

في يوم الجمعة من شهر ربيع الأول سنة ١٢٤٠
دقائق الحقائق كمال بابن زاده رحمه

٢

باب في القواعد

٤٧٢

١٥٥
٢٠٠٩

A

Süleymaniye U. Kütüphanesi	
Kişi	AMCA ZADE
Yeni Kayıt	MUSEYEV PASA
Colek. No	372

د قافی الحقایق لایں حکم

سپاس بی قیاس خدای بی همایه که کلزار بدیع الآثار
بیانده اذهار ترکیب معانی اطهار ایلدی شاخار
وجود پر سودا نشانی او زنده هزار دستان
خوس لغان زبانی شیرین گفتار ایلدی دریای
بی کران مبیندت استیفای معاینده ظروف صوفی
وافی قلدی آسیای کوردان کبی متحرک اولان اشیای
تسکین امرند حرف قافی کافی قلدی بر نقطه ده
صد هزار نکته لطیفه مندرج اولدی و بر مرده
بی حد و شمار دقیق و انیق مندرج اولدی و رود
درود بی حد و عد ناصب لوی کرامت احتوای مقام
محمود که دار السلام روضه سه صبح و شام واصل
اولسونکه تمثیل بران زبان بلاغت نشانده عالم
فضاحت جهانگیر و زمان بیانده صاحب قرآن او

صلوات صلات بی کران اول والی عالی شان هوالی
بلاغته متوالی علی تعاقب الایام و اللیالی متواصل
اولسونکه تیغ زبان بیان معجز نشانی قاطع فصیح
دوران و بلغای زمان اولشدر شعر
محمد کم غرض اولدر جهانده وجودی جوهر و عالم غریب
بوموجوداتند مقصود یاری او در بالذات باقی بالعرض
چو یاری یاری بچونله زبان درین که رب عیین
بری و جنان اهلک اختیار اندکری صبح و فصح
لسانک بریدر بورساله و زکین کلاه و شیرین
مقاله ترتیب قلم اشعارده اولان اذهار اسرار
اطهار ایلله اول لسان روشن بیانک کلشن بر صفائیک
تماشا سه ابنای زمان بی ترغیب قلم مشایه
حقیقتلر نه متعلق دیقعه لری مشتمل اولدوغند
اولوری ادنی دقایق الحقایق اوردم مجلس صفا
افزای آصف ارای حضرت ابراهیم پاشایه که صاحب
دیوان سلیمان زمان در تحفه انکه لایق کوردم
بیت پای ملی پیش سلیمان بردن عیب است

کتابخانه آصفی

سخن و گفتار و لیکن هنرست از موری **سخن و گفتار** سخن خرق
 سینک فتحه ی و حرف خانک ضمه سیله مستعمل در
 ننه که بو بیتند واقع اولیدر **بیت** فاعله فکرت
 و ختم سخن حمد خداست برو ختم کن حرف سینک
 ضمه ی و حرف خانک فتحه سیله ده مستعمل در ننه که
 بو بیتند ظاهر در **بیت** بسا جایها گفته اند این سخن
 بکن نیکویی و بدریا کنی معنای سوز در که سان
 عربی که کلام در لفظی به و لغوی به کلام نجبه
 شامل اولورده ننه که بو بیت اکاد لالت ایدر **بیت**
 ان الکلام لفي القواد و اما جعل اللسان علي القواد
دلیل سخن دخی و سوز دخی اوله در هر بر سنه
 اطلاق اولور کلام ملفوظه سخن دد کلری بو بیتند
 ظاهر در **بیت** سخن اخربدن میگرد موزی را **بیت**
 سخنی تلخ خواهی ده نش شیرین کن کلام نفسینک
 منبجی دل اولدوغنه که سان ترکیب اکا کوکل در لور
 بو بیتلورده اشارت وارد در **بیت** کو هو کن فکان همان
 سوز در **بیت** بو کلامی اشت قلات سوز در بحر قدید

کوم کان کن فکان سوز در
 بو کلامی است قلات سوز در

آدمی انده صدق اولمشدر کوکل سوز در **بیت** سوزده
 هنوز تلفظ او لندی سخن اطلاق اولدوغنی خواهی
 حافظک بو بیتند ظاهر در **بیت** زبان ملک تو فط
 چه شکران گوید که گفته سخن می برند دست
 بدست گفته سخن معنای که سوز کل سولمتی
 دیگر دلالت ایدر که هنوز سولمتی ده فی سوز اطلاق
 اولور می سولمتی و کذت صکره سوزده سخن گفته
 در لور دخی سولمتی سخن ناکفته در لور ننه که **بیت**
 بیتند ظاهر در **بیت** بی گفته اند این مثل در جهان
 سخن گفته سیم است و ناکفته زر بیت اول بودر
بیت بگفتار بسیار کم کن شتاب که خابوش بودن
 به از در در **بیت** گفته ناکفته سوزک صغیر در اما
 سخن گفته و سخن ناکفته مکالم صغیر در ننه که شیخ
 سعدینک بو بیتند ظاهر در **بیت** تا مرد سخن ناکفته شد
 عیب هنرش نهفته باشد **بیت** لکفته نک اصلی ناکفته
 در نادن الف حذق اولمشدر تخفیف دن او توری
 الفک حذقی سان فارسیک شایع در ننه که مو

متعدده مثلثی کسه کوك باذن الله تعالی گفتار
 معنای سوزی در مکرر انجود زری عربی که نظم
 در نه که فرد و سینک بوییندن ظاهر در بیت
 بعضی زبان نیز یکشاده و کلفار داد سخن داده و
 کفار کاف بحینک ضمه سیله در کاف عربیک فتحه
 سیله اولی معنای سوتلان اولور کفار رفار
 و دیدار کی خفی اولان الفاظ مرکبه دندر مذکور
 لفظی بر جزوی آر در معنای کنوری در اسم ظاهر
 آوردن اصلی ارند در ترجیم اولی در ترجیم که
 اخر کلمه بعضی حرفی هذنی در لسان فارسی
 شایع در مواضع کثیره امثله سنه اطلاع ماضی
 کوك گفتار معنای ترکیبی سور کنوری در نظم
 کلام سوزی کنور مکه باعث اولدوغندن او توی
 کفار دیدیلر باعث فعله فاعل اسمی استعاره ادر
 هو دله واقع اولنده ترتیب ترکیب مقتضایه
 عبارت ماری که مضاف در گفت او زرنده که مضاف
 الیه در تقدیم ایوی مذکور لفظ معنای عام ترجمه

کبی دن معنای خاص علی به نفل اولی قاعده بر
 تغییر اولوب مضاف تاخیر اولدی بو تغییر فعله
 جمله علامتدن در بر در لودی علی بنی واردر
 کلام تنبیه او سه کوك در ان شاء الله علامت
 مذکور لسان فارسی اولان اسامی مرکبه ده
 شایع در مثله شاه شادا شیروان شاه اوردان
 شاه ایران شاه در لراصلدی شاه شام شاه
 شاه مردان شاه شروان شاه ایران در علم اوله
 لری ایله تقدیم تاخیر اولوب مقتضای معنای
 ترکیبی تغییر اولنده کلام غیر منظومه ده که
 لسان ترکیب کلی در لومجازا گفت اطلاق اولور
 نه که فرد و سینک بوییندن ظاهر در بیت
 بلفار یغیرت را جوی دل از پیره کیها بدین آب
 شوی بوبیت ده ده گفتار اول معنای در بیت
 عصمت مکن اندیشه ز گفتار رقیبان و از کمان
 کم نکند زرق کدارا گفت کوی کاف عجمی ایله دله کلن
 سوز در هنوز بوییندن سوزه سخن در لور گفت

گفت و گفت و کوی

دینزلرنه که سابقا اشارت اولمشد گفت
اسم در گفتن دن ماخوز در گفتن مصدر در
معنای تلفظ در گفت معنای مذکور اطلاق
اولند و غی بوییدن ظاهر در بیت **سکر که ان**
گفت دانیان نه برجاست که دلرادل بود آینه
راست **لسان ترکیده که دمه** معناسند استحال
اولنور مثلا دمه اشتمه دیده چک برده غم گفت
و شنود دیرنه که بوییدن واقع اولد **بیت**
بظاهر باجه گفت و شنودست **دی دل جای دیگر**
در کرد است **گفت** فعل باقی معنایسته در **خج کلور**
صیغه مشترک سولدی **دیچک** برده غم گفت در
نته که بوییدن ظاهر در **بیت** چه خوشی گفت آنکه شک
از هشت بود **که هفت** هست مقناطی مقصود **کوی**
کاف بحمله کوییدن دن ماخوز در اسم در کوییدن مصدر
در معنای اینکدر مرجعی تقطیع صوت در اغذله تلفظ
حروف کرسه بولستون کرسه بولماسون ایرلایچی
که ایرلادی وقتی تلفظ حروف **اتک** لازم دکلدر

کویت در لر و بلبل آنکه توصیف ایدر لرنه که بیت
واقع اولد **بیت** اولد بهشت ماه جلای
بلبل کوییدن بر سنا بر قضبان **فعل** مذکور کوییدن
اسم فاعلدر **کویک** معنی سندن لسان ترکیدن ساودیک
تعبیر ایدر لر سوز ساودیک برده غم گفت و کوی
دیرنه که بوییدن ظاهر در **بیت** بعشق ان کوز گفت
و کوی ترسد **چو میخواری** بود کوی بوی ترسد تقطیع
صوت متکلم بولند و غی اعتبار له کلم ایدن کسینه غی
کوی در لرنه که بوییدن واقع اولد **بیت** غی کوی
و بریط زن و خوشی سرود **چواب** روان دست ایشان
برود **کوی** اسم فاعلدر کوییدن دن ترجم اولمشد **کوی**
صیغه مشترک در امر معناسنه ده کلور سوله دیده چک
برده بکودر لرنه که بوییدن واقع اولد **بیت**
صبا بلطف بکوان غزال رنار **که سربکوه** و بیابان تو
داده **ما را** **بکوتک** اصلی بوییدن آخرتد یا حذف اولمشد
الف کبی یانک ده حوزی خصوصاً آخر کله دن لسان فاد
شایع در مثلاً روح افزا و غی ساد لر اصیل روح افزای

دین سایی در بر خو و ترش رود لر بدخوی و ترش
 روی در گفتن دن نه فاعل مشتق اولور نه امر یکید
 گوید دن مشتق اولور اول اعتبار له که سابقان
 للاندی جست وجوی و شست و شوی گفت و کوی
 کبی جستن دن و شستن دن دخی نه فاعل کلور نه امر
 ایکسی ده جویدن دن و شویدن دن کلور بوده بر
 نوع توسع در که لسان فارسی به مخصوص در لسان
 عربیده یوقدر جستن ایله جویدن که معنای بر بر نه
 قریب در بر نیک معنای استمک بر نیک معنای ایرتکلر
 او سبیدن اندن اخزا و لاجفی بودند اخزا ایدر لر
 شستن ایله شویدنک معنای بر بر نه قریب در بر نیک
 معنای یوما قدر بر نیک معنای ارتقدا اول سبیدن فر
 فرکور توسعی بودند ایدر لوا اول وقتی که لفظ کوی مشتق
 اول معنای اولدر که بیان اولندی شول وقتی که
 اسم جامد اول معنای طوب در نه که بوبیت ده ظا
 هور **بیت** فحش میدان ارادت بیار با نرند مرد
 سخن کوی کوی اسم جامد شول لفظ در لکه مناسب

معنویه سبیله لفظ اخردن ماخوز اولیه ذکر اولی
 معنی لکاف عجمیه اولان کویک در نه که سابقا تنبیه
 اولند در کاف عربیه اولان کویک معنای سقا ق
 در نه که بوبیتک ظاهر در **بیت** نباید چون سپردن
 درین کوی که بیش از زخم بر چنین کودد شی روی **گفت گفتار**
گفتار بوعیار تلوک بری مقام سوالد بری مقام جواب
 استعمال اولور معنی لری سابقان اولان معنادر
 بر ستم الفک زیاده بی جوابی سوالدن فوق ایچون
 در اما غالب بودر که سواله کر مز جوابه کر رسته که
 حافظک بوبیتند واقع اولشد **بیت** کفتم که خطا
 کودی و تدبیرند این بود کفنا چه توان کرد چوتنیز
 چنین بود بوبیتک دخی اولیه در **بیت** کفتم غم تو دارم
 کفنا غمت سراید کفتم که ماه من شو کفنا کو براید
 اگر قولای کلور سه دیه جک بوده عجم کو براید اگر
 قولای کلور سه دیک بوده عجم کو براید در حضرت
 شیخ سعدینک بوبیتلورنده الف جوابه کر مشدر
بیت بدو کفتم که مسکی یا عیوی که اربوی دگا

نومشتم • بگفتا من کل ناجیز بودم • و لیکن مدتی با کل
 نشستم • گاه اولور الف سواله داخل اولورننه که
 خسروک بوبیتند ظاهر در **بیت** بگفتا بر تواند از دکی نور
 بگفت اری ولیکن چون مه از دو **کویا** مرکبدر بویا
 کبی بر جزوی کوی درننه که سابقایان اولدی و بر جزوی
 الف مبالغه در بویاکنده بر جزوی بوی در **تو** مسته
 و بر جزوی الف مبالغه در کویای اولک معنای **تو**
 درننه که بیناک کورکت در شنوانک معنای اشتکنده
 بوصیغه لسان فارسیده مبالغه صیغه سیده **یاده**
 وجویاده و پویاده و بونلرک استالنده مبالغه ی
 واردر آخر کله ده الف اول صیغه نکه علامتی در
 زیاده و شکیباده و رواده اولان اند اول الف
 مغزولرند معنای مبالغه مقبر درگاه اولور الف
 صکر نونده زیاده ایدر لوروان ده کی و خندان ده
 و ریزان دکی حیضان دکی افان دکی کبی بونلرک ده
 معنالونده مبالغه واردر و کویای ثانینک مدلولی
 شول معنی در که لسان ترکیده اوندن دینیک عبارتله

کویا و کویا

تغییر ایدر لور کویانک کی معنای بوبیتند ظاهر در
بیت غنچه کل اچلو کویا دهاکنده سنک • بلبل کویا که
 وار کویا ز باکنده سنک • معنای تابچون اولان کویاده
 گاه اولور بر یاز زیاده ایدر لور کویا در لورننه که خسروک
 بوبیتند ظاهر در **بیت** یشتی شنه اندر کل امیخت
 حریفشی کویا مهره فروز تخت • گاه اولور کویانک
 الفنی یایه تبدیل ایدر لور کویا پرنده کوییه در لورننه که
 خسروک بوبیتند ظاهر در **بیت** خمارین ترکشی
 در فتنه جویی • میان خواب و بیداریست کویی
 بوتیدیل لسان فارسیده شایع در مثله بساده در لور
 بسی ده در لورننه که بوبیتلره واقع اولویدر **بیت**
 ای با اسب نیز رو که بماند • بی خرنک که جان نمرد
بیت براچیه میگزرد دل منه که دجله بسی پس از
 نخواهد گذشت از بغداد **پیام** **پیام** بای عجبیله شول
 خبر در که بر که دن اخره نقل اولورننه که بوبیتند
 ظاهر در **بیت** ای باد اگر بکشتی احباب بگذری ز نهار
 عرضه ده بر جانان **پیام** **پیام** ز نهار بوراده تاکیدی چون

پیام و پیام

کلندر اصل معنای صفت در نته که بوبینده ظاهر
بیت زنه از قوت بد زنه و قنار بنا عذای النار
 اما وصیت و سفارش محلیه تاکید ایچون استعمال
 اولور پیامبر کی کشک اور ته سنده واسطه اولور
 خبر التي کسبه در لوانلیا علیهم السلام پیامبر در
 ابتلایه خبر ابلند کلور اعتبار له حق تعالی حضرتند
 یا بالذات یا جبریل واسطه سله نته که بوبینده ظاهر
بیت بیایر ز جبریل بشنود بیار بدیجاده بشنود
 بیایر الفاظ مرکبه دندر بر جوی پیام در که معنای
 بیان اولندی بر جوی بود البی معنای اسم فاعل در
 بردن اصلی برنده در ترفیم اولندی در بردن دن
 یا مضموم ایدي قیاس معنای سنجه یا مضموم اولما فدی
 فتحه به تبدیلی وجه دفع اشتباه در بریدن دن
 مشتق اولان برد که کیسی مناسنه در بابک ضمه
 سله در بردن مشتق اولا برده ده یا مضموم اوله
 اراوند اشتباه اولور دی بر لغت مشترکه در
 بر نجه معنای وارد در برنده بیان اولنه کوکدر

بیایک اصلی پیغامدر غنی حذف ایدوب خبر مجایه
 بیایم در لور گاه اولور الغنی ده حذف ایدر لور پیچ
 در لور پیغامبر ده پیچیده بر معنایه در نته که بوبینده
 ظاهر در **بیت** بدانت کان روح پیغامبر است که
 به پیچ بدان اندر است . یاخ باء عجی ابله جواب
 در عجم جواب اشتدیه جک برده یاخ بشنود در لور
 نته که بوبینده ظاهر در **بیت** پیامت شنیدم تو یاخ شوق
 یکایک بکرو و زوری برو جواب و برده جک برده
 یاخ ده در لور نته کم بوبیندن اکلور **بیت** سخن پرست
 کو تو یاخ دهی شوم شاد اگر رای قرح نهی سخن دن
 بوبیندن مراد کو تو یاخ دهی قسریه سله خبر ده
 خصوص خبر ک سخن لفظ دن اراده ی بطریق المجاز
 اولور **پاری و دری** پارسینک معنای پارسه منسوب
 در اخترده نی بابایه نسبت در روجی ده کی کی پاری
 بردیادک ایدر که شیراز دیکلوی شهر انک دار
 نته که شیخ سعدی شیرازینک بوبیندن اکلور **بیت**
 افلیم پاری راغم از اسبب دهر نیست تا بر سرش

پاری و دری و پهلوی

بود چو تو ای سایه خدا مذکور شجک ملک سلیمان
که کلماته واقع اولو پدر و ارث ملک سلیمان بود
پادشاه شیرازی مدح اندوکی بوده مرادی اقلیم بار
ننه که حاکمانت بوبیتلوندن که خوارز شاه فراس
و عراقی و پارسی الدغی و قنن دیمشده ظاهر اولو
شکو که خوارز شاه بخت صفاهان گرفت ملک
عراقین را چو صفاهان گرفت با بجه و توغ اولو
کردون کشود مورچه و تیغ او ملک سلیمان گرفت
فاری پارسیک معربیدر بای عجیبک فایه تبدیلی
علامت تعربیدر تعربک معنای عجیب عربی به دوتکه
صفاهان نقل اقدین اول اقلیمه نسبت اولان دله
عجم زبان پارسی در عرب لسان فارسی دیر اول دیک
فصیحانه دربی در لوتنه کم خیر البشر ن صلی الله علیه
منقول اولان خبر منقولدن اکلتور حافظ الدین سیفی
کافی ادلو کاتبه ابوسعید برد عیدن نقل اندوکی
اوزرینه اول حدیثک عبارتی بودر لسان اهل الجنة
العربیة والفارسیة الذریة فارسیک در بی تازی

عربینک فصیح در مقابله سنده ذکر اولو نرفته که
شرف الدین یزدینک بوبیتده که یوسه معاستده
دمشدر **مقا** د لعل بار خواهم ضد شرقی بتازی و
دری و قد تصحیف تازی عربینک برویدر آله
اسب تازی در لوتنه که بوبیتده واقع اولو پدر
اسب تازی اگر ضعیف بود هجناه اوطوله و خربله
در اقلیم پارسیده بر ناحیه مخصوصه نک ادب
لسان دری اکا نسبت اولو دهی نگا بند اصل
بر خبر دخی وارد در شول رساله ده که درینک مرتبه
بیانده لسان عربینک عیبری السه اوزرینه تفصیح
تفصیلدن ترتیب و نسبت در منفصل ذکر اولو پدر
پهلویک معنای پهلوه منسوبدر بونکده افریده
یا بای نسبت در پهلوشهر در ننه که بوبیتلوندن
ظاهر **دیر** هی بود تا یک زمان شهریار پهلو
برون شد در بهر شکار بدان کوهر خوش گیسو است
که یک موی او بهتر از بهلوست کوهر اصل
کوهر ساردر الفی حرف اولو ب سرقالمشدر یا یک

الی حرف اولیوب فی فالدو غی کبی نه که بور با عیده
 ظاهر در شدم با مور خطی کوم و کفتم جراتی بر و
 خوری نهادی سلیمان نیست مور با وسفت او
گلستان و دبستان چرا بر خاتم او سری نهادی **گلستان و دبستان** گلستان اسم
 مرکب درستان ایله کلدن لسان فارسیه ستان زمانه
 مکان آورده شده مشترک اولان ظرفک ایچ در
 زمان مراد اولان پرده استعمال اولور مثلا زیاده
 تابستان در لغت معنای ترکیبی بی حرارت زمانی در
 تابک لسان فارسیه بر معنای وارد در لغت
 مشترک در اول معنیلور بری اسکر در بوراده اول
 معنی مراد در وقت ز صنان در لغت معنای ترکیبی
 برودت زمانیکه لسان فارسیه صوفی لغه دم
 در لغت ایامنده صوق هکامنده کیروب اولور
 راجع زیر زمینه ملک در لغت طراغه طبیعی
 بارد اولدوغندن او توری زمینی دیشلور در اصلی
 زمی در معنای ترکیبی زمه منسوبه لسان فارسیه
 اخو کلیه ملحق اولان حرف یازک معنیلور صوق در

جمله سندن بری نسبت در ترک که نسبت اسلر ترکی
 در لغت عجمه نسبت استه لر غی در لغت اول نسبتی تاکید
 قصد استه لر حرف یادن صکر نون زیاده ادر لر
 مثلا رنگین و بالین در لغت صدوغه بالین دکلور
 نسبت در او توری در یال او موز بانی در نته کم بالله
 یالک فرقی بیان اولدوغی پرده بیان اولشه
 کورک زمین اصلی او ز رینه ده استعمال اولور نته که
 بو بینلورده واقع اولدور **سیت** رایوان تابا یوان که
 آدی رفت عه بر اسمان فی بر زمین رفت **بیت**
 خرامنده بر سبزه **ان زنی** حیای نیایی بحر حق
 زمین کبی اسمان ده مرکب در مان ایله اسی دن مان
 مانسان دن بکزه بی در آبی دگومنده صود کومنده **اسیاب** در لغت
 در لغت اسمانک معنای ترکیبی دگومنه بکزدور **سیت**
 دگومنه کبی در صوا وزره کوردون • دوند دونه
 ایچنده کن ایدراون • قاتردون در دکی دگومنه خراک
 در لغت که بو بیدد واقع اولدور **سیت** پیشی شهر
 عقل کبی این حواس • چون خزان چشم بسته در آبی

ستان مکان مراد اولان یوده ده استعمال اولور
مثلا شهر برنه شهرستان بزاز لوی برنه بزازستان
طشلوبره سنگستان طاغلوبره لوهستان قوضو
لویه بوستان درلو بوستان اصلي بويستان
درلویک اخرتده یا حرق اولننده گاه اولور
واوي حرق ایدر لوبستان درلورننه که بو بیتلو
واقع اولوبدر **بیت** بستان ایچنده کورمش
اشک باشی رقیب **ا** او خردیش که باکه ده
برخوشی **مکان** **ا** بوزستان ایچون کورک ددلو
اشک بشی **کم** دیدی که اشک باشنه بوستان
کورک بهارستان تابستان قبیلندن دکلدر **خاتون**
قبیلنددر اوندایي ستان طرفی مکاندر طرفی
زمان دکلدر معنای ترکیبی بهارستانک بهار **بدر**
سان فارسیده بهار بپراغه ده درلو چکه ده
اکستدن اعم معنائک ایی درننه کم برکله بهارک
فرقی تفصیل اولندونی برده بیان اولننه **کلدر**
قاعده مذکور مقتضا سنجه کلستانک معنای

ترکیبی سی کل بوی دیکلدر دلستانده ترکیب طاهر
در تلفظ ده دلك لامن شامک سیننه اولاشتر
مزلردلستان درلردلستان دیمزلوراما کلستانده
وصلده جایز در فصلده کلستان درلورننه که بو
بیتده واقع اولوبدر **بیت** امنی ابادست دلای
دوستان حشهادکلستان درکلستانستان
مستقدرستاندن اسم فاعلدر معنای ایی درستان نک
معنای ترکیبی سی کوکل ایی درستانک اصلي **بیت**
در ترخیم اولننده لسان فارسیده بوصیغه
ده ترخیم که اخرکله دن بعضی صروفیه قطعدن
عبارتدر شایع در مثله مان ودان درلورصلور
ماننده وداننده در **بخن دان** بواکی که لفظ **بخن دان و جز دان**
مرکبدر دانه مشترکدر اما معناستده
استراکلی یوقدر بخندان دکی دان مشقدر
داشتن دن اسم فاعلدر معنای ترکیبی سی اسم مذ
کورک متوتیجی در جز دان دکی دان مشق دکلدر
اسم جامددر طرف مکان معناستده مخصوصدر

سابقایان اولان ستان ایله بونک اراسنده
ایکی جهندن فوق وارد بربری بونک شانک
عمومی وارد طرف زمان معناسنه ده استعمال
اولورننه که مقدما تفصیل اولندی رانک
طرف مکان معناسنه اختصاصی وارد طرف
زمان معناسنه استعمال اولنر ایکی سی بونک
سنان طرف محوی در یعنی تحویل اصطلاحی اورن
ظرف در نظری احاطه اعلی اوکه نوع اختصاصی
اولی بومعنا به لازم دکلر دان طرف لغوی در
مطرو فی احاطه اعلی اوکه نوع اختصاصی اولی
اهل لغت یا ننده کی طرفه معتبر در مثلا
دان شول طرفه در لوکه اچند قلم دور رجامه
دان شول طرفه در لوکه اچند کسی دور بوظرف
اول نظر و قلم اختصاصی وارد شول اعتبار له
که اعلی ایچون دوزلی در خانه دان اول دایره
سند اولان صولیه در لوکه دان عربیده
اکه حرم دینور عربی خاتونلردن حرم ایله کتبی

دکلر

اتدکلوی عجلر خاندان ایله کنایت ایدر لوتنه که
بولینده واقع اولیدر **بیت** بایدان مارکشت **لوط**
خاندان نبوتی کمرشد **لوط** دن شیخ سعدی
مراد حضرت لوطک خاتونی در خاندان دن دینی
مراد اولدر اصل کلام **لوط** بایدان یار کشت
و کم شد در طریق و اطنا به سلوک دن تغزل **ختیار**
ایدوب بومعنیدن ایکی اعتبار ایله تعبیر دن
غرض یار امر لوکه مصاحبت ایدوب بدکار لو
یار اولموز طبیعت انسانییه قوت تاثیر دن
بیان ایدر شرح دیک استر که مرکوره خاتون حضرت
لوط علیه السلام هیبری ایکن و حرم نبوت
اولشی ایکن یعنی مبیع هدایت اولان نبوت
اضافه شول بولشی ایکی خاندان عظیم الشان
ایکن ضلالت اهلته قوشما غله ضال اولدی
اونک اول حالی مصاحبت کمال تاثیر دن
دال اولدی **شعر** چون اوی قشلا ایله اولدی دسار
کوز او غری اولدی لامد عمره غار یلینه کلک اولدی

تبع جو هو دار کورک نه فایده ایلو کشتی چیت
 جوار مرغ زار و مرغ زار و وار در رهو کوشده
 بیک مرغ زار کوی یاره بگرمز بر مرغ زار
 بواکی لفظ مرکب دخی مشتق کلور در کاه ی زارده
 اما معنا سنده اشتراک لوی یو قدر مرغ زار دن
 جزا اولان زار اسم جامد در یعنی لفظ اخر دن
 اشتقاقی یو قدر لسان فارسیده شول معنادن
 عبارتدر که اندک ترکی دلد کاه اخر کلیه لک
 الحاق انکله تغییر ایدر بر مثله ترک انکله
 در عجم کشت زار در سبزه زارک بنفشه زارک
 لاله زارک سمن زارک کلوارک معنا لوی
 سبزه لک بنفشه لک لاله لک سمن لک کلک
 در کلوار لک کلک نامک فرقی بوراند طاهر
 اولدی معنای مزکور دن کاه اولور اخر کلیه
 لق الحاق ایدر بر انوکله تغییر ایدر بر مثله ترک
 طوزلق دیر عجم غلک زار دیر و سوره زار جوران
 در و پنبه زار بمبوقلق در سبشت زار بونجه لود

مرغ زار و مرغ دار

کلزار

کلزار بالیقلی در لسان فارسیده کاف بحمله
 کل بالیقلی در نته که بو بیتدن طاهر در بیت
 صبحدم غمزم چمن کنی که هوا معتدلست و زخم نیم
 شبی راه نه اب و نکست و ترکی دلد کاه کاف
 عربیله کل دد کلری عجم در بر نوع بالیقلی بالیقلی
 اولد و غنقد نه ان که خصوصیه وضع اخر الیه
 موضوع اوله نته که شیخک یو قطعه سنده طاهر
 قطع کل خوش بوی در حمام روزی رسد از دست
 محبوبی بدستم بدو کفتم که مسکی یا عبیری
 که از بوی دلا ویزی نومستم بکفت امنی کل باجید
 بودم و لیکن مدتی باکل نشستم بحال ممشی در می
 اشکرود و کوفتی من همان خاتم که هستم کل اولدن
 مراد کل در و کلانیدن مراد بالیقلی در ظرف
 مخصوصه کلزار دکلری اچنده کل طور د و غنقدن
 او تور در قاعده مذکور مقتضا سنجه مرغ زار
 شول یره در لک اوله داده خوشی چون اوله
 مرغ دارد کی ترکیب ترکیب توصیفیله مرکب

بالیقلی بالیقلی

فقیه ادیان زار مشتق در زاریدن اسم فعل
در معنای زارلق اید بچی در مذکور مرکب
مرع موصوفه در زارلق صفت در جمله بر اسم خاص
اولی دکلر اتمام مرع زار اسم خاص اولی
وضع افرايله وضع ترکیبی او زرنه قالمی
دکلر اول سبیدن یونده زار مرغه متصل
یازلوراند منقصل یازلور قاعده اماله رقائت
اولی **تلخ بار و شکر بار** بوا یکی لفظ مرکب دخی
مشترک در کله بارده اما معنای اشتراک
لری یوقدر تلخ بارده کی بار یعنی مغاسنه در
نته که فردوسینک کلامته ظاهر **بیت**
در ختی که تلخت ویدار شست کوشی در نشانی
بیاغ بهشت وراز جوی خلش بهنگام
ای به پنج انگین ریزی و شیر ناب هوانجام
کوهنکار آورد هان میوه تلخ بار آورد
میوه ايله بارک فرقی دار در میوه ادم بیک
یشی در خصوصیه بار مطلق انجده بتی بخند

تلخ بار و شکر بار

کوکسه او فی آدم یسون بلود کی کوکسه شاه بلود
کی توکیده اکه کسانه دیر لو اول برینه بلید
در لو بارک برله ده فوقی وارد رسته وجه
تفصیل اوزره بیان اولنه کولک در شکر
بار کی بار مشتق در بار ایندن دن اسم فا
علا در باراننده دن ترقیم اولمشدر معنای یفود
بیچی در بالخت مشترک در دخی معنی لوی وارد
یرند بیان اولیدر **دار و کبر** چوق زقان کوزندی **دار و کبر**
طور دی چرخ پیر کور مدی بر و بخندین دار
و کبر کبر و دار دخی در لومذکور لفظلک ایکس
ده مشتق در کبر امر در کوفتی دن مشتق در
معنای طوق در دارده امر در داشتن دن
مشتق در معنای صفله در خاطرده محفظ
اولان نسبه یاد داشت در لوامری کبر
محل اولد عیون جنکه کبر و دار دیر لودار و کبر ده
دیر لوتنه که بویتده واقع اولیدر **بیت**
تا جهان رسم کبر و دار نهاد دار کبری چنان

ندارد **یار** د کیلوب دوران اغاچه ده داد

دیر لکه یو بیت لودن ظاهر در **بیت**

کشیده زهر سوسنهای دار **زبان** برازیلین **یار**

بیت مکر دارکان بود چارم سپهر **نه** از مه رن

بادکان بود مهر **دار** بوراده جانیا ز اینده اطلاق

اولمشی دکلر بحر الغرایب صاحب جلیلی او یله صائق

غلط اعتد شول قوشه که ترکیده انج دلی در لوجم

دار سنب در معنای ترکیبی بی اغاج **دلی** در سبیدن

اسم قاعده دارک درختله قرنی وارد رننه که بیان

اولسه کوکدر **جهان دار و جهانیان** جهاندارک

معنای جهان صفلا **بی** در اصل جهانی رعایت و حمایت

اندکری اعتبار ایلله یاد شاهلره جهان دارد لر

بیت نه باری اولور سه جهان دارینک **اولور**

ارقه سده جهان دارینک **جهان** داردکی دار

داشتن دن اسم قاعده دار اول غریبه معنای

اودر و جهان بان دکی بان اسم جامد معنای

کوز بی در بانی کوروب کوز تد و کندن او توری

بیان

باغبان در لرو کی **کوروب** کوز تد و کندن او توری

کی جبه کشتی بان در لرو و صحرالوده اولان مزاجی

کوروب کوز تد و کندن او توری دشتی بان در لرو

وضعتماجه صغرسور سنی کوز تد و کندن او توری

کله بان در لرو و یکنه باد بان دکلری استعاره

طریقله در کوزه در شخصه تشبیه اولمشدر

کوز چیه دیده بان دیکده نوع توسع وارد لر

اول کسه کوز بی دکلر کوز خد متک الی در اول

کوزده ده نگاه بان دخی او یله در برننه کوز نمکدن

مراد انک امرند قیام و اتمامنده اهتمام و بکلر

امرنده شهر بکلینه پاسبان در لرو پاسک معنای

حمایت و رعایت درننه که بوبیدن ظاهر در

بیت برست پاس خاطر پیچاده کان و شکور

برما و بر خدای جهان افرین جزا **قاعده** بی من کور

مقتضا سنجه جهان نایک معنای جهان بکچی

کوروب کوز نمکدن بوراده غرض حفظ و حمایت در

بیت کویدر مرفت جهان بان من وارث اکلر

سليمان من **شان** و **ایشان** شان لسان فار
 سیده جمع غایب ضمیری در نته که بوبیتده ظاهر
بیت دران کوش ناچنک باز افکني و کوچند
 دانی که شان بشکني بوجعک مفردی یا لکن
 حرف شین در که آخر کلیه لاحق اولور نته که
 بوبیتد واقع اولوپدر **بیت** کنا روض راهر
 سروناری ز نخل قامتش داده طرازی فعله و
 لاحق اولدو غیلین حرفه ده لاحق اولور مثل و کتی
 در لور نته بوبیتده واقع اولوپدر **بیت** یکی
 چهره داری چو تابنده مهر خوشا مهر کتی سر
 باشد سپهر کشک بر جوی که شینله انصالی
 اولیجی اخونده کی های ملفوظه که حرف اصیل
 دکدر ساقط اولور و ایشان دخی ضمیر غایب در نته که
 بوبیتده ظاهر در **بیت** ایشان دارند دل
 من ایشان دارند ایشان سر ذلق پریشان دارند
 بونک مفردی او در بونکله شانک فوقی
 او در که بوضایر منفصلک جمعی در اول ضمیر متصل

جمع در لسان فار سیده مخاطبکده مستکلمده ضمیر
 متصل لرتیک جمع الفله و نونله اولدی مخاطب
 ایچون اولان ضمیر متصل مفرد حرف تادر که کلیه
 لاحق اولور نته که بوبیتده واقع اولوپدر **بیت**
 ترک دنیا کی برای آخرت ازیدن ترکش لباسی
 فاقرت آخرتک اخونده کی ثانی ثانیث در
 فاقرت اخونده کی ثانی خطایدر مذکور تایی
 خطاب به الف و تون ادخال ادیجک ضمیر جمع اولور
 نته که بوبیتده واقع اولوپدر **بیت** از ازار
 من ثانی بود دل تایی مرادر پذیرند همچون ربی
 حرف که تابه متصل اولور کت در لور مستکلم اولان
 ضمیر متصل مفرد حرف میم در که آخر کلیه لاحق
 اولور نته که بوبیتد واقع اولوپدر **بیت**
 ولیکن بیدنیشم از هشتم شاه دلاور بود و ریحی
 بی کناه مذکور میم مسئله الف و نون لاحق اولیجی
 ضمیر جمع اولور نته که بوبیتد واقع اولدی
بیت چو اکی تو که ماشهر بند تو دبریم در

هدایت توفیق مان تو بکشای **آن واق** ان لسان
فارسیده اسم اشارت در بعید ایچون عربیده کی ذاک
کبی در قویب ایچون اولان اسم اشارت این در ^{سیده} **بیت**
هزار گاه اولور انک اولنه و او کتور لر و ان
دیر لرننه که بوبیتده واقع اولور **بیت**
ان نیز گذشت ازین در گاه و ان کیست که
نکند ازین راه بو و او ک اصلی بیان اولسه
کو کدر انک و اینک اضر لینه کاف الحاق ایدر
یعنی زیاده ایدر لر انک و اینک معنای او بخور
و بونخور در اول کاف بحر که لسان ترکیده او که
صاغر کاف در لسان فارسیده تصغیر ایچونه
گاه اولور انک دن الفی حذف ایدوب نك
در لرننه که مولانا ی سر و مینک قدسی سره
بویتنک واقع اولور **بیت** نك فراضه
چند ایرشیم بها خری کن آنها و بار اینجا بیا
ان لسان فارسیده بومعنی به دخی استعمال
اولور مثله کولک نی دیر جک برده ان کیست

۱۶
در لرننه که مولانا رومینک قدسی سره شوی
سنده واقع اولور **بیت** گفت راه در
سبها چیست این گفت طالب را چنین باشد
اولسان فارسیده ضمیر منفصل غایب در لسان
عربیده که هو کبی عجم ان کسی در ان زید را بگوید
او کسی او زید را بگوید میزانه او معنای نك
یدرت و اراید و کی بورادن طاهر اولور وجه مذکور
اوزرنه فرق کتری اولدر که انک مفهومی
بجود اشارت در مشارالیه دلالت ایدر جمله جمع
جایز در اسم کرکسه اسم معین اولسون زید کی کرکسه
اسم مبهم اولسون کسی کبی اونک مدلولی شیء مبهم
در لاجرم بر اسمله دخی شیء مبهم دلالت ایدر
یا شیء معینه دلالت ایده جمع جایز دکلر اونک
اصلی اوی درننه که بوبیتدن طاهر اولور **بیت**
ارمن کنه اید و من انم و ز تو کرم آید و تو اونی
و و زدکی و او عاطفه در اصلی و از در سابقا مذکور
اولان و از دکی و او دخی عاطفه در اصلی و ان در

الفك مدی بله کاه اولور اونك الغني حذف
 ایدر لو واولك اوزرنده ضمه ثقیل اولغین فتحه
 تبدیل ایدر لونه که بوبیتده واقع در **بیت**
 من اوراچه کویم چه هنك اورم که تادست وی
 زیوسنك اورم کاه اولور اوک اولیزده
 واهو فی ده حذف ایدر لوهان واولکن قالور
 اول وای یالکوز استعمال اعلو او یچی ساکنله
 ابتدا متعز اولغین تحریک ایدر لو فتحه اخف
 حرکت اولغین تنه که بوبیتده واقع اولوپدر
بیت توکودی ورا رستم داستان د کوئی
 مری بود در سیستان اما چنی که کلز اخوی اوله
 تحریک حاجت اولماز اول وای حالی اوزرنه
 ابقا ایدر لو سکونله استعمال ایدر لو مثلا کو در لو
 اصلی کا ودر تنه که بوبیتده واقع اولوپدر
بیت کورتمنی شوخ چشم ونا پاک کوعیب
 جوابنی نماید اولکی کو قنی مناسنه در آغنی
 کو در مراد اولان بوراده **نیک و نیکو نیک**

شعای

معنای ایودر مقابل بدر که معنای پرامد رننه
 که بوبیتده واقع اولشدر **بیت** هوکه اولیک
 میکند یابد نیک بد میکند یابد بحر الغرایب
 صاحبی نیک ایله بهی فرق اتمه مشر خطا افسه
 بهک معنای بکدر بنی سندن یک بیلورن دینه
 یرده عجم من اذتویه دایم دیر تنه که بوبیتده واقع
 اولوپدر **بیت** کفنی که ساره توسعدست
 من طالع خودیه از تو دایم نیکی اولک در **مصراع**
 نیکیست که نیکیست دکوها هیچ است نیکی نیک
 اخونده اولان یا شول یادر که برکله به لاق
 اولور اولکله نیک مدلولنده اولان وصف زاید
 افاده ایدر مثلا سردی در لو معنای صوقلق
 در و مردی در لو معنای ارلک در عورتلک
 مقابله مجازا بهادر لکسه ترکیده ارلک دوزخ
 مردی در تنه که بوبیتده واقع اولوپدر **بیت**
 در قلب سیه تیغ زدن بیشه ماست مرد
 و هنر همیشه اندیشه ماست هوشیوکه

در جهان شکاری کسرد مردان دانند که انهم
از پیشه ی ماست نامردی درو مختلق در
زیبایی درو معنایی بزرگو لک در شمی خیزی که
معیار جمالیده که زیب نگوئی باشد در پیشدر
خطا اتمشدر نیکونک معنایی کوچک در مقابل
زشت در که معنایی چرکین در اخونده کی و او
هند و اخونده کی و او کی در نسبته لانه که خلق
اولا کسی اولیاد لالت انگین در حرف یانک
نسبت ایچون اولامد لوی مطلق نسبت در یونک
مدلوی نسبت مخصوصه در حقیقیده بو معنای
خاصه دلالت یا لکوز دکدر بلك و او ایله یانک
جمله سنک در نیکونک و هندونک اصلوری نیکوی
هندوی در بر شینه بونلوی اضافت اتموا و لسه ل
اول یای اظهار ایدر لومتل روی نیکویشی و موی
هندویش در لونه که بوییده واقع اولمشدر
اکوان ترک شیرازی بدست ارد دل مارا
بخال هندویش بخشم سرقندی بخارا را نیکویدن

گاه اولور که ایکی یایی حذف ایدر لور نکودر لور
نته که بوییدن واقع اولمشدر اکوان ترک شیرازی
بدست ارد دل مارا بخال هندویش بخشم سرقندی بخارا را
نیکوی دن گاه اولور که ایکی یایی حذف ایدر لور نکودر لور
نته که بوییدن واقع اولمشدر هر که شاهان کند که او کو
حیف باشد که خرنکوید نیکونک و نکونک اخونه گاه
اولور که یای نسبت الحاق ایدر لور نیکویشی در لرا احسان
معناسل فاده ایدر نته که بوییده واقع اولویده
بیت نگوئی کردن اندر حق کوکان بدی باشد
یجای کو سفندان بدینک معنایی پرامنلق در
تمام مقابلی نیک در نکوی ده ده فی الجمله مقابله
وادر ضرورت شعرا چون شاعرانی ایرار اتمدر
رنکین و سنکین رنکینک یایی یایی نسبت
در نوئی زاید در تاکید ایچون در زمین دکی و بالین
دکی کبی نته که سابقا بیان اولتوبدر کین دخی
اولترک کبی در معنای ترکیبی سی اکلو در کینته
پوندندر اسمیه نقل اولشی در و اخونه برهانیا ده

اولوب کینه اولمشدر بوقاعده دخی برنده بیان
 اولمشدر بو ذکر اولان کین مرکبک معنای در
 بر کین دخی وار که بسط در معنای بوضو در ننه
 که بوبیتده واقع اولوپدر حور کورمه دشمنو ک
 اک کین یولک اوزرنا کهان اچر کین بو کین ده
 بایله نون خوف اصلی دندرا اول کینک اصلی کم در
 اکسک معناسنه بایله نون ملحق در نسبت مؤکده ایچون
 سنکین دکی بایله نون کبی در چقن که سنکین اغر
 معناسنه اولانته که بوبیتده واقع اولوپدر
 بستک و سکونت در ار د نفس نکوشد نتیجی در
 خون کس اما جقن که سنکین طاشدن دزنش معنانه
 اولانته که بوبیتده واقع اولوپدر زنج
 کشته غر جی سیمین طبقها بر سر سنکین مراحل بایله
 نونک جمله بی معنای افر ایچون موضوع اولور و
 مجموع مرکبی اول شیه اطلاق ایدر لومثلا کشدن
 دزنش سیمین در لوالوندن دزنش ذرین
 در لرد مردن دزنش اهنین در لوبو کدت

نکته

دزنش پشین و دریدن دوزلخه پوستان
 آدن دزنش کوشتین در لورنه که بوبیتده
 واقع اولوپدر بیت همیشه عادت مردیمین است
 که دل سنکین وقایب کوشتین است **شیرین**
ونوشین شیرین طنلو در لوز معناسنه ای طنلو
 دیه جک یوده عجم تلخ و شیرین دیر شیر
 سد در یایای نسبت در نون تاکید ایچون در
 زیاده اولوپدر طنلو لوده اشانک اول طاندو قی
 لوز سد اولدو غنذن او توری او که نسبت
 انمشدر در نوشین خوش طعم در مطلق داده عجم
 مره دیر داد سره بی مره دیر جاشنی جیم عجم ایله
 دار دکدر بلکه مطعمودن شی قلیل در داد
 کورمک ایچون یولر با ایچر لوال مصلحتک مباشرته
 چاشنی کیر در لومز و قاتده چاشنی مبصرا تده
 نمونه برنه در حلیم مره ایله چاشنی فوق انمشدر
 بحر الغرایب ده مره فخله و ضله و زای عربیله
 دار چاشنی معناسنه دیمشدر غلط انمشدر نوشک

داد معناسنه استغالی مولانا ی رو سینک قدس
 سره بو بینه ظاهر در **بیت** کونیاست کندم
 محبوب نوش چه برد کندم غا و جو فروش
 نوشین ده یا و نون نسبت موم که ایچون در
 شیرین دکی کی گاه او لور لوز و نوش طعم
 فنه لوه مجازا نوش در لوباله اطلا فی نوشک
 نته که بو بینه ظاهر در **بیت** ان چشم سخن
 کونکردان لب خاوش وان تلخی گفتار و شکر
 خنده و چون نوش بو طریقه در نه ان که فصوله
 انور اسمی اولان فارسیده بالک اسم
 انکی در نه کم بو بینه واقع اولوپدر **بیت**
 انکی بروغن الوده جوب شیرین جو صحن الوده
 نوشک مقایله نیش در اکلا ای اول اعتبار له
 مجاز در نه که بو بینه واقع اولوپدر **بیت**
 همیشه تا فلک از نیم سعد دارد و نخی مدام
 تا مکی نخل نیش دارد و نوش حلیم که بالی
 و سایر طلولوی نوشک معانیسندن صاعقه

غلط

غلط اتمدر نوش نوشیدن دن امر مثل انخ دیچک
 یرده نوش در لونه که بو بینه واقع اولوپدر
بیت تا که ز ساقی شود بانک نوش
 بنه بردن کرد صیاحی ز کوش **دیگر** گفتانه گفتنیت
 سخن کرچه محرقی دکتی زبان یرده بکه داردی
 بنوش نوش اسم فاعله کلور سوچی اچنه باده
 نوش در لونه که بو بینه ظاهر در **بیت** در دو ر
 پادشاه خطاب خوش و جو موش حافظ قرابه کشی
 شد و واعظ پیاله نوش نوش جام اغاجنه دخی
 دیر لولک انک اصیل نور در زای عجمیله **برزو**
کشت و دروز بر زبانک فتحه سیله و رای ممله
 نک سکونی ایله در گاه اولور بای و اوه تبدیل
 ایدر لر و رز دیر لونه که بو بینه واقع اولوپدر
بیت درختان بسیار بار کشت و ورز
 کسی خود ندید از کوه موز **اکنچی** به بزرگ در لر
 ته که بو بینه واقع اولوپدر **بیت** کار خاله
 جز بجمع کی شود هرگز تمام کان یکی جلایکی

دانه دگر برزي کوي کشت كاف عربنيك
 كسره سيله تارله درننه كه بوبيتده واقع
 اولوپدر **بيت** هوان هواره كشت از نيروي
 بخت چوكشت بركلوخ از مالش سخت **كشت**
 كاف عجينك فحه سيله كشت دن فعل ماضي در
 برمالدن بر حال اخره دوغله عجم كشتي دير بر
 مكاندن بر مكانه اخره كويلده استعمال اولور
 سير معناسته ده كشت بوندند بر چچك سپونه
 كل كشت درلوتنه كه بوبيتده واقع اولوپدر
بيت كيني اند از اين صيد كهن است دري
 وادي كند زين كونه كل كشت كاف عربنيك
 ضمه سيله كشت فعل ماضيدر كشتي دن اولدر
 ديكلدر كشا ورز اكي درننه كه بوبيتده واقع او
 لوپدر **بيت** كشا ورز واهنكرو پاي باق چو
 بكار مانند سرشان بكاف و درود چيبي در
 ننه كه بوبيتده واقع اولوپدر **بيت** بياراست
 ابيي وكشت و درود ازان كه كه يوسف

بدوداده كشت و درود فعل ماضي معناسته
 استعمال اولور ننه كه بوبيتده واقع اولوپدر
بيت هوان تير ياران كه امد فرود بدارك
 همي كشت و جان مي درود كشتن اكلدر معنای
 كشت اكلدي در درودن بچكلدر معنای درود
 بچدي در و درود لغت مشركه در اسلك
 معناسته ده كلور ننه كه بوبيتده واقع او
 لوپدر **بيت** وليكن زداغ تو حشمتي درود
 دلش پرسلام و زبان پر درود بدورود اندر
 اصلي بادرود در ننه كه بخردك اصلي يا هر در
 عجم اسندي ديه جاك برده بدرود كرد ديرونه كه
 بوبيتده واقع اولوپدر **بيت** بكفت اين وز آب
 مژه رود كرد بوسيدني ار مهر و بدرود كرد
 بدو دياشي اسني اول ديكل اولور **بيت**
 سيادش بدو كفت بدو و دياشي زني تارد تو جا
 ودان تو باشي بحر الغريب صا جبي بر زله كشتي
 فرق اتموب برز ايني در كشت معناسته

دیمشدر غلط افشدر برزبانك ضمه سیله یو^{له}
 معناسته درننه که یوبیتده واقع اولوپدر **بیت**
 ببالا بود چون یکی سرو برز بکردن برار و ز پوکاد
 کوز **انگشت و اخگر و آتش و آذر** انگشت
 کاف عینک کسره سیله قاره کومر تته که
 خویه سناینک یوبیتده ظاهر در **بیت**
 بنی یخ دید و دلب زشت چشتی از آتش و
 رخی ز انگشت کاف مذکور ک ضمه سیله برقی
 معناسته در اخگر قزل قور در ننه که یوبیتده
 ظاهر در **بیت** یک برو بخلق فردا فکوجوم
 کیا هشی هه زهر و بارش سموم مجازا اتمان
 دفع دن او توری در سویند و کندن صکره قوره
 اسکر دیسه لر مجازا جایز در اما تفته دند
 کدن صکره اول احتمال قلمز تفته تفتی دن اسم
 انفعولدر معنایی قرمشدر آتش اود در که
 عناصر اربعه نک بر سیدر محسوس اولسون
 مرکبات دن جبر اوله آتش در لراما اذر دیمز لر

اول قراران محسوس اودک اسمی در اذر کون
 اندندر بر چیک ایدر که اوت رنگنده در
 کاف یایه قلب ایدوب اذریون ده در لرتکی
 دله اولی چکه خطی در لر سندر دکلری قوتنه
 اوت اچنده معیشت اندو کندن او توری سان
 فارسیده اذر آتش در لراصلی اذر لوش در ننه که
 توشک بیاننده ذکر اولور **پاداش و پاداشی و پاداشی**
 پاداش اول مفرد در پاداشی ثانی مرکبدر مفرد
 معنایی جواد رسته که یوبیتلورده ظاهر در **بیت**
 بری از خداون جان و روان که هست او توانا
 و مانا توان کواندر نه کیرد تو فرجاسکار بکیرد
 پاداش رود شمار **پاداش** مرکبدر اصلی پاداش
 در یا حذف اولمشدر ناداله تبدیل اولمشدر معنای
 ایقداش در ننه که یوبیتلورده ظاهر در **بیت**
 طفلره دشمنی بیریل کبی سرکردان و زار نیچیمچون
 کلدی بیریک باکه پاداش اولدی **لسان** فارسیده
 نانشک معنایی شریکدن ترکیده اورتاق در لرایکی

قولك افندي بر اولسه اولره خواجه تاش دیرلو
ننه که بوییده ظاهر در **بیت** من تو هردو خواجه
تاشانیم • بنده بادگاه سلطانیم • تورک تحریف
ایدوب تو شد تاش در لوانکی بولک بر بولکدن اولسه
اولره حیل تاشی در لوانته که بوییده واقع اولوب
بیت چه خوشی گفت بکنتی با حیل تاشی خود غمی
خواستیدی این میبانی • بکد تاشی ای ترکیده بکدر می
در مرکیدر جری بک در سخت معنایسته و بر جری
تاش سنک معنایسته اما حیل یله پاداشک فرقی وار
در هسرله باشی داشک همراه یولک داشک هرازه
سرداشک فرقی اولدوخی کی سان فارسیده هم
موافق معنایسته در ایکی کشنک برومکده ابقول
بر برینه اویشسه اولره حیل در لوان شای اویشسه
هسر در لوان لوی اویشسه همراه در لوان لوی
اویشسه همال در لوان طوققلری وقت برکسه
هزار در لوان نفسلری اویشسه هم نفس هم دیرلو
بر برنک غیور دن کولدو کینه واقف اولسه اول

جهندن

جهندن موافققلری اولسه هزار دیرلو تاشکده
معنای سابقایان اولدوخی اوزره اور تاقدر
معنای اصلیی اخبار یله پاداشی هیلدن ابلغ در هیال
معنایسته کمال یله مناسبت اولیجی پاداشی در لوان
کانه ابقولری برکسدر هسرده و سایر لوانده دخی
حال بونوال اوزره درده و دهقان و کند و رستا
ده کوی در ننه که سولای رومینک بویستند
ظاهر در **بیت** ده مروده مرد را حق کند • عقل را بی نور
و بی رونق کند • اخوته کاف تصغیر الحاق ایدرلو
دهک دیدلو معنای ترکیبی کو بهرگز در اولنک
اضوته یای نسبت زیاده ایدرلو دهکی در لوان دهقان
معربدر فارسی بی دهقان در اصلی خان ده در مرکبی
علم اید یچک لسان فارسیده تقدیم مضاق الیه ایدرلو
اما قاعده مطرده دکلر مثلاً شاهنشاه در لوان
اصلی شاهان شاه در مردان شاه ایران شاه شروان
شاه ده ده حال بویله در خواجه سرای بریط سرای
در لوان بولده مضاق مقدم در لوان فارسیده خان

رئیس معنایسته در مولا ناسعد الدین کشف قاشیه
 سنده سوره آل عمران اخرنده تصریح اتمشدر
 بو عبارتله الدهقان رئیس القریه و مقدم اصحاب
 الذراعه و هو معرب انتهى **بیت** چوایت بخت
 دهقان در کراچی دلش مایل شود بر جفت بانی
 کند شهر در سمرقند معرب در فارسی شمر کند اصل
 کند شمر در مضاف الیه قدیم اولمندر سابقا تقریر
 او سلوب اوزره شمر بر چار به نک ای در که معرب
 مذکوره اول جادیه ایچون بنیاد اولمندر این خلکان
 تار بخنده بویه بیان اتمشدر عبارتی بود که بعینها
 نقل اولموران غرام بخاریه الاسکندریه مرصت
 فوصف لها الاطباء ارضادات هوائ طیب و اشاروا
 الیه بظاهر صحته فاسکنها آیه فطاطیت به مدینه
 و کند بالعربی المدینه فکانه بلد شمر انتهى شیخی که
 کذله دهی فرق اتمشدر نته که بو بیدند ظاهر
 اولور **بیت** ملک صوردی در دیر قوندی کتده
 ایروردی بو خولک ایون کونده غلط اتمشدر

روستا

روستا مزرعه در روستای دن اخذ اولمندر انگلیک
 اعتبار بیه کویه ده اطلاق اولمور نته که بو بیدند ظاهر
بیت قول پیغبر شنوای روستا لور عقل آمد
 وطن در روستا کاه اولور و او فی حدق ایدر لور
 رستاد لور نته که بو بیدند واقع اولور **بیت**
 هر که در روستا بود روزی و شام تا بیاچی عقل
 او نبود تمام خارعه انتاب لری اعتبار بیه کوی اهلند
 روستای در لور نته که بو بیدند ظاهر در **بیت** زان نمودار
 عدل در همه چیز شهری آسوده روستای نیز
 نظامی که کوکلامند **مصرع** روستایه شهر ایچو نرندان
 کلور روستایه یکتا در اصابت اتمشدر **خدای**
و خدای بری مفرد و بری مرکب لفظ خدای که
 مفرد اول معنای صاحب در که ترکیده اذن ای
 دیمکه تعبیر ایدر لر عرب صاحب قصه دیر عم سیم
 خدادیر ترک کوشی ای دیر نته که بیدند واقع اولور
بیت هم سیم خدا و هم قوی پشت خلق سوی
 او کشیده انگشت قریه صاحبته که کوی انی در

ده خدای درلرنته که بوبیتده واقع اولوپدر
بیت هرکه اذ دست سرج خویش وتره بهشت از
 نان ده خدایره کسورای دیکه بده کسور خدا
 درلرنته که بوبیتده واقع اولوپدر **بیت** بدرگاه
 تو سرهم بر زمین نه من جمله کسور خدایان چیت
 او اسنه کتخدای درلرنته که بوبیتده واقع اولوپدر
بیت زناداشی رای زن در سرای بکد بانوی
 فارغ از کتخدای کد بانوده کد خداکی مرکدر بر جزی
 کد در معنای خانه ایله کده تک فرقی بیان اولند فی
 برده تعیین اولنسه کرکدر بر جزی ده بانودر اصیل
 نیکونک بکدن فرقی تقریر اولند و فی برده ظاهر
 اولوپدر اما لفظ خدای که مرکدر اصیل خود آید
 معنای ترکیبی کند و کلی در نته که بوبیتده ظاهر
 آمدن من که من رسول کفتم تو برو که من خود آم
 ای اسم فاعلدر آمدن دن معنای اصیل بی مطلق
 کلی در اما حق تعالی نک علی اولان خدای ده
 اوندن مراد وجود مظهر نه کلی در خدایک

معنای

معنای ترکیبی سی اول تقدیریه بنفسه خارجیه کلی
 یعنی بزارته موجود اولی در امام فخرالدین رازی
 مطالب ادلوکتابنده بومعنای تقریرایش در عباد
 بودر من اللفظ خودای وهو مرکبه من لفظین خود
 ومعناه ذات الشئ ونفسه وللثانی ای ومعناه
 جمالی ای نفسه وذاته لا بغيره جانی والمواد من
 هذا المحی الوجود قصار قولتا خدای بنفسه وجد
 وذلك وهو اللفظ المطابق بقولنا واجب الوجود لذاته
 انتمی بحسب الغرایب صاحبی صاحب معنیه خدای
 واجب معنیه خدای دن فرق افتدر غلط افتدر
حان وضانه وکد وکده خان مطلقا منزل در
 اشانک اولسون سایر حیوانک اولسون نته که بو
 بندن ظاهر در **بیت** زبیر اندازی زبیرک اردور
 مشبک سینها چون خان زبیر کاربان سراید خان
 دیکلوی بوجینک کذویه وطوار بینه منزل اولد و فی
 اعتبارله در خان لغت مشترکه در معنای آخری
 دهقانک بیانده بختدر حان خصوصیه منزل

ادبی در که او که ترکیده او در لور اخونده نخی هانک
زیادی شایع در دستوانه ده و انکستوانه ده و چار
چوبه ده و بولارک امثالده هانک زیاده کب
معنای عام ترکیبیدن معنای خاص علی به نقل **اچوندر**
اما کله مفرد ده بو هانک نقلی نادر در اول نوادر
دندر میان مطلق باین در میانه چاق وسط که اورته
در تعدده قابل دکلدر اسمی در خانه نلک عربی بیت
در عرب دارد دو کله عجم ساری **در بیت** سپیده
دم که شدم محرم ساری سرور شنیدم آیت تو بوالی الله
از لب خور اخونده کی یایی کاه اولور حلق ایدر لور
ساردر لورته که بو بیتده واقع اولویدر **بیت** برادر کل یوزلو
نلک کوینی برستان سار کوردلکم اطرافده بنیم کبی
بیلک دستان سار کوردلک بستان سار ادرده اولان
بستانه در **بیت** حافظ تو هام جم مطلب هام می بخواه
کای بود قول بلبل بستان ساری جم **کد** مطلقا محل قرار
در کوکسه اوزرند بنا اولسون میکرده بتلده انکده
کبی کوکسه اولسون وادی کده کبی نه که بو بیتنه واقع

اولور

بیت ان در ز صد بجای آیام وادی کوه شدر انجا م
سراجمار بو مرکباتک ده اخونده نخی یا معنای عام تر
کیبیدن معنای خاص علی به نقل **اچوندر** بوهای نقل
اخو کله مخصوص در اول سید در که کد مرکبات جز اولی
اونده ها اولور کد خدا در لور کد با و در لور کده خدای
کده با و بی دینور کدایه دینور کن ال قبوسنه کلد و کلد
او توری کدای دینور در بودا نخی ای خدای دکی ای کبی
در کدینک کافی اصلده کاف عربی در ترکیده کاف
عجیله استوال اولور مذکور ها مفرد اولدو نخی حالده
ده کده لاهق اولور نته که بو بیتده واقع اولویدر **بیت**
چو آمد کون ناتی بیدید بد بکن کده رخت باید
کشید کده دن مراد بوراده مقر مخصوص اولمعتن که
اول دارا خرف درهای نقل مذکور اولمشده بو تفصیل
کدای ایله کده نلک فوقی ظاهر اولد غلبت کده ایله خانه نلک
فوقی واضح اولدی خانه ده خان ده بنا متبر در دری
و ذی هیات اولمیانک مقرنه خانه دینور کده ایله
کده معتبر دکلدر ذی حیوتک مقرنه اختصا اصل

یدہ یوقدر **وہی** ہان سان فارسیدہ کلہ
 تکین در طور دہ جک بردہ ہم ہان درنتہ کہ بوبیندہ
 واقع اولویدر **بیت** کورم براوج برج مہ خویشانی
 طلوع ہان ای حکیم طالع مسعود من نکر ہین کلہ
 تحریک و تحریص درین یوری تیرطوت دیہ جک بردہ
 ہم ہین درنتہ کہ نہ کہ بوبیندہ واقع اولشد **بیت**
 چوبشیندن اولشدہ این گفت وکوی ہم گفت ہین
 چارہ نہ خویش جوی ہان دہ تکین ہین دہ تحریک
 معنای بوبیندہ ظاہر در **بیت** فلک باستداکر
 ہیبت تو کوید ہان زمین بخشد اگر حشت تو کوید ہین
 مقام بخذیردہ دہ ہین استعال اولوز مثلاً صاف
 املہ دیہ جک بردہ ہین مکن دیورنتہ کہ مولانای
 روسینک بوبیندہ واقع اولشد **بیت** ہین بخاروب
 زبان کوردی بکن چشم را ارض رہ اوردی مکن ہان
 دنی اول معنادہ استعال اولوزنتہ کہ مولانای
 فریوزک بوبیندہ واقع اولویدر **بیت** ہان ہان
 با او حریفی کم کیند چونکہ کو آورد کدہ محکم کیند **نخست**

نخست و پیش و نخستین و پیشین نخست اول در
 اخر مقابلہ درنتہ کہ بوبیندہ ظاہر در **بیت** ای
 ازدل سر شکستہ اکاہ درست وی مملکت تراژہ اخرہ
 نخست و بومصر اعدن ظاہر در **مصرع** اخر کوردی
 نخست داسم اولدن دیہ جک بردہ ہم نخست
 دیرنتہ کہ بونظم دہ واقع اولویدر **نظم** بیامطرب
 ان جہہ طفل و ش طفیلان ببر کیرد بنواز خوشی
 لوانی کہ تعلیم شد از نخست **بیت** بون چوب نابان کوید
 درست **نخستینک** معنای اولکی درنتہ کہ بوبیندہ
 ظاہر در **بیت** نخستین صبح کاخری قرو و نخست
 سیہ رو پیش پاداش دروغست **بیت** صبح صادق
 کہ الکی صبح در ہم دومین درنتہ کہ بوبیندہ
 واقع اولویدر **بیت** بکیتی باید خورشید روی
 چو صبح دومین کن راست کوی **نخستینک** اصل
 نخست در بانک طوفی بنسبت ایچوندہ نولشد دیارہ بی
 نالید ایچوندہ رانک ترین دہ کی کی اصل ایکنشدر
 با نسبت ایچون لاصق اولشدہ نون تاکید ایچون

زیاده اولوپدر انگشترین یوز کدر ته که بوبینده
واقع اولوپدر **بیت** بهر دهنهای چوانگشترین
ساخته از لعل مصفا لکین انگشترک اصلی انگشت تودر
تالک بری صدق اولنن در لفظ مرکیده بر جری انگشت
در معنای بر مقدر بر جری ده تودر معنای تفصیل
باشی بر مقدر انگشت در لوسایر بر مقلوک اورزته اولدو
غندن اونوری و یوزو که انگشترین دد کلری بارغه
نسبتی اولدو غندن اونوری در بوقایده سابقا
بیان اولوپدر پیشبای عجمیله اوکدر مقابلی پیدر که
ارد معنای در پیشی جهات سلک بری ایدو که
بوبیت دلالت ایدر **بیت** چپ و راست پیشی
دیس زیر وزیر زلیخای بت روی بد سر بر
پیشی بای عربیله زاید معنای کلور مقابلی
کم در که معنای ناقص در پیشک و بیشک
معنای بوبیت در ظاهر در **بیت** اباهای
الوان رصد کوه پیشی بچو تنای در بن نهادن پیشی
صنعتی اولان کشی اشی اوکده الوپ اشلد و کذت

اولورک

اونوری که سان فارسی ده پیشه کور لور اخرنده
اختصاص اچوندرو روزه ده و پنجه ده و هفتده
ودسته ده اولان ها کبی پیشه بای عربیله اولیج
میشه معنای کلور پیشه کده ویشه نک معنای
بوبیت لورن ظاهر در **رباعی** در قلب تیغ دت
پیشه ماست مردی و هنر همیشه اندیشه
ماست مردی و هنر همیشه اندیشه ماست
هر شیر که در جهان شکاری کیرد مردان دانده
آن هم از پیشه ماست پیشانی الی در نته
بوبیت در ظاهر در **بیت** به پیشانی دای
بر کشیده جوضعی بر خطایی بر کشیده اخرنده
یا نسبت اچوندرو الف و نون تاکید اچون زیاده اولنن
کیانی و خسروانی ده و زندگانی ده و مزد کاینده زیاده
اولنن کبی لسان عربیله بوالف و نون نسبت
ده مبالغه اچون زیاده اولنن مثله صاقا لی قیا
کشیه لسانی در لور بایی ده و صید لانی اولان
الف و نونده مبالغه اچون در الله پیشانی

د دیکلوی باشک اوکنده اولدو غیچوندر صدر مجده
 پیشگاه در لاهل محکم مقدمینک محلی اولدوغدن
 او توری کاه محل معنانه در قبول بر نه در کاه کت
 بر نه کنگاه در لاهل محکم معنای بوبیتدن طایر
بیت ترا در سربندیب شاهی دم بهند ادرت بنگای
 دم پیشین او کدنگی در مقابلی در سبب معنای
 صوگراخی در پله پسین تخت ایله تختین کبی
 در او ایله نمازده نماز پیشین در لاهل معنای ترکیبی
 او کدنگی نماز در کوندن قلنان نماز لک او کدنگی
 قلنان نمازی اول اولدوغدن او توری که نماز
 پیشین در لاهل **فزون و کاست و پیش و کم**
 فزون ار تو قدر نته که بوبیتده طاهر در **بیت**
 زبیر فزون بود هومان بزور چه سود از فزون
 چوپر کشت هور اصل افروز در اسم در افروندن که
 معنای ار تقدیر اولدن الی حذف اولمدر
 مقابلی کاست در معنای اکسدر اسم در کاست
 دن که معنای اکسدر نته که بوبیتدن طاهر

بیت

بیت شماراخی کاست باید هی ده خویشین
 خواست باید هی افزون ایله بشیک فرقی واردر
 ار تماغله زاید اولان نسبه افزون در لاهل ایداد
 زاید خلق اولان افزون دیمز لپیش در لاهل کم
 ایله کاستک دخی فرقی واردر نته که فردو سیک
 بوبیتدن که این یامن حقنده فردا شلوی دلون
 دیمدر کلاه نور **بیت** کلاه این یامن بد بخت راست
 کز اولاد یعقوب کم باد و کاست اکسدر کلاه نافی
 اولان کم دیمز لاهل کاست دیمز لاهل اکسدر
 اولان کم کاست دیمز لاهل کم در لاهل نته که بوبیت
 واقع اولویدر **بیت** کل اندر نازی از سرو کم
 نیست ولیکن در وفاتایت قدم نیست کم بشیک
 مقابلی ایدو کی نه بوبیتده دلالت واردر **بیت**
 بشیر این مثل شهره عالمست که هر کشف هنر
 پیش روزی کم است مجاز از نسیه ده کم
 در لاهل نته که بوبیتده واقع اولویدر **بیت**
 رحیمی بحال مانکنی نان سبب که تو امثال این

شکسته دکان کم ندیده و کله و ترکه ادا
تفضیل در آمدن خولنگ مدلولنده ترقی معنای
افاده ایدر ایکیسته ده داخل اولور کتر در لر
پیشتر در لونه که بوبیتده واقع اولویدر
بیت زکوه مال بدرکتی که فضله و ذر را
جوابان ببرد بیشتر دهد انکور فزونتر دخی
دیر لونه که بوبیتده واقع اولویدر **بیت**
چو کودد ابردولت بر تو پر بار فزونتر باش
چون شاخ پر بار **بهر و بهتر** بهتر تر کیدر
بر جزوی به در معنای یکدر نسته که سابقا
بیان اولمشده بر جزوی ده تر در که ادا
تفضیل در اولنده معنای سابقا بیان اولمشده
مذکور مرکب معنای یکدر که به لغت مشترکه
در بر معنای دخی آیوة در نسته که بوبیتده
واقع اولویدر **بیت** دلو او معده را و جکورا
مقوی اند سیب و به و انار بتر نیب لف
ولش معتدله مرکب بر جزوی تر در که معنای

بیان

بیان اولندی بر جزوی مه در معنای اولویدر
مقابلی که در که معنای یکی در نسته که بوبیتده
واقع اولویدر **بیت** چو از قوی یکی بی دانسته کور
نه که رانزالت ماندته مه راندیدستی که
کاوی از علف زار بیلا بدعه کاوان ده را
مهرتک معنای اولور قدر کترک معنای یکی
کدر **سرخوشی و مست** سرخوش شولکسه در که
اچدوکی مسکون باشی فرشی اولامتا دخی حد
سکره وار ماش اولاحد سکره وارد قون صکره
مست در لر خسروک بوبیتده سرخوشله
فرقی وار ایدوکی ظاهر در **بیت** خوشی از دها که
بیشتر بودی که مست و که سرخوشی جهان می
شود تار یک چون یار ارم ان بشها سرخوشی صفت
مرکب صفت ایله موصوفون بر جزوی سر در که
موصوفدر بر جزوی ده خوشدر که صفت
در جمله دن مرکب وصف اولمشده مذکور ایله
متکلیف کنه به اطلاق اولور سه سامری

بوجنی مرکبه کاه اولور صفت سقدم اولور سکیار
 لاغز سیان کی نته که بو بینده واقع اولوپدر **بیت**
 اسب لاغز میان بکاراید روز میدان نه کاویر
 واری بوجنی ترکیبیه مرکب مخصوصده کاه
 اولور ایکی نوعیده رعایت ایدر لر شلا غنا کثیده
 در لر موصوفی تدبیم ایدر لر نته که بو بینده واقع
 اولوپدر **بیت** غنا کثیده روای پادشاه صتی
 جمال که نیست یک سر راهی که دار خواهی نیست
 کشیده غنا ده در لر صفتی تدبیم ایدر لر نته که
 بو بینده واقع اولوپدر **بیت** سیان عالم و جاهل
 تفاوت این قدرت که این کشیده فاست وان
 کسته جهاد **بی واکنه** می سوجی در میخانه سوجی
 طور دوغی اودر **بیت** کشتی جنده چو که قلادی
 صحبت یار نه یارله میخانه لور کچوی کل خوش کور
 بکون باده دخی خر جنبه نند نته که بو بینده
 ظاهر در **بیت** نته که بو بینده ظاهر در **بیت**
 باده دست بیلا می که ان همه خوست که

این بیت در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت
 است و در وصف صفت

قطره قطره چکیدست اذ دل انکور اما بخته اولایینه
 باده دیزلر باده مطبوخاک ادی ایدو کته منظومه
 تر حته معایق تصریح انشور عبارتی بودر که
 بعینها نقل اولور و البارة التي من الغیب اذا طلع
 ادنی طیحه ذهب اهل نیش و غلی واشتد و قفرق
 بالذبد و انه علم قلیله او کثیره قال حواضراده هو
 فارسی معرب لانه فی العجم باده و باده نك بخته کی
 حافظک بو بینده اکلنور چون پیاله دلم اتوبه
 که کورم بشکت تجو باده حکم بی بی و بیانه
 بسوخت **رنک و کون** رنک لوند نته که
 بو بینده ظاهر در هفت رنکست رید هفت
 رنک نیست بلای از سیاه رنک هفتور رنک
 یدی قکت کوکدر اصلی هفتور رنکدر ترکیب اولیحق
 الف حذق اولور معنای ترکیبی سی یدی
 تحت در بمقامه متعلن کلام مفصل غنله اوزنک
 فرقنک بیانده کله کرکره باذن الله تعالی لغت
 مشترکه در جمل و نازکک معنایسته ده کلور رنکده

اول معنیده استمال اولیور مثل رنک بچدی در لور
بویته ده اول معنی ظاهر **بیت** من اورا چه کویر
رنک اورم که تادست وی سنک اورم طاع
کچنه ده رنک در لورته که اوکله بزرگ فرقی
بیان اولند و غی پرده تفصیل اولسه کونک در
معیار الحال و بحر الغرایب صاحب لری رنک حبله
معناسته کلدو کندن غافل اولش لور کونک معنا
در لور در اکی در لور دیه یکیم ده عجم دکوله در رنک
شبدیر ابله کلکون و صفنده خسروک بویته لورده
واقع اولویدر **بیت** چوشه دیدن دوباد رنک بسته
صبا اورد و کنه رنک بسته در لور در لور دیه جل
یورده کونا کون در لورته که بویته واقع اولویدر
بیت ان بران لاله های رنک رنک وین پران
میوه های کونا کون کون کاه اولور تشبیه
ایچون استعاره ایدر لور کلکون و میکون و کدوم
کون در لور بچی لورته قصد اولسه میکون در لور
طعم ده تشبیه قصد اولسه میخوش در لور **بازو**

و چرخ و شاهین طغان جنسته مطلقا عجم باز در
طوغان صفله بچی به باز داریر بویک طوغان شاه
باز در لور اما چاقره ده خصوصیه اعلام عالیه
اولش در مطلق ذکر اولسه مراد چاقرا اولورته که
و بینه واقع اولویدر **بیت** ره بط بازینزاهنگ
میزد به قصد کونک شاهین جنک میزد باز
سفیده یسه لور چاقور که سان ترکیده آله تو بقون به رقص
در لور سان فارسیده اسکفلو قوشه هواده چرخ
کبی دوند و کندن او توری چرخ در لورینه که بویته
واقع اولویدر **بیت** باز سفید افت طاوس وقاز
چرخ کون بسته شود چشم باز معنای بلیت آق
چاقور دخی پروازی طغان که کوزی بفلور طاووله
قازک افقی در دیکدر باز نایند مراد اچوق
معنای سدر باز لغت مشترکه در بر نیجه معنایه
کلور جمله سدن برسیده اچوق در رنک که بویته
اول معنایه کلدو کی طاهر در **بیت** نبود از هر نغان
کودن دراز بجز ترکی انجا کی دیده باز بازک

پاسی گاه اولور و اوه تبدیل ایدر لو و از در لر
 پرواز اوندندر اصلی پر باز در در و آزه ده اوندندر
 اصلی در بازه در در اول بویک قیویه در لو که قنلری
 اچوق دورر یا پلن در و آزه در لو اخرنده غیغ
 معنای عام ترکیبی دن خاص علی به نقل ایچوندر
 بو هانک اصلی سابقا بیان اوندندر بحر الغریب
 صاحبک جمله غریبا نندت بری بودر که چرخک
 معنای بیانده بلیان ددکلری قوندر که عربیه
 صقر در لر دمندر بلیانله چاقری فوق افتده
 صقرسان عربیده چاقری ایچی در پروازی اولان
 طوغلره که هوا یوزنده چرخ اورر لو سنقر اولسون
 بلیان اولسون شاعین اولسون جمله سنه چرخ اطلاق
 اولور خصوصیه سنقرک و شاهینک اعلام
 مخصوصه لوی واردر شاهین بیت سابقده من
 کور در انورینک بو بیتند مذکور در بیت سنقر
 بهندستان شده طوطی به بلغار آمده
 شقاق سنقر سنقرک

معربی در **قاز و ببط** قاز لفظ فارسی در تنه که
 بازک بیانده ذکر اولان بیتده ظاهر اولویدر
 بط ایله قاز ایکی بر جند در سنی سنه که ترک
 قراجه قاز در عجم بط در تنه که بو بیتده واقع
 اولویدر **بیت** در شکم باز که چند خطست
 تر کره جان ترزو و ببطست **کوسفند و میش**
وغرم بونلرک جمله بی دخی بر جند در کوسفند
 اهل سی در غرم دشتی در اهل اولیجی قویون
 اولسون و کچی اولسون ارکک اولسون دشتی
 اولسون کوسفند در جمله سینک اورتا سنده
 مشترک اولان اسم در **رست** شنیده که
 کوسفندی گفت دران دتمان که بخنجر سرش
 زتن برید جزای هرین خاری که خورده ام
 دیدم کسی که حرب منم خورد چه خواهد دید
 میش خصوصیه قیوندر اهل اولنه میش در لر
 تنه که بو بیتده واقع اولویدر کورک از تقیب
 عدل تواند دیار تو ازیم میش بدرقه گیرد
 سک از شبان

بحر الغرایب صاحبی کوسفندی میشدن فوق المیوت
ایکسیتی ده قیون ایله تفسیر انشد در قیون در سندن
اولنه میشین دیکلری میشته نسبتندن او تو
ریدر یا نسبت ایچوندن نون تاکید ایچوندن زیاده
اولونیدر نلکه که مکرراً ذکر اولونیدر یا ایله نونک
اول معنا ایچون کلدوکی دشتی اولان قیونته ده
میشین در لرنته که کا و میشد راصلی بیان
اندکده ذکر اولنه کورک غرم غین معجه نلک
ضمه سیله و رای مملکه نلک سکونی ایله بیان
قوچی در که لسان ترکیده اکا ایرق قوچی در لر
غرم دشتینک ایچا بدوکی بویتده ظاهر در
بیت بیفکنده نیزه بیا زیدچنک چودر که
بر غرم باز دینک غرم غین معجه نلک ضمه سیله
اولدوخی بویتلورده ظاهر در **بیت** سرشته
عادل که اذعدل کرد به پیشی قری شیر
غران و غرم در ایام اهل فضل و صلاح
بر آسوده انداز غم و رنج و کرم کرم کافک

ضمه

24
ضمه سیله تیغودر قوچه غرم دکلری بویتندن
ظاهر در **بیت** مراکز بخواجه زشاهی جهان
چو غرم زبان با توایم دمان **بن ورنک** بونلورک
دخی ایکی بر جندر براهلی در نلک دشتی در
براهلی به اطلاق اولدوخی بویتندن ظاهر در
بیت بی بر اچو کبردا خرابی خواب بیای خودرود
در کوی قصای بیان کی سته او کالسان ترکیده
اما در لر عجم رنک در نته که بویتده ظاهر در **بیت**
بنقاشی نلک تیر حدنک نهی کرده صحرای چایی
را نرنک رنک دخی معناوی واردر سابقا
بیان اولند در **غرم و کور** بونلورک دخی ایکی
بر جندر خراهی سنک آدیدر کور دشتی سنک
آدیدر خورک ترکیسی اشکده نته که بویتندن ظاهر در
بیت کوش خریفروشی و دیگر کوش خرابی سخی
را در لیا بد کوش خورک ترکیسی قولن در نته که
بویتندن ظاهر در **بیت** کور ساز شیر زهره ببر
تاز و غرم نلک پیل کام و کورک سینه رنک پاو کورک پوی

بهرام کور مذکور صید و حشیش شکار نه زیاده
 مشغول اولدوغندن او توری او که نسبت اولور
بیت کورلر اولار کی بهرام کور کور که نتیجه صید
 فلادی انی کور **دیگر** نبشته است بر کور بهرام کور
 که دست کور به زیاروی زور **خوک و کران**
 بونلرک دخی ایکسی بر جیند خوک اهل سنک
 ایدرننه که بوبیدن ظاهر در **بیت** خوک
 جودندان کوازی نمود طوطی سنک شد ز کرازی
 چه سود کوازدشتیستک آدیدر که از نیل اولور
 ننه که بیت سابقدن فهم اولور جمله ده تیر
 سیف و سناندن پرهیزی اولدوغندن او توری
 بهادر لکراده تشبیه ایدرننه که بوبیدن
 ظاهر در **بیت** کوازه برآمد بسان کوانه در فنی
 برافراخته هفت باز **کا و کوزن** بونلرک
 دخی ایکسی بر جیند کا و اهل سنک آدیدر کاف
 عجب ابله ننه که بوبیده واقع اولویدر **بیت**
 پذیرفت مهری باز و سار نکر دازدن کا و

باشید

باشید مار کاف عربیله بهادر معناسته در کا وه که
 در فنی کا و یانی اکا نسبت اولور اندر آخر
 غی ها معنای عام جیندن معنای خاص علی به
 نقل ایچوندر **بیت** کر کا وه صیت شوکت مریش
 بشود **بر** خویشتن دکر نهد هیچ تام کا وه
 کاه اولور که الفی حذق ایدوب کور لر
 ننه که بوبیدن ظاهر در **بیت** ترا از جهات
 بی نیازی دهد میان کوان سرفرازی دهد
 کوزن دشتی سنک ایدر ترکیده اکا صغی کیکی
 در لر **بیت** شد برویت چوشا خهای کوزن
 هر یکی شاه چارر طل کران قره کوزاری اندک
 کوزنه تشبیه ایدر لر **بیت** دو جیشتی چو چشم
 کوزنان سیاه ولیکن پراز اشک بی کاه و کاه
کا و میش و کوساله کا و میش حرکیده کا و له
 میشدن لسان ترکیده صوغری دد کلری
 نلک اسمی در کا و اسم جیند صوغری اول
 حسدن بر توع در اول سبیدن لفظ کا و ک

۱۵
اگر اطلاقی صحیح در پیشه ~~میشود~~ مشایق وارد در
اول جهتند که بوضع کا و من وجه اهلی در
اوده بسوز خد متلوز من وجه دشمنی در بجه
ایلی بابانده کوز کسکه بکوز کوزب کوزن من
جشنکه عوی وارد در اهلی به ویشتی به اطلاقی
سابقا بیان اولدی اما دشمنی به اطلاقی بوبیتدن
ظاهر در **بیت** بلام ایدش ناسکا لیده میش
پلنک از پی و دشت و صیاد بش اول سبدن
مدکور حیوانک میشه نسبتی جاین اولشدر
کا و میشک اصلی میش کا و در معنای ترکیبی
کا و ک میشی دیگر یعنی اول جنبه بکزی
مضاف الیه تقدیم اولتوب اسم اولشدر
فرسده بوقاعده نک شیوعی سابقا بیان
اولشدر کوساله نک معنای بوزاغودر
اصلی کا و ساله در معنای ترکیبی هریاتی
بکنی صغردر کا و ساله اول معنای افاده ایچ
آخرنده کی ها معنای عام ترکیبیدن معنای
خاص

۲۰
خاص علمی به نقل ایچندر جارچویه ده کی کبی نه که
مکرتا بیان اولتودر **دام و د** جارچو بندن
برنجی اولیان جانوره سان فارسیده دام دیل
برنجی اولانته در دیدل اکسینک ار استده مفا
یرت وارایدوکی بوبیتدن ظاهر در **بیت**
در و دام هستند ازین شیوه فرد که کاری ندارند
جوز خواب و خورد اکی ده چار یادن ایدوکی قوش
جشنندن دکل ایدوکی بوبیتدن ظاهر در **بیت**
شیخی قیره کون ماه پنهان شده بخواب اندرون
مرغ و دام و دده در موزی جشنندن ایدوکی
بوبیتدن ظاهر در **بیت** نه ادبی زاده آن
دنه است که در زادی زاده بدیه است
بحر الغرایب صاحبک جمله غرایبندن بری
بودر که در و دده یدرنجی سبع معنای سه در
و در و دام خورد و قوش دیک اولور دیند
دام و شست دام لغت مشترکه در بر معنای
سابقا بیان اولتودر معنای اخیری دوزاق

اغ جستن اولسون غیری چندن اولسون
شست اولته درننه که بویتدن ایکسی ده اکلور
بیت هم دلفش یکی داست کور شید و مه
دارد سر دلفش یکی شست است کوسیمین
ذقن دارد بای کوشن طود دده باش پرمغه
ده شست در لرننه که بویتده واقع اولویدر
بیت بدو ددر زمان بر امان تیر بکنت
تیریکشاد ان شست نشوره ده شست در لرن
ننه که بویتدن اکلور **بیت** چو فصادان رک
جان خسودش فلک یکشود ازان زهراب
خورشست المانه ده شست در لرننه که
ننه که بویتدن اکلور **بیت** چو شست
آمد نشست آمد بریدار چو هفتاد آمد
انقاد آلت کار **چرم و کیمت و ادرم**
و بلغاری چرم مجیم عی الیه کوندر کیمت
میک صخه سیله خام در بندر ننه که بویتده
واقع اولویدر **بیت** فلک چندانکه دیک

خاکا

27
خاکرا بخت نرفت از خوی او حامی چو کیمت
ادیم سختیان درننه که بویتدن طاهر **بیت**
باد عانی ز سهیل نسیم ساخته کیمت زمین را
ادیم بلغاری صغری درد یار بلغاره منسوب
که اقلیم تا نادره بر شهرک ادیدر انتسای
اولدوغدن او توری بلغاری در لرا خرنده
باشست ایچوند ککناری ده کی یا کی اول
رنک معروفک نار چکنه نسیتی اولدوغدن
او توری ککنار در لران فارسین هر چکنه
کل در مثله زنبق چکنه کل زنبق در لرننه که
بویتده واقع اولویدر **بیت** کل زنبق و
لیکن ناشکفته میان یاسمین و لاله خفته
یخمد عصار بورون دیمشدر اول **بیت** **جان**
و روان جان روح حیوانی در که هر دری ده
واد در ننه که بویتده واقع اولویدر **بیت**
کربجان زنده کیست حیوان را زندگانی تو
میدهی جان را حیوانه جانورد کلری و اعتباره در که

جان وارد در جانور لفظ فارسی در نه که بوبیتند
 ظاهر در بیت های بر سر مرغان اذان شرف
 دارد که استخوان خورد و جانور نیاز دارد ترکی
 دله استعالی شایع در بیت نه صورت کم
 بزردی جانور دن دخی نازک دوزردی
 جانی وردن زبان فارسیده و زبان عربیده
 کی ذومعناسته در ترکی دله ده اول
 مفادن لویه تعبیر ایدر لوله ترك جانلو
 در عرب ذوروح در عجم جانور در هنر ورك
 معنایی هنر لودر بهره ورك معنایی بهره
 لودر پیلورك معنایی پيله لودر پيله چرت
 الکی در پيله ورجو در تنگه بوبیتلورده طاهر
 قطعه زبان در دهان ای خود مستحسنت
 کلید در کج صاحب هنر خود رسته باشد
 چه داند کسی که جوهر فروخت و با پيله
 پيله لغت مشترکه در کوکله ده پيله در لور کوکله
 قوردنه کرم پيله در لوتنه که بوبیتند ظاهر

بیت

بیت جامه کعبه را که می پوشند اونه از
 کرم پيله نامی شد کتوردکی وردخی اول
 ورد که ذکر اولندی کشور لفظ مرکب را صلی
 کشت ورد بعد ترکیب تا حذف اولونیده
 کثا و زدن حذف اولندی و بی کی بر عیانند
 اکوب محوب او تور دوخی بر لوه عجم کتورد
 روان روح مجرد در که انسانه مخصوصه
 حیوانانده اولماز لسان عربیده که نفسی
 ناطق در لوتنه که بوبیتده کلمه بیت سیزده
 ترا جان رفتم بخاک ببردم روانی بیزدان پاک
 روانک جان اوزرنه فضلی بوبیتند ظاهر
 بیت قد چون سرو تو جاست مرا بلکه روان
 سویم ای سرو روان شو که ندا سازم جان
 معنای مذکور اسماء جامدن اولان روانک
 دفتن مشتق اولان روانک معنایی مردور
 ایدکی در سرو روان دکی آب روان دکی
 روان بو معنایه در جایز معناسته اولان

روانك ده اشتقاقی اندند جوازده معنای
 مرور و ارد را اول اعتبار را به جایز کورری
 دیه جک برده عجم رواداری دیرینه که یو
 بپتده واقع اولویدر **بیت** هزاران سال
 گرد دچرخ دولاب که در یابی کند ارقطره
 آب رواداری ز شمشیر خطرناک توات
 يك قطره در بار آبی خاک رایج معشقه
 روان ته که بوبیتده واقع اولند **بیت**
 همان نقد حکمت بمن شد روا بحکمت منم از
 هه بیشوا اصلی او ننددر که شهر واده
 کی روادخی بومعنا به در شر و الان عجیده
 شول نقده در لکه کجسی شملرک حکیمه اول
 اصلی کم در حکم شاهی اولینجه نافذ اولمز اول
 اعتبار را به شاهه نسبت اولنددر تقدیم
 منسوب الیه تراکیب فارسیده شایعده
 ننه که سابقا بیان اولویدر بو تفصیل که
 شهر و انك معنای نقدیرنده اجمالاً اشارت

حضرت

حضرت شیخ سعدینك بوبیتلرتده واقع
 اولویدر **قطعه** وجود مردم دانا مثال
 زرطلیس که هرگاه رود قدر و قیمتش دانند
 بزرگ زاده نادان بشهر و اماند که دیار غریبی
 بهایج نسناتند دیا و غربتدن مراد اول اول شاهک که
 شهر و او کامسوبد حکم کجین دیار در رولک
 دخی اشتقاقی او ننددر صیغه مشترکه در امر
 معنانه ده کلوزنه که بوبیتده واقع اولند
بیت برواندر جهان تفرج کن پیشی ازان روز
 کر جهان بروی اسماعیل معناسنه ده کلوزنه که
 بوبیتده واقع اولویدر **بیت** مباراتیز دولت
 بود چون کل که آب تیز زود افکند بیل بومعنا به
 اولان رولک اصلی رونده در او نند ترخیم اولند
زود رفتن زودك معنای ترکی دله تیرت
 دکری در ننه که سابقا ذکر اولان بیتدن اکلور
 مقابلی کج در که عجم دیر در که بوبیتده واقع اولند
بیت معشوقه که دیر دیر بپند آخرت ازان که

روح

سیر بیندن **دیک** ز پیری ست جان و سال
فرسود چو طفلان زود خشم و دیر حشود
تیرك معنایی نافر در ترکی دله اکاچر در لر
تیره وصف اولیجی مراد دلك اولور تیغه
وصف اولیجی مراد کسك اولور نته که بو بیتده و
قع اولددر **بیت** نیز ممکن تیغ سخن در دهان
تأثیر خلق ترا ناگهان مقابل کند در نفوذی
یوق معناسنه که ترك اکا چونکه در او ندن کچر
ایله تعبیر ایدر زبانی ده نیز ایله توصیف ایدر
لرنته که بو بیتده واقع در **بیت** استره
هر چند زبان نیز یافت موسترلا مون تواند
شکافت بو توصیف دلی بر نافر نسیه
اعتبار ایله در نته که بو بیت مذکورده ظاهر
حد تلوکشیه دخی مجازا نیز در لرنته که **بیت**
اکر باده فرح بخش و باد کلبیرست بیانک
چنک مخوری که محتسب بر است رایج اولیا
نسیه لسان ترکیده مجازا کچر دکلری کی لسان

فایده

فارسیده ده کند در لرنته که بو بیتده ظاهر در
بیت فرو مانده خیره در کار خویش که
بینم هی کند بازار خیش لسان ترکیده مجازا ییره
کچر دکلری کی لسان فارسیده ده نیز در لرنته که
روك معنایی بیاتده ذکر اولنان بیتده واقع او
لو پده **باید و شاید** باید کوك معناسنه در
بایستی دن مشتق در عجم کو کزدیه چک برده نباید
در نته که بو بیتده واقع در **بیت** نباید قال
بدن و خویشتن را که تا شیرست قول مرد وزن را
بای عربیله در بای عجمیله اولجی کو بو معناسنه اولور
بایدن دن شاید برار معناسنه در شایستی
دن مشتق در عرب لایق ددی برده ترک پراشور
عجم شاید در نته که بو بیتدن واقع اولور **بیت**
نشاید نقشی بر طایوس کردن نه دانستی پیشی
بطایوس کردن احتمال واردیه چک برده
لسان ترکیده برار دکلری کی لسان فارسیده
شاید در لرنته که بو بیتده واقع در **بیت**

باید و شاید

هر بيشه گمان مير که خاليت شايد که پلنگ
خفته باشد **دستان و دستان** دستان
اول حيله و مکر معناسنه در نته که بوييده واقع
اولو پدر **بيت** بهلتي که سپهرت دهد ز راه
تو که گفت که اين زال ترك دستان كود
رستمك اتاسته که زال درلودستان درلوبيت
مذكورده لطافت اول اعتبار دله دکه زال دستان
بربرده اكلتي در مراد شاعر زال دن توجه در زال
بومعنايه كلد و كني معيار جالیده شمس خزي بو
بیتله بيان اتمند **بيت** كجابه بخشى زلف
شوران كو بگاه حمله چه رستم بنزد او و چه زال
رستى اتاسته نسبت ايدوب رستم دستانده
درلور رستم زال ده درلوتنه که بوييده واقع
بيت جمال ديني و دين شاه کامکار که هست
هزار خاتر طاي هزار رستم زال **ترکيه** ياي
کيبي قاني بشلوا ولد و غي نيلدي اسفنديار
اوتي کور کندويي کورد و کي ليچون معرور او

رستم

رستم دستانك اتدي اوتي کور دستانك
او غلني کندويه نسبت ايدوب رستم دستان
د دکلونيليس کندويي ده اتاسته نسبت
ايدوب دستان سام درلوتنه که بوييده
واقع اولو پدر **بيت** نشسته است بر دست
دستان سام کربته در کشتي خاص و عام
دستان ثانيتك اصلي داستاندر الفی حذف
اولمشر در معنای قصه در هزار دستان دن
جزا و لان دستانده بومعنايه در مذکور اسم
بلبله بکر بر قوشدر او که يالکو هزار ده درلو
نته که بوييده واقع در **بيت** صد هزاران
کل شکفت و بانك مرغی برخواست عندليبان را
چه پيش آمد هزاران را چه شد عندليب بلبلدر
مذكور قوش بلبلك غيري ايدو که بوييت نشسته در
بحر القرايب صاحب ايکستي فرق اتامشدر غلط
اتمشر **نيز و نوز و هنوز** نيز لسان فارسيده
شول معني ايچون وضع اولمشر در که ترکیده اندن

ده ایله تعبیر ایدر لو مثلاً ترك اولده در عجم وه
 نزد رننه که بوبینده واقعدر بیت اونی کشت
 ازین کز رکاه وان کیست که نکذرد ازین را
 نوز لسان فارسیده شول معنی ایچون وضع اولوپدر که
 ترکی دله اندن دخی ایله تعبیر ایدر لرننه که بیت
 نوباش ناکه شود صبح دولتش روشن که در جهان
 نه دمیده است صبح جاهشی نوز بحر الغرایب
 صاحبی نیزی دخی ایله تفسیر انشددر نوزدن نیزی
 فوق انه مشدر هنوز که اصلی نوز در اولنده ها
 زیاده اولشددر بیت باشی با صبح دولت بدمد
 کین هنوز از نتایج محرمست معیار جمال صراحی
 بونلوی مستقل کله لر صافش در بحر الغرایب صراحی
 اکا تقلید انشددر لسان فارسیده اول کله ده
 هانک زیاده بی شایع در مثلاً هی در لوی دخی
 در لوی اصلی می در و هانادر لوی اصلی مانا در و هانادر
 در لوی اصلی مانند در بیت هی گفت کین ماه فرزند
 اوست ازوزاد زبراهمانداوست هی لسان

مانیده

فارسیده تقریر ایچون در اول کلامده واقع اولور
 ننه که بوبینده دوشویدر بیت هی تا بکردانی
 انکشتی جهانزاد کرکن شود داوری اخو کلامده
 واقع اولور بیت بادجوی دولتان ایدهی بوی
 یار مهربان ایدهی ترک دلنده مقرر مدردیه جک
 برده هی در لوی معنای قاری اوزره استعمال ایدر

تعبیر ایدر لو مثلاً ترك بنم غیرم در عجم جزمین در
 بیت جهان چون اردهای پنج بر پنج بجز دودسیه
 کردش در کچه دگولان فارسیده شول معنای
 ایچون وضع اولشددر که ترکیده اولند بر دخی دیکله
 تعبیر ایدر لرننه که بوبینده واقعدر بیت زمان
 چون رفت دیکریافت نتوان غنان زندگانی نافت
 نتوان تکرار اولان نسته نك اکی سنند دیکر ایله
 تعبیر ایدر لو مثلاً اکذ و نماز نه نماز دیکر در لوی معنای
 ترکیبی بی بردخی نماز بر بوبیندن ظاهر در دگوده
 اولان اول معنای بیت رونق عهد شبابست بکر
 بستانرا می رست مرده کل بلبل خوش الحانرا

ننه که بوبیند اکذ در
 دهان خونی از خاکیست دور
 در عجمی ز غنای غنفت دور
 گاه اولور خوک اوله بازنده
 ایدر لرننه که بوبینده واقع اولور

دیکر کاه اولور یا سنج حذف ایدوب دگودر لر
 ننه که لوبیت مذکوره واقع اولمشد **زی ویر**
ونز و نزدیک زینک لسان فارسیده معنای
 یکادر مثلاً ترک بندن یکادر عجم زی من در ننه که
 بوبیتده واقع اولوبدر **بیت** کنون کوش زی حال
 یعقوب دار زمانی بدو هوش دل بر کار زی درل
 معناسنه ده کلور **بیت** بر روی زمین زیر زمین
 واریزی تازیر زمین روی زمینت باشد صیف
 امر در او یکچون اولنه صرف بازاده اولمشد برک
 معنای باند ترک فلان بانی در عجم بر قلای **بیت**
 رفتن بر طبیب که بر سم علاج درد چون ملله ام شنید
 روان در فراز کرد بر طبیبک معنای طبیب
 یانه در که اضافی بمعنای اولور یا ننده معناسی
 افاده ایدر **بیت** که خرم غلامی که ارزنگ و کند
 برا بود چون بر نام و ننگ ظاهر بود که معنای
 مذکوره استعلا ۲ استعاره طریقیله در معنا
 اصیل سینه نک یا نلری در قول تو غنه الدی دیه

جک برده بر لرفت دیر بو معنی نک تفصیلی عن قریب
 کلمه کون نزدیکسان عربیده عند معناسنه در ننه
 بوبیتلورده اکلتور **نظم** کفنی که کنه بنزد من
 سهل بود این نکنه نکویدانکه او اهل بود علم انبی
 علت عصیان کردن نزد عقله ز غایت جهل بود
 بو معنادن ده لسان ترکیده یا ن ایله تعبیر اولور
 مثلاً فلانک یا نند دنیانک قدری بوقدر در لر
 کاه اولور نزدیکده اولنده جزکی باز یاده ایدر لر
 ننه که بیت سابقه واقع اولوبدر نزدیک
 یا قدر قی یاقی دیه جک برده عجم سخت نزدیک
 در ننه که بوبیتده واقع اولوبدر
 نزدیک اصیل نزدیک در اخرند
 غی یا یله کاف بر نوع انتساب ایچوندر معنای نرده
 تاریک ده کی یاریک دکی یا یله کاف کی در و قرار
 لسان فارسیده تار در لور ننه که بوبیتده واقعدر
بیت ای بجنب سمت تو پایده اجرام پست
 وی به پیش طلعت تو چشمه خورشید تار تاریک

تاریک تراکودر قراکو کجه به عجم شب تاریک
دیر **بیت** شب تاریک و بیم موج کود **چنین**
هابل کجا داند حال ماسک باران ساحلها
بحر الغرایب صاحب که معیار جمالی صاحبینک
قولنه اعتماد ایدوب تارله تاریکی فرق اغویب
تار تراکو تاریک معناسته درد عیش غلط آتش
بارله تاریک تارله تاریک کچی دربار انچه تاریک
انجلیق نسته درباریله تالغات مشترکه دند
دخی معنای و اردر برنده بیان اولویدر
بروسینه سینه کوس درایرک اول الت
معروفه سینه انک کوس بغل و غدت او توری
سینه بند درلر برکوسک اکی یانلری در برنده
لسان ترکیده اکا کوملدرک درلر او ننددر
برسینه نک غیری ایدوکی بویتلورن طاهر در
نظم بروسینه و ان صتم سیم زک هی داشت
از تخته و سیم شک بزد بر بروسینه و اشکبوی
فلک ان زمان دست او داد بوس بحر الغرایب

صاحبی بونلری بری برندن فرق اغویب برکوس در
صدر معناسته بوندندر که محبوبه سیم برومن
بردر لود عیش غلط اعتددر بر عذارک محازی
سند **بیت** مه تاریخ غیب نارستان
عذار و برکلنان برکلنان بر لغت مشوکه
دردخی معنای و اردر برنده بیان اولور
بروبار مپوه باغ و باغچه و بوستان بونلرک
حاصلنه لسان فارسیده بردر لورنه که خلصه
الفتوی صاحبینک بوکله منده اکلاورن الکرم
یعنی بر باغ و بر زمین بر حاصل معناسته ایدوکی
از بوستان شیخ سعدی بویدندن اکلاور **بیت**
درین باغ ادکل سرخ و کل زرد پشیمانی نخورکس
برخورد خصوصاً تخته ده بر دینور تته که **بیت**
که یوسف نه از کوه و دیکرست که بامازیک شاخ
وزیک برست بارانجده بتن بشته درلوکرکسه
آدم بکله قابل اولسون کرکسه قابل اولسون آورنده
بیش اولان اغاچه درخت باردار درلر بدافنه شاخ

پربار در لونه که بوبیتند واقع اولشدر **بیت**
چو باشد ابرود دولت بر تو پربار فرو تر باش همچون
شاخ پربار بار اول باریدن دن اسم فاعل در صا
حی معنایسته در بانای اغاج یشتی در میوه ضبوط
ایله ادی بدوی عیشدر که عرب دلنده او که فاکه
در لوبرایله بارک فوقی و ارایدوی نه فردوسینک
بوکلای دلالت ایدر **نظم** درختی که نلخت
وی راسرشت کوش در نشانی بیاغ بهشت
وزارجوی خلدش بهنگام آب بینج انلیق ریزی و
شیزباب سرخجام کوهو نگار آورد جهان میوه و
تلخ بار آورد خلاصه کلام بود که میوه خاصه
بار عام بر اعم برک اغچ یشته ده شوئی و ارایدو
فردوسینک بوکلایمندن ظاهر در **بیت**
درختی که شیرین بود بار او نکود کسی کورد ازار
اوست و کرزاند شیرین نیاشت برش زبا
اندر اید زنا که سرش بحر الغرایب صاجی بوبلر
بری بوندن فوق انگشدر **تار و تارک** تار دپه

در نته که بوبیتند ظاهر در **بیت** زدن مرد
راتیخ بر تار خویش به از بازگشتن رکفنا خویش
ادی نك دپه سنه اختصای یوقدر نته که یونده
واقع در **بیت** دعای بنده کی شاه کد سوسی
شکوفه نقره هی ریزدش بر تار تارک مرکبدر
تارله کاف تصغیر دن معنای دپه جلدر کو ندر
دمرینک او چاغزنده تارک سنان در لونه که
بیت چو دیدم بر سرش نام مبارک کچی بر دیده سوا
که تبارک **دیگر** تبارک برش تاج دستور شاه زکو
هر کو ان سنک و نابان چوماه بحر الغرایب صاجی
تارله تارکی فرق اتمیوب ایکستکده تفسیرنده
دپه در آدمک اولسون غیونک اولسون دینند
برک و بهار برک بهراغه در لوکل بهراغه برک
کل در لونه که **بیت** بلیلی برک کل خوش رنگ در
داشت. و اندران برک و نوا خوش ناله های زار
داشت. اما مذکور معنا معنای مجازی در معنای
حقیقی بی لسان ترکیده یراق دد کلری در بول

یوک پراغنه برك راه درلونه كه بونده واقعدر
بيت راه تودور آمد و منزل دراز برك راه
 وتوشه منزل ساز اغاجك اولسون بر
 چچك اولسون لوازمندن و كمانندن اولدون
 او توري برك در لولسان فارسيده پيراق اچون
 وضع اولفاه لفظ بهار در كه بويته واقعدر
بيت كلبي افت باد خواني بهار تازه پر شاخ
 جواني اسكي پراغنه كهته بهار و تازه پراغنه نو
 بهار درلونه كه بويته واقع در **بيت** به خوش
 سبز چون نو بهار بزي رايق تند چون روزگار ترنج
 اغاجك ساير انجلره مخالف پيرغي ميشندن
 صكره اولدون غن خرو بويته بيان انشدر
بيت رسم ترنجست دريني روزگار ميره همد
 پيش و پس ارد بهار لسان فارسيده فصل ربيع
 فصل نو بهار و فصل خزانة فصل كهته بهار درلر
 و لفظ هنگامي حذق ايدوب اول فصل لره نو بهار
 و كهته بهار دغي درلر مجازا ايا لكر بهار ده درلر

فصل

فصل ربيع مراد ايد نورلونه كه بويته واقع
 اولستدر **بيت** خلوت از اغيار بايد في زبان
 پوسين بهودي امدني بهار **ديكر** درخت اندر
 بهاران برفشانده زمستان لاجرم بي برك مانده
 بهار لغت مشركه در تجانبه ده بهار در ننه كه
 بويته واقع در **بيت** هان كتر يدازش شش هزار
 بت كاله رخ چون نكار بهار تفصيل سايقدن
 بحوالقرايب صاحبك عدم اصابتي ظاهر اولد
 بوكامند كه بهار ايكي مغايه كلور اولد باز ربيع
 معناسنه با ساپخانه معناسنه **خامه و كلك**
 خامه قلم در ننه كه بونده واقعدر **بيت** يار شاخي
 كه از انامل او حامل عقد در خود خامه صراخي
 يه ده خامه درلونه كه بويته واقع اولستدر
بيت غنجه برباد بزم او خورده هر چه در جام كوده
 از خامه خامه نك بونده استوالي مجاز در ننه كه
 بويته واقعدر **بيت** چوشنده درون ثراي
 چون ديك جنبيد چوما ر خامه يريك ظاهر

بود که بطریق التشبیه در کلام کافی بحینت
 کمره سیله شول قشدر که اندن قلده ایدر لواوتدن
 اولان اوقه کلام دد کلری بوبیتدن طاهر در
بیت زیر و پیکان کلام تو شیر بند و بر بلا کرد
 از چنک سیر اول قشده یونلندن کلام یونلوی
 قلم اولد قند صکره خامه دد کلری بوبیتدن طا
 هور **بیت** نویسنده از کلام چون خامه کرد
 سوي مادر ادسنک نامه کرد **تیر و کلام و**
خندک و ناوک و بیلک و بلا و رک و نوک
 تیر او قدر نته که بوبیتده واقع در **بیت** هدی
 اولوق مژک تیرنه جان دولت نثانی در **ولی**
 بینم کی خاکینک اول دولت نشاند **تیر لفته**
 مشترکه در عطارده ده تیر در لونه که بونده واقع
 در **بیت** شیره که بر چوخ سرافراخته تیر فلک
 خامه زنی ساخته کلام قش او قدر نته که سقا
 بیان اولندی خندک اصلده قش اغاچی در نته
 بوبیتده واقع در **بیت** در کنار آن چنان کشیدی

تک

تک که طبرفون شدش نهال خندک اول
 انجندن اگر صغرغنی دوزر لراوندن دوزلن
 ابره زین خندک در لور کاه اولور یا لک خندک
 در لونه که بوبیتده واقع در **بیت** لرا در
 کشیدی تک سرور خانه ساختی ز خندک
 اول انجندن اوق دخی دوزر لراوندن دوزلن
 اوقه تیر خندک در لونه که بوبیتده واقع در
بیت صبر آورده ان تیرهای خندک گرفته
 کمان تیردی بجنک کاه اولور یا لک خندک
 در لور **بیت** بسوي مردمک چشم دشنت بر مک
 پیامها درشت اورد زبان خندک ناوک
 چکره اوفی در نته که بوبیتده واقع اولمندر
بیت دیده دوست بنوروشی باش **سینه** خصم
 پراژ ناوک چوخ لسان فارسیده قانی بایه چوخ
 در لور **بیلک** چتال دمرنلوا و قدر نته که بونده
 واقع در **بیت** هلال عید را ماست چوخ
 بیلک اندازان که بکشایند از و روزه و خوشی

انكشته دشمن بيلك اصلي بيلدر اخوته كاف
 نصفير لاق اولند بيل كه او كه سان تركيده
 بيلدر لفظ فارسيده ته كه **بيت** سرچشمه
 شايد كوفتي به بيل چوپرند نشايد كدشان
 به بيل بحر الغراب صاحبي بيكي بصي دمزنلو
 او قله تفسير انشدرا صاني بيلدر كدن او بيله
 ديمشدر بيلرك بصي دهورندراوق دمورني
 اولسون اولسون كوتدر دمورني اولسون خنجر
 دپوري اولسون اوق دمورنيه اطلاقي بويته
 واقع اولند در **بيت** هوان نير باران كه امد
 فرود بيلرك هكي كشت جانجي درود خنجر
 دمورنه اطلاقي عنصرتك بويته لوتدن اكلور
بيت چه چيزست ان رونده نير خسرو
 چه چيزست ان بيلرك تبع بران بيكي
 اندر دهان حق زباست بيكي اندر دهان مرگ
 دندان تبع برانده كي تبع نيز معناسته
 در تيغك اول مغايه كلدو كي تيغله شمشيرك

فوفي

فوفي ذكر اولندو في يوده بيان اولشه كوك در
 قلم جوهرنه دفي بيلرك در لوتنه كه بويته
 واقع اولند در **بيت** بيلرك چنان تافت
 ازروي تبع كه دشب ستاره ز تاريك ميغ
 در افتان بيكي تبع چون چشم كور بيلرك بروه
 رفته چون پاي اور قليمك دمورنه بيلرك
 اطلاق اولند لوتنه كه تاج الماثر صاحبك
 بوكله سنده واقع اولوپدر **بيت** بيلرك
 هندي اوتبرك كدن قشم كشته بناي عمار
 بلكد كوي بوتيمار منهدم شده بيلركده كراي
 لامه تبديل ايدر لوبيلرك در لوتنه كه بويته
 واقع در **بيت** بدر ياكوفتد عكس بيلرك
 بماهي كاوكويد كيف حالك نوك نوتك ضمه
 سيله انجه اوجه در لودمردن اولسون غير في
 اولسون مثلاً نوك ناوك در لوتنه كه بويته
 واقع در **بيت** نوك ناوك جو عقل در توك و
 پوي اندرون دوديدن مردم جوي نوك

سنان در لونه که بونده واقع در **بیت** کرد
 از زخم خدنگ او چو پردا در کمان کرد و از نوک
 سنان او چو بکشايد کمان نوک خار در لونه که
 نته که بويته واقعدر **بیت** بجا آمدان واعد
 کرد کار برآمد کل سرخشی از نوک خار نوک سوي
 دخی در لونه که بونده واقعدر **بیت** هوان
 که که زردی نماید برون ز پیراهنش بر جهد
 نوک موش **کمان و جرخ و زنبورک** کمان مطلقاً
 بای در نته که بويته واقعدر **بیت** لعلک
 صقن الماسی نردن کمان ابرو نوک تیر نردن
 جرخ خصوص صیله بر نوع بای در که قتی برک اولور
 نور مادی خلفه کبی اولد و غنل او توری تشیه
 جرخ در لور برکلی بويته دن اکله نور اگر سخت تریا
 شد از جرخ تیر پس این تیر من امد از جرخ زیر
 زنبورک ترک دلفه چکره در کلری در نته که
 بويته واقعدر **بیت** زنبور اندازی زنبورک
 از دور مشبک سینها چون خانه زنبور

50
 زنبورک اندن تحریف اولغندر **ترکشی و کیش**
 و **قویان** ترکشی قیوس در نته که بويته واقعدر
بیت غی شد دلش ساز چخیر کرد کمر بیت
 و ترکشی پرازیتر کرد کیش و قویان بلکه در
 بلکه قوشاندي ديه جلک برده برین قویان
 و کیش در لونه که بويته واقعدر چنه خوشی
 کفت کوکبی بغر زنده خوشی چو قویان به بیگار
 بر نیت و کیش بلکه اوق دوران یا نته
 کیش در لونه که بويته دن طاهر در **بیت**
 تیر که در کیش کمان و ش بود عاقبتی تاب
 راستی بود بای طوران یا نته قویان در لور
 نته که **بیت** راست رو باشی بهر کیش که باشی
 چون تیر کر شوی کج چو کمان لایق قویان باشی
دیگر بیت کمان آمد ز قید قویان بدر برون
 آمد از پوست مار دوسر بیت اولد کیشک
 و قربانک معنای ایها میلری در اول ذکر
 اولان معنیلر حقیقتاً مراد اولان معنیلر

کیش بولک معناسته در قربانند اول معنی
 در که ترکیبه قربان در لر عرب اضحیه در
 کشیده قربانده لغات مشترکه دن در کیش
 خصوصه مذهب معناسته ده استقال
 اولنر بر کیش خصوصیه ملحدکته در لر نته که
 بوبینده واقع در **بیت** کجاست دجال شکل
 و ملحد کیش بگو بسوز که مهدی دین پناه سید
تیغ و شمیر و خنجر تیغ مطلقاً نیز و کسکن
 نسته در دمردن اولسون غیور دن اولسون
 قلیجه تیغ دد کلر لطف نسته که بوبینده واقع
بیت جهان را خلعت امتی اچنان دار که تیغ
 از تنک عربانی شد ازاد کوند در مرته ده او
 در مرته ده تیغ در لر نته که بوبینده واقع
بیت زبان تیغهای نیزه و تبر شده در
 کاس سرها چاشنی کیر طاعنک سوری بر نه
 ده تیغ در لر نته که بوبینده واقع اولنر **بیت**
 مرا گفت نیکو که بر تیغ کیست چور قتی بگویش

که

که از بهر چیست تیغك اصلي تیز در را غینه تبدیل
 کریغ ده تبدیل اولنر و قی کبی کریغك اصلي کویز در نته که
 بونده واقع در **بیت** برار است جم زود راه کریغ
 شی چیست تاریك و بارنده سیغ لغت فارسیه
 بواکی حوق بر برینه تبدیل ایدر لر زای غینه تبدیل
 اند کلر لیل غینی ده زایه تبدیل ایدر لر مثلاً باز بار
 در لر اصلي باغ یار در معنای ترکیبی باغ اوکارچی
 در که او که ترکیده یا عنوان دار لر شمیر خصوصیه
 قلیچ ایچون وضع اولنر شد نته که بوبینده قلیچ اطلاق
 ظاهر در **بیت** شکلهایی که میشت از سان سیر
 چو برک کند نامی خورد شمیر و لیک ان تیز **بیت**
 کرد در زیر مشعبد دار کرد اتمام شمیر اما خنجر
 اولنر معروفیه که ترکی دله او که خنجر در لر اختصاص
 یوقدر بویک بجایه ده خنجر در لر نته که **بیت** شنیده ام
 بقتاب کوسفندی گفت در آن زمان که بخنجر سرش
 زنی برید سان فارسیه مذکور آلت معروفه خنجر
 اطلاق شایع در نته که **بیت** حدیثی نرم چون زیر

اذرك چنك زبان جوب جو خنجی كه ژنك
روپین و خشت و دورباش روپین كه حرا
 درخت حویه نك بلانی در مغایرتلوی
 بپیدن ظاهرده **بیت** سپر بر گرفتند روپین و ران
 بکشد باخشتهای گران وجه مذکور اوزن بری
 بر تمقله لوی بپیدن ظاهرده **بیت** خشنیدن
 خشت روپین ز کرد حواشی پس پرده لاورد
 گاه اولور حربه نك کندویه ده خشت اطلالی
 اولور مجازانته كه **بیت** بیالای سرو و بنیر
 پیل باورد خشت افکند بود میل حقیقتا حشت دور
 درننه كه بیت سابقدن اکلشی اندی بپیدن ده
 اکلور **بیت** برآمد در خشنیدن بیع و خشت
 تو کفنی بیو بر زمین لاله کشت و خشت لود مشرکه
 در کپور مخفاسته ده کلور كه **بیت** بوفای تو كه
 كرخشت زنند از کل منی همچنان در دل من مهر و
 فای تو بود رو باشی چاوشلور زنده کی الت
 زهر در كه اراق دورك دیو خلقی بکرا و کندن

یا دلدار

دفعه ایدر لر مغای ترکیبی ده او كه دلالت ایدر
 ننه كه **بیت** سرخار چندان زندد و رباشی كه انشی
 نشند بر سرش نور باشی بپیدن اکلان اولدر كه
 اوجی موری اوله و صافك **بیت** دور باشهای
 روی چو واقعی دوزبان اخته بردشمن شاه دکنی
 اکلان اوجی اکی چتال اولمقدر **ناج و دهره و کوزک**
 ناج لسان ترکیده نجاق دیدکوری در اوندن تغییر
 اولمقدر دهره باله درننه كه **بیت** چورد
 دهره بر پهلوان درخت شد از خانه دولتی
 تاج و تخت باغ بودایه جغه ده دهره در لونه كه
 ترکیده تاهره در لواندن تغییر اولمقدر کوزک
 اوجی اگری دمور در پیلانلر اکلله فیلك باشه
 اور در لونه كه **بیت** بدان کوته باسیرده پیل
 بزخم کوزک راست در حق نشست اصلی کوزک اگری
 مخفاسته اخرنده کی کاف تصغیر در مغای تر
 کیبی سیده کندویه مناسبدر **بنده و علامد**
کنین و کنیزك و رهی و پرستار و پرده بند

مطلقا اسیر معناسته در کړك اړكك اولسون كړك
دنيا اولسون نته كه **بيت** سپاه اندر ايران پراكند ش
زن و مرد و كوزك هه بنده شد علام لسان فارسيه
قول معناسته در نته كه بونده واقعدر **بيت** غلام
كو كهن پيوند باشد نه بنده بلكه خويشاوند باشد
لسان عربيده غلام حوالا صله به شاملدر بحر الغزاة
صاحبك جمله غراييدن در اول كلام كه غلام ^{تفسيرونده}
سويلشد بر بوعيار نله كه نقل اول نور غلام قول و اعلا
لفظ عربيده رجعتده غلامان در لواقا فارسيده دي
جوق استعمال اول نور قول معناسته اولان غلام
لفظ فارسيده اول غلامان معناسته اولان غلام لفظ
عربيده ايكس فرق اعيوب خط و خطا انشدر
بنده بي علامدق فرق اعيوب بنده قول ^{معينه}
ديشدر اونده ده غلط انشدر غلام ياره كه
او كه تركيده قلامباره در لر تحريفله لفظ تركيد
غلامله باره دن لسان فارسيده باره آنه در
ننه كه **بيت** نشست از بر باره تند باز هي رفت

باوي بي رزم از مدكور ملفوظده معنای كيه
ظاهر بودر كه ملحوظ در كينز بنده نك دشتي در
او كه تركيده قرناق در لونه كه **بيت** شراب و غنچه
و نقل مهيا كينز پنج و شش همچون ثريا كينز كمر كيه
اخترده كي كاف كاف تصغير در معنای قرنا جعد
بحر العوايب صاحي كينز كي كينز دن فوق انشد
رهي يوله يوشه كيدت خدمتكار در لر غلام ايله
اونك ارا سنده فرق وارايد كي بوبيدن ظاهر
در **بيت** بدري و برادري بكار ابي رهي وان
علام در ره كار رهي نك اخترده كي باياي
معنای تركيبي يوله مشويدر پرستار طيوي در
پرستده كي در قول اولن لازم دكلدر اوندن
عامدزته كه **بيت** زهر در پرستده كانت بود
هم ادا هم بنده كانت بود خدمتكار له پرستار
فرقي وار در نته كه بوبيدن ظاهر در **بيت**
اكرينز برخادم او هزار هي دون پرستار شدي شمار
تعظما كلوي اكابري و سلاطين سلامين كيه

پرستار در لواتا خد مکار دینزلو قولی اتمینه
 پرستند ایله پرستارک ده فوقی وارد بر جفت
 پرستنده مفرد در اسم فاعل در پرستیدن ذن مشتق
 در پرستار مرکب در پرست ایله اردن پرست
 اسم مصدر در گفتار دکی گفت کبی ز فاردکی رفت
 کبی دیدار دکی دید کبی آراسم فاعل در آوردن
 کنورجی مختصه پرستارک معنای ترکیبی بی طایو
 کنورجی در اول اشئ بر کره اشلیسه پرستنده در لواتا
 تکرار اشلیسه پرستار دینزلو بر اعتبار له پرستار
 ابلغ در پرستنده دن گفتارک دیدارک ده معنای
 ترکیبی طاهر و لور او که قیاس ایله برده شول
 اسیر در که بی اولت در بنده اوندن عامد بر لواتا
 اسیر که خانه زاد او لایعنی مولاسنک اونده غشی
 اوله او که بنده در لواتا برده دینزلو برده نک معنای
 مذکور ده استعالی بو یقیندن ظاهر در **بیت**
 پذیرفت هر چی که آورده بود طوایف بدو بدیده
 و برده بود هر الاصل اولان لسان ترکیده کتی داده

در لواتا فارسیده برده در لواتا که **بیت**
 می آورد و دامشکر را بخواند و زیران برده سیران سیران
 را بخواند لفظ برده مرکب در بر جوی نون مفتوحه
 در لواتا فارسیده نفی ایچوندر هونه کلنک اوله
 داخل اوله اد کلنک مدلولنک نفی افاده اید
 بر جوی دخی برده در که معنای بیان اولدی
 مرکور لفظ مرکب معنای ترکیبی بی او کتی
 بر نیده دخی وارد که نون اصلی در اونک
 معنای چنکه اختصاصها و لان سته در دامدن
 اولسون اندن اولسون سیرالاندن اولسون
 اصلی برده در چنک معنای سته که بونده و
 قدر **بیت** فرامرز پیش پدر شد چو کو در بر پرو
 روز کار برده شول آتویه که صواشی اری اوله
 چنکه برایه برده سوار در لواتا لباسه که
 صواشی کیسی بی اولان برده قبادر لواتا که **بیت**
 بیارید گفتا سپاه مرا برده قبا و کلاه مرا
 برده نک اخرنده غی هاء ساکنه اختصاصی ایچوندر

نانه دکی کبی و نابه دکی کبی کاه اولور نوردک
 باسی و اوه تبدیل ایدر لر نورد دیر لرنه که **بیت**
 هر یکی در نورد چون شیر ی قایم کشوری بشمشیر
 خوف بانک و اوه تبدیلی لسان فارسیده شایع
 در نوردک نوبی اصلی اولیجی نوردیدن دی شفقت
 اسم فاعل در راه نورد بور و کنی آنلورک او صافندن
 در ننه که **بیت** اسبکی داد شاه راه نورد
 که بعیوق می رساند کورد نوردک اصلی نارد
 الی حذف اولمخدر تخفیف که شمشیری بویته
 اصلی اوزره ذکر اتمشدر **بیت** دیرانش که
 آوردند بر خاش کنند از کینه با بهرام تاورد
 آورد دخی ناورد معنایسته کلور ننه که بو
 بیتدن اکلور **بیت** هوان مردی که حاضر شد
 باورد کید ظاهر که از مادریچه آرد **کوز و کوز**
 کوزای عجبیله اگری در مغایلی راست در که معنی
 بونک مقابله سنده اولیجی طوغری در ننه که
بیت زمانه دیر شد کاینی نکته آراست که

که کوزا کزنشیند راست یا راست راست چپه ده
 مقابلدر اونک مقابله سنده اولیجی مغایلی
 صاغند صول و صاغ دیه جک برده عجم چپ و راست
 در کوزک راستی کاه اولور که جیمه تبدیل ایدر کج در
 ننه که **بیت** نه هر که طرف کله کج نهاد و تندشت کله
 داری و آیین سروری داند قوبروخی اگری اولدوغندن
 او توری عقربه کوزدم در لر کوز اوه دکی کوزده بو معنایسته
 مخافیه در لوردونک یا ننده اگری اصلدوغندن او توری
 کز اوه در لر کجا و ده در لر آوه او یختندن در ایکی
 تحفه نکه هر برینه کز اوه در لرنه که مولای روی نکه
 قدس سره العزیز بوبیتندن ظاهر در **بیت** این کز اوه که
 شود این سوکریان این کز اوه که شود این سوکشان استا
 کز اکند دکی کز اول معنایسته دکلدر لسان عربیده کی قوز
 معنایسته در بلکه رنگ معربیدر کز اکند چوقال دننه که
بیت کز اکند بربید و درع و برنی بخاک اندر آمد
 هان که سوش کوز بو کوی در ننه که **بیت** پشت بنفشه
 بسن زار ها کوز شد از چیدن دینا دها **بیت** دیکر سچی

سر و شمشاد من کوژ کشت **کمانیت** کنی اشک من توژ کشت
 بو بیدن ظاهر اولدی که بای توژنک فارسی بی توژ
 ایمنی زای عجبله ننه که **بیت** دو ابروشی همچون کانی بزه
 سیه توژ و توژوی ار مشک به **خم و بیچ و تاب**
 خم بوکلم در بوکلم بوکلم اولان نسیه پر خم در لر دلف
 اوصافند در خم حمیدن دن اسم در بی بوکلمته حمیده
 قامت در لر حمیده اسم مفعولدر خم کشته بوکلم اولشدر
 ننه که **بیت** از بی نغان و شیونم جنکیت خم کشته تنم
 اشک آمده تادانم از هر مژه چون تارها بوکلم ایله
 اککلک فوقی وار در ظاهر بودر که بر طوغری ننه هر تنفی
 طوقه میل آسه اکلدی در لر بوکلدی دینر خم ایله کرک
 فوقی بورادن ظاهر اولدی بوکوی کله بر حالت مخصوصه
 هر اکوی به بوکوی دینر و هر بوکلمته ده بوکوی دینر کوژ
 ایله غلک فوقی بورادن ظاهر اولور خلقه اولان نسیه
 بوکلمتی اولدوغندن او توری خم در لر خم کنده در لر خم
 بوراده معنای اخرویه استواء او نشی دکلدربالوده
 اولان کرلره ده خم دکلدی بوکلد کلدن او توری در

بحر العربی صاجی بوکله منده که بعینه ذکر اولور خم
 فتح خایله اوج معنایه کلور اولو اکوی شمی فخری بو
 بیده یاد ایدر **بیت** خم کوژون زطاق خفت او
 باقت چون قامت حسودش خم **تانی** صفت معنایه
 کلور فردوسی نیک بو بیدن ظاهر در **بیت** هزاران
 بود اندرون طاق خم هزاران نکاد اندرون پیش و کم
 ثالثا کلدن بوغاز کچه چک بری اسدینک بو بیدن
 ظاهر در **بیت** پیل تن خسته در دام او سوران خفته
 خم خام او اوج برده خطا امتشدر اول بوکه غلب
 معنای اکرد کلد رنه که سابقا بیان اولدی ایچی بوکه
 فردوسی بیدن خمیدن مراد کلد بوکلد کدن او توری
 خم دغندر معنای آخر دکلد او چچی بوکه اسدی بیدن
 خم خلقه معنایه مستلزم بوکلمتی اولدوغی اعتبار ایله
 اولدی معنای آخر دکلد رنه که سابقا بیان اولدی بیچ بور غاجدر
 بور غاج بور غاج اولان نسیه بیچا بیچ در لر ننه که بو بیده
 واقع اولدر **بیت** ای بسا کز اتش سودای ان مسکین
 دسی **دو** بیچا بیچ دل زین اکون چنیر کزشت **تاب**

قورمذر قورم قورم اولان نسيه پرتاب درلر قورم
 قورلشي اولسه نيم تاب درلر بونلوده زلف اوصافند
 قورمي بوليوب طوران زلفه زلف تابدار درلر نسته که
بيت کفتم نهي برين دلم ان تابدار زلف کفتاکه مشک
 تاب ندارد قور تاب تاب نانبند مراد حرارت در تاب
 لغت مشترکه در معنای متعدده مي وارد در پرته بيان
 اولمش در تابدارک معنای ترکیبی بود در تاب صفت کج
 در دار اسم فاعل در دشتن دن حفظ ائک معنای
 بحر الغرایب صاحب تاب ايله بچ فرق اکتوب تالک
 معنای بیانده بچ معنای کلور دیشدر لسان
 فارسیده اکتی بر برینه عطف ایدر بچ و تاب
 درلر اول بر برینه عطف مغایرته دلالت ایدر
 ننه که **بيت** هم بند بچ و هم تاب و هم خم و بچ
 وی غنبرین بیش و کم تاب ایدر نایدن دن که
 قورمذر بوکلک خاص معنی در بر نسته و اکتی قات
 ائسه لوبوکلدی درلر قورلدی دیزلر ترک بلم
 دیر قورلدی دیزلر بچ بر وضع مخصوص اوزرته

قورب بوکنه رن تاب درلر موتاب دخی بوندر
 بو مرکب عانف جز اولان تاب اسم فاعل در تابیدن
 صیغه مشترکه در لازم ده کلور متعددیده کلور
 اسم اولان تاب که مقدمه ذکر اولدی لادنم ما خوردر
 فاعل اولان تاب متعددیدن ما خوردر موتاب
 موتاب ده کلور کلون جوال اشک کندن او توری فی
 در اصل ده تابندر بانک خایه تبدیلی لسان قاریده
 شایع در مثله اسفهان در لراس بهاندت درلر یافته
 بوندن در اسم مفعول در طوقنت در معنای اصلیه
 یافت در بابله اسم فاعل در یافتن که طوقون معنای
 در یافتن که ترک اکا یافته در اوندت در معنای اصلیه
 طوقنت در اسم مفعول در فعل مذکور دن چوله نیه یا غیله
 طوقود غندن او توری یای یافت درلر نسته کم بو بیت ده
 واقع اولیدر **بيت** کشا و زرو انکر و پای باف
 چوبی کاسماندر نشان بکاف چوله نیه پای باف درلر نیه
 ابلک ده عمل اولک دکلد ر موی ده عمل موی ابلک اولدی
 اکتی **تاب** **تول** **توقی** **زور** تاب طاقت در نسته که بو بیت

ظاهر در **بیت** محیط با تو بر و ز سحر بگرد پای سپهر با تو
 به تمام کین ندارد تاب طاقستر قالدی دیجک برده عجم
 بی آب ماند در طافت بر حاندن عبارت در که یورلد و غی
 حالده کشیده اول حالت قالدی توان کوچ در توانا کو چلو
 شکیب الله فکلبا کی که شکیب صبر در فکلبا صبر و ک
 زیب ابله زیاده ابله در توان تابک غیری اولد و غی
 بو بیت لردن ظاهر در **بیت** چنان باشد اول که کو بی تنش
 دودل دارد در تاب و زور و توان چنان گردد آخر که
 کو بی مکر بستنی تنش را بر اید روان بوندن زورک
 دخی اول یکینه مغایرتی ظاهر در زور اول کو چدر
 کبی در آمد مالله حاصل اولور توان خلقی اولان کو چدر
 کسبله حاصل اولان کو چک صاحبیه زورمند در لو
 زور و معاسته حاجت مند کبی که مغایرتی حاجت مند
 اول حالت که عارضی اوله اونده ادات توصیف مند
 نیازمند در دمتد کبی نیازده درد و زوزله حاجت کبی
 امور عارضیه دندرا اول حالت که خلقی اوله اونک
 اداتی آخر که دخی الف در بنیاده بالاده اولان الف کبی

زوراد غد کبی توان مند دغز قاعده مذکوره نک
 مقتضای اولد در توشی اصلده قوت درگاه اولور
 و او بی حذف اید لر توشی در لر سمذره اولده تعیشی
 اند و کندن او توری و از رتشی در لر توشه که بو بیتند
 ظاهر در **بیت** در دودی زجر و زجر و در شود بی تری
 و بیم چو آذر توشی با توشی چو مرغابی بجوی از و غم توشه
 د دکلری مغایرتی توشه که قوت در اختصای اولد و غد
 او تری در آخر دخی حرف ها ادات اختصاص در توشه که
 کتر بیان اولور بندر قوت سبب قوت اولد و غی اعتیاله
 مجازاً قوت دخی توشی در لر توشه که بو بیتند ظاهر در **بیت**
 بنوشا به گفت ای شه بانوان به از شیر مردان بتوش
 و توان بحر الغرایب صاحب الفاط مذکوره نک معانی
 بری برندن فوق اتمام شد در **هوش خسر** هوشی شول حالت
 در که ترکی دلاوه اول حال ددن او کله تعبیر ایدر لو او کی
 کتمش کسبه یهوش در لو او کلو کسبه هوشی مند در لو
 او ک عقلک و راستده بر حالت در عقل خلقی در
 او ک کسبله متزاید اولور اول سبیدن مند او کاد

توصیف دو تشنه هوش عقل غیری اولوب اوکا
 متفرع بر حالت ایدوکی بوسیدن ظاهر در **۴** بعقل
 ار چند مردم هوشمند است نداند موثری هود که چند
 هوشك غنائی شول حالت در که لسان عربیده او که
 اعماد در کاه او لور هوشك زوالیله موتدن کنایت
 اولور زنه که قودوی امتش در بویندف **بیت**
 که در آب هو که او بر آورد هوش بمنونه بیدرواشی
 سر دوش بونکاتك اصلي بلای جانی هوشك معانی وضعیه
 صانور زنه که او کله او صی که مقابلی جنون در فوق امانی هو
 معناسی او صانور اول تقدیر جیه یهوش دیوانه او لور
 زیرا او صانورك مقابلی دودر هوشیارك مقابلی هست در
 معنای بقدر مرکب در هوشله یاردن هوشك معنای سابقا
 بیان اولدووی اوزرینه اول در لسان عربیده او ندان
 تمیز ایله تعبیر ایدر لوتیمیز دیکلوی بر حالت در که عقل
 صحیح اثری در آدی خبری شردن نفی ضرر دن او کله فوق
 ادر لور هوشیارك معنای ترکیبی هوشی کذوبه بار و
 در هوشی نعت مشترکه در بر معنای دخی هلاک در زنه که

۵۸
 بویلت دن ظاهر در **بیت** وار هوشی در زاولستان
 بود بدست تمام پورستان بود خرد بریده بصیرت
 دیکلوی در زنه که بویندن ظاهر در **بیت** سپهر اول
 کد چشم خرد کور پی که بر خرد مندا فکند زور اول و صفله
 موصوف اولان کسبه خرد مندر لور مقابلی بی خرد در لسان
 ترکیده او که ایله در زنه که بلیف لودن اکلور **رباعی**
 ابرخ رکودشی تو خرسند نیم آزادم کنی که لایق بند نیم
 کر میل تو بای خرد و نادر است منی نیست چنان اهل خرد منیم
 سبیل چشم بصیرت اخلق وارد در اول اخبار ایله خردک
 ادات توصیفی مند اولور در **سرام سر آسمه** سر سام
 مرکب در عبارت عربیه در معنای موت در اطبا اصطلاح
 حنده سر سام افت مهلکه در باشد او لور زنه که سر سام
 بر آفت مهلکه در برده او لور که او کاذبات الجنب ده
 در لور مذکور آفتك صاحبته ده سر سام در لور اصلده
 مجاز در غلبه استعمال ایله حقیقه منقلب و کدر سر آسمه
 مرکب در بر جزئی سرد بر جزئی اسم در بر جزئی دخی های نقل
 در که اصلي مکرر بیان او نشد در آسمك اصلي آسیتك

همه تبدیل لسان فارسیده شایع در مشرق سب
 دمه شکبه ده در لوسن دبه شکبه ده در لوسن
 بلیا بزند بدک ادر لوسن فارسیده آسیب
 قانی دو توب طوقوب زحمت و بر مک در نه که بی
 بیندن کلوز **بیت** سر باد بانها بر آمد با وج بجنبید
 کشتی ز آسیب موج سراپه در لوسن کیه که باشنه
 بوقاتی نه حکم طوقوب اختلال ویره اخرنده غی هامغا
 عام ترکیبی دن مغای خاص ایمی نقل ایچون در **شعر**
 ما یم سراپه در اطراف جهان از نیک و بد خلق جهان
 رو کو دان **لیوه یاوه یا فیه آوه** لیوه دیو لسان فارسیده
 شول کیه در لکه اوکا اویه در لوسن که بوبیتد فاع در
بیت صفر بود بر در خادی پیر چو مستان لیوه چون دان
 زبون کیر یاوه تیک در یاوه کوردن بتور مک در نه که بی
 بیندن ظاهر در **بیت** زبان مور بر آصف در از کشت و رو
 که خواجه خاتم جم یاوه کورد و باز خست یا و قلی که ترکی عبارت
 اصیل یاوه قلندر کند و بی بتور مخ کیه ده یاوه در لوسن
 نینه که بوبیتده و اتع اولیدر **۲** در بغا که بی مادر و بی بد

چنانی مانده امر یاوه خیزه سیرافه فایله هذیان در
 بی معنی کلمات سولینه یافته کوی در بر آوه بریره آلق
 نسته در آویختن دن اخذ و لغزش در کج آوه اوتدن
 مرکب در نه که سابقایان اولوندر **سیمی اکیب سیمیا**
 اعمال جیل دن شول علامه که اونک صاحبینه ترک دنده
 کوز یا بی در لوسن که بوبیتدن ظاهر در **بیت** هر چه پیتی تو
 باغ و او ان بود آن همه سیمای دیوان بود گیمیا اکسیر بود
 علمی التونه در لوسن که بوبیت کردن ظاهر در **شعر**
 شمع من یافته ضیا از وی من من کشته کیمیا از وی **دیگر**
 انان که خاک را بنظر کیمیا کنند ایا بود که کوشه و چیمی
 کنند بطریق الاستغاده و حرف تنیه ده کیمیا در لوسن که
 بوبیت دن ظاهر در **۲** نره که جنک آورد بانیام از
 ابلهی باشد و کیمیا کیمیا بوراده بد اصل ایچون استعاده
 اولمش در وجه شبه ظاهر در علمی التونکده اصیل بود
 زیرا ماده بی جواهر خسیه نیک بری در اول صنعتک
 کند و سنده ده کیمیا در لوسن که بوبیتدن کلوز **۲** هنگام
 تنک دستی در باده کوش و مستی کیمیا مستی قادر و کند

بوبیت ده واقع اولوبدر **بیت** درین مربع اگر مرد
 وار زن کسی کندم نخورد از کشت ار زن ترکی دلايه
 ده اول معنای ایکی سنده ده عورت لفظن اطلاق
 اندر مختنه زن در لوب طریق الاستعاره بهادره
 مرد دید کلری کی تنه که بوبیت ده واقع اولوبدر **بیت**
 در سکنای معکه هنگام کبر مردار پیدا شود که مرد
 کدامست وزن کدام **چشم دیده بینا نابینا کور**
 چشم کوز در کوز که تشبیه استعمال طریق باله چشمک
 در لونه که بوبیت دن ظاهر در **بیت** بودیده چشمک
 بی نهم چون موسم دیدار شد در آرزوی روی تو
 بنکو که چشم چار شد اخرنده بی کافی کافی تصغیر در
 چشم دکی چشم دخی کوز معسکه در او نده ده اطلاق
 تشبیه در چشمه لفظی فارسی در ترکی دکلا در تنه که
 بوبیت دن ظاهر در **۲** درین چشم چون مایه
 دم زدن بر فست تا چشم بر هم زدند چشم نک
 اخرنده بی ها نقل چون معنای عامدن معنای خاص
 به هانک خانک بیانده تفصیلی چشم دیده کوز

ایچده

ایچده قایاغ الشده اوئی بر دهنه که بوبیت دن
 ظاهر در چنان چی دم را پسندیده که کوی چشم
 اندر مر دیده چشم ده قایاغ و کوی بد اخل در دیده
 ده داخل دکلا در ماسواد بیاض جمله بی دیده ده داخل
 تنه که بوبیت دن ظاهر در بشی همچون سواد دیده بر نور
 هوا غبر فشان چون طره ی حور دیده مرکب در بر خری دید
 در که اسم در مشتق اول شد کور ملک معناسته دیدن دن
 بر خری ده های نقل در که اصلی با بقایان اولندی دیده
 لغت مشترکه در اسم مقعوله کور دیدن دن مثلاً دیده
 کوریم در لو اسم فاعلک ده اخرنده های نقل زیاده ایدر لودیده
 در لونه که بوبیتده واقع اولیدر سوادیده ی غم دیده
 باشک مشوی که نقش حال نوم هرگز از نظر نرود کوزه کوزه
 کورسون لسان فارسیده چشم در لوب تمیز قصد اید بچک
 بینا و نابینا یله تقید ایدر کور کوزه چشم بینا و کور کوزه
 چشم نابینا در لسان فارسیده ناکری دلکی دکلا معسکه
 در نابینا نک معنای ترکیبی بی بینا دکلا بینا ده مرکب در **چشم**
 بین در اسم فاعل در کور بی معناسته دیدن دن ما خود در

خلاف قیاس و زینہ جهان کویر بحیہ جهان بینی در ل
نتہ کہ بوبیت ده واقع اولویدر بیت سکندرز دیانی
من بین پس اولدک سی جهان کبر اول جهان بین بر خری ده
الف در کہ لسان فارسیده وصف جلی ایله توصیفک ادنی
درنتہ کہ سابقا توانیله زورمندک فوقی صد درہیل
اولمشدر معنای بین حقیقیدہ چشک ایچندہ بر عضوک
حالی در چشک اول عضوک ارانده اولان علامت و خلقی
دلالت ایچون در چشک و صفی اولان بنیاد کی الف کور
کوزی چشک کنتہ در اول سبدن کور چشک صفت اولو
نابینا اولور مکر کہ کوزی مجازا نابینا معنا سنہ استعمال
ایده لرننتہ کہ بوبیت ده واقع اولویدر بیت
سپهر اول کند چشم خرد کور پس انله بر خرد مند افکند زور
چشم خرد دن مراد بصیرت کوزیدرننتہ کہ سابقا بیان
اولونیدر جم چشید جم اسم جنس در هر سلطان عالی شانہ
جمرا طلاق اولونرننتہ کہ بوبیت دن اکلتور بیت جمرا ندر
والاکمہ کیقباد جی بود با فردایی و داد حضرت سلیمانہ ده
علیہ السلام اطلاق ننتہ کہ بوبیت دن ظاهر در بیت اگر تخم

رفت

رفت بر باد سخت مر باد وانند حال رخت بوبیت دن
اکلتور زبان مور بر اصف دراز کشت در دست
خواجہ خاتم جم یا وه کرد و باز بخت اسم جنس اولو
اعتبار ایله چشیدہ اطلاق ننتہ کہ بوبیت لودن ظاهر
در شعر کہ رادانی اخر وان جم زعمد فریدون
ضحال رجم بخت فریدون و نور و رجم کہ شادی
سترداد جهان نام غم اول اعتبار ایله در نور و رک
اول واضع چشید در اول سبدن او کہ نسبی لشدہ
بعضی لچشیدری حضرت سلیمان نبی صاغت لودرننتہ کہ
بوبیت دن ظاهر در جو چشید بر باد نشت و راند
بدان سکتہ زو باد خود خیرہ ماند چشیدک صلی
جامر شید درنتہ کہ بوبیت ده واقع اولویدر بیت
جهان را از دل بترس و امید تو کفنی مکر زنده
شد جامر شید شید کنش درنتہ کہ بوبیت دن
ظاهر در بدو گفت از آن سو کہ تابندہ شید
بر آید یکی پرده بینم سفید کانه فر کور باد شاہک
جامر جهان نما سخی کنتہ تشبیه ایدن اول اعتبار ایله

کند و سنده جامرشید دید بر صگره دن تخفیف الفیه
 حذف اندیل چشمیدا ولدی **خرشید** افتاب یکی ده
 مرکب در کشته اطلاق اولی و ثانی نام هر یکی بر اعتبار اول
 معنی ترکیبی یوی بیان اولی و ثانی اول اعتبار ظاهر اول
 خورشید ترکیبی ظاهر در برخی شید در سابقا معنی
 بیان اولی و ثانی بر خورده خور در اصل خور در غذا ^{کسب} التور
 هاسا قط اولی و ثانی خور لغت پهلوی ده تور در
 حکم الاشراق شرح ده علامه شیرازی کیان خور
 بیان ده بوبله در مذکور خور به خور ده در
 شرح مذکور ده اول وجهله ده مسطور در خورشید
 و اوله دخی استعمال اولی و ثانی فارسی ده خور
 در لو کشک کند و سته ننه که بوبیده واقع اولی
 ۲ طرفه که چون تابش خورشید نهان کشت پراز
 قطره رخ آسمان اما خورشید دن جز اولی خور اول
 معنایه اولی و ثانی خورشید کشک یکی اسم دن مرکب
 اولی و ثانی کلور بر ننه یکی اسمی ترکیب ایدوب
 کنه اول فنیه اسم انک بعد دن خالی دکلدر اما

افتاب یک ترکیبی خفی در برخی نیاید رها فتن دن اسم
 فاعل در فردی معنایه خاما بایه تبدیل اولی و ثانی
 برخی ده آف در اصل آب در بونده ده با خایه تبدیل
 اولی و ثانی اول تبدیل لسان فارسی ده شایع ^{مثلا}
 فهاوی ده در لو افتاب یک معنی ترکیبی صوفی در برخی
 در صوبه بار دیا لطیع در قرسی عارضی در هوا و یله
 ککل در طبیعتی افیک دارد در صوفی عارضی در اول
 سبیدن صوبه قرسی کشته نسبت اولی و ثانی هوانک
 اولادی افتاب یک کشته اطلاق ننه که بوبیت ده
 واقع اولی و ثانی **ربیت** عمر بر قست و افتاب تموز
 اندکی ماند خواهد غره هنوز مذکور معنی ترکیبی
 اعتبار یله اولی و ثانی ظاهر در اول کسه نک یا ننده
 اسامی فارسیه نک اکثری مرکب ایدوب و الفاظ
 مترادفه مذکور لغت ده نوادر دند و یکی بلور اوله
 احتمال وارد در که افتاب یک ترکیبی افتله آب دن فاعلی
 اوله با دن مبدل اولیه افتاب یک افت آب اولی و ثانی
 ظاهر نیاید ابی تحلیل و افنا ایدر اما افت عبارت جری

اسم فارسی دین خراوتی ده بعد وارد مملکت گیتی
 دکلده اول معنی ترکیبی دین نقل اول شده افتاب اعلام
 منقوله دن اولور ایکی تقدیریه بله **خسرو کیخسرو**
کیان خسرو ملک در مملوک عجم نف پرویزه لقیده
 نته که شیخی نک بویتند اکلور جو خسرو لک نشانی
 تیز اوررنو ادینی خسرو پرویز اورر لو کیخسرو کبریا
 بر جری خسرو در که سفای بیان اولندی بر جری ده
 کجدر که سفای اولور در معنای ترکیبی او لوططانکا
 مذکور لفظ مرکب کیانی بودن برسته که یگساوستک
 نبیره یی در علم اولمشدر جشید کی صاحب شوکت
 و عظیم الشان پادشاه دزنته که بویت لودن ظاهر
 بیفتان جری بر خالک و حال اهل شوکت بانی که نو
 از جشید و کیخسرو فرادان داستان دارد صبا
 از عشق من رمزی بکوبان شه خوبان که صد جشید
 و کیخسرو غلام کترین دارد کیان طایین قدیم دن
 بر جماعت در که اولور لک او کی کیومرث در و آخر
 مذکور کیخسرو در نته که بویت ده واقع اولیدر **بیت**

کیان رفته اند و کیان آمده بجای هاما کیان آمده
 کیان اول جمع کی در کیان ثانی جمع که در معنای
 کمر لودر کیانک معنی اصلیبی اولور در طبایع معنای
 کلور لغت مشترکه در نته که بویت دن ظاهر **بیت** این
 کیان بد کیان کز شکوفت عاقلند یارب این ناز و نعم
 و دولت نمت جبر است کیان اول دن مراد معنی اول در
 کیان ثانی دن مراد معنای ثانی در طبایع معنای اولی
 کیانک گاه اولور توفی حرف ایدر کوکیا در لونه که بویت
 واقع اولیدر **بیت** جهان پای و شاهی که مثل او باید
 ز اقتران بخور ز امتزاج کیا الفاظ فارسیه ده ترخیم
 شایع در طبایع نسبت ایدیک کیانادر لونه که بویت
 بیت دت ظاهر **بیت** تو مراست کیانی برخاست
 از نسبت ضدینی که بودی در خلقت کیا ناکي اولور
 در نته که بویت دن ظاهر **بیت** باده هی خورد بایبی
 کی کنج می داد به طامری کیه نسبت ایدیک کیا در
 نته که بویت ده واقع اولیدر **بیت** زاهدی بیند
 بگوید ای کیا همی میدار از بهری خدا لسان فارسی

سفای نسبت گاه اظه افاده اولون گاه بایله مشا
 بیده در لوباده در لرنه که بوبیت بوده واقع
 اولیدر **بیت** چه ناخوش بود دوستی یا کسی که مایه
 ندارد ز دانش بی بسار و رمنده که افتاد سخت
 بی افتاده رایا وری کوبخت مذکور یکا کاف عربی
 فتحه ای ابله در کاف عجمیک کسر سیله اوت در که
 یرده بترننه که بوبیت ده واقع اولیدر **بیت**
 سر و دهنه دیگر بار خیزد کیا باشد که آن سر بار خیزد
 کیانک اصلی کیه در ترخیم اولون بخرندن حرف ها
 حذف اولمت در پادشاه دن حذف اولند بخوبی
 اصلی پادشاه در کی لغت مشرکه در لسان فارسیه
 فاجع معنای ده کلورننه که بوبیت ده واقع
 اولیدر **بیت** بیانک بلبل و قری اگر نون شی عی علاج
 کی گنمت اخرالد و الکی اولو سلطان معنای ده اولی که
 نسبت ده گاه اولور مبا لغه قصد ایدر لرون
 زیاده ایدر لرون کیانی در لرون کیانی نک معنای ده
 منسوب مکر در خروانی الف و نون نسبت ده معنای

ایچون در لسان عربیدن اخذ اولمت در بوالف و
 نون معنای مذکور ایچون کلد و کی صحاح جوهریده سطور
 لمیانیده کی صید لانی دکی الف و نون ده اول الف
 و نون در لسان فارسیده جمع ایچون اولی الف و
 نون اولی احتمالی یوقدر زیراق عده اولدر که ادات
 نسبت مفرد ده داخل اولور جمعه داخل اولور مکرله اعلازم
 اوله کیانی ده اول احتمال وارد را تا آخر و آئیده بوقد
 ظاهر بود در که الف و نون ایکسته بر معنای در کیانی قاره
 او معنای ده کلورننه که او منصوص یجمع اندکی لغت
 ایچنده ذکر ایدوب در بی عبارتله کیانی خیمه کورد و عرب
 بود چنانکه بوشلور گفت **بیت** سه باز بسته بر بی آسمان
 که پریده بی بیان کیان کیان نادان مراد غاصر ایچون
 خسرو نیک بوبیتند ده **بیت** هاناد کیت عت او قمر کورده است
 مرکیانارا کیان نادان مراد اولدر کیان دن مراد اولی طیار
 مذکور عتصرک صورتو عتیه لری و رار المیده و چه نسبت
 ظاهر در بحر العرایب صاحبی بوسره واقف اولی بود کیانندن
 کیانی فوق اعیوب کیان طیار معنای ده کلورننه در

کینا در لود بمقدور و خرویی نیک بیتی ایله استنها د
 اغتدر **کیا مهر کیا زار چر آجرگاه** کیا اویش
 نکه که سابقا بیان اولدی اصل کیاه در اصل اوین
 بوبیت ده مذکور در زهر خمر که اولور سم اغولوا و
 قهر او سینه کلوب قوتله کیا همدن صفت مهر کیا
 محبت اوقی در لفظ مرکب در بر جری مهر در محبت
 بر جری ده کیا در اوت معناسنه اصل کیاه مهر در
 معنای ترکیبیدن علیه نقل اولیجی مضاف الیه تقدیم
 او اغتدر بو خصوص ساه فارسی نیک خواصندند
 بو که متعلق تفصیل سابقا ذکر اولمقدور مدلول
 ترکیبی بی ده مهر کیا هله معنای علمی سنه مطابقت
 معنای مذکور مراد اولدوخی کی بوبیت دن ظاهر در
 بر مهر تو تاسنه و فطرنه بر آورد شناخت دلم
 خاصیت مهر کیا زار کیا زار اصل کیاه زار در مرکب در
 بر جری کیاه در اخوند ها حق اولمقدور بر جری ده
 زار در معنای مرغزار و بیاننده تفصیل اولمقدور اوت
 جوغ ادنی برده سان فارسیده کیا زار در لود مدلول

ترکیبی بی ده اولدو جرجیم عجمینک فحم سیله اولان
 ننه که بوبیتدن ظاهر در **بیت** کا و جوا خورده این
 مرغزار شیر جهان خوار قنار آسپار چریدن مافور
 چریدن اولمقدور جرجیم عجمینک کسره سیله بیچون
 معناسنه در لفظ مرکب در جرایله زادن چون ایله
 چوانک فرقک بیاننده اصل تفصیل اولون کوردر
 باذن الله تعالی چرگاه اولان یریدر لفظ مرکب در
 بر جری چرادر که معنای بیان اولدی بر جری ده کا
 محل معناسنه درگاه دکی کنگاه دکی کی اصل چرگاه
 علم اولیجی مضاف الیه تقدیم اولمقدور **پادشاه پادشاهی**
 پادشاه لفظ مرکب در بر جری پاد در بای عجم ایله دفع
 ضرر و اصلاح فساد ایدن تسنیه سان فارسیده
 پاد در لود زهر اوندن در شول طاشکادی در که
 زهرک مقرتی دفع ایدر بر جری ده شاه در که معنای
 لغویجی اولدو اما بحسب العرف اصراق اوزرینه استعمال
 اولیجی مراد سلطان اولدو مذکور لفظ مرکب مدلول
 ترکیبی بی سلطان یا ننده اولان مدبر و مصلح در جری

فرسك انشا الله القاب و زمراده استعمال اولند
 بودند او تو بر پیر شه نشاه دن مخفف اولوب اولو
 معنای کلدکنای و بل نفی معنای ده کلونته که
 بوبیت لوده ظاهر در **شعر** می گفت شه بر من و چهر من
 بر من دوستی کردن و چهر من تن کوه وارم کتون چون
 است یکی انتم من که دو دم شده است پادشاهک
 بر جری بومعنا به شه اولی القاب سرطابن دن اولو
 معنای ترکیبی بی دافع و بل و رافع ظم در اگر چه که شاه
 الفله اولی معنای زمراده استعمال شایع دکلدر است
 قاعده لغت فرب او زره شعله شاهک اصلی بر در
 کله ده ادلان الفک اثباتی ده و استعالی ده لسه فار
 جائز در شلا راه داه ماه کاه سپاه کناه ده در لوه
 مده که سپه کناه ده در لوبادشای ده مرکبه در جری
 پاد در که معنای بیان اولدی بر خنده شای در عوامی
 معنای قافیه نك بر نوعنه که خوامی بانده بقبول
 دکلدر عوامه نسبت ایندوب سبکی در لک شایگان
 دخی اصلی بود بر خنده نك ادب که خسر و بر نك

عامه رعایا دن بر می چفت سورر کن بولید مقام
 نسبت ده حرف کافک زیاده بی ده لسان فارسیده
 وارد قاعده بی پرنده بیان اولونه کونک در
 بازن الله تعالی پادشایک معنای ترکیبی بی صلح عامه
 بوعتبار القاب سلاطینده اولورننه که بوبیتدن ظاهر
 ۴ ازین ژرف جاهست رهایی دم وزان بی ترا پادشاه
 دم مطلقا حکم اولو لاهر معنای ده استعمال اولو
 نته که بوبیت ده واقع اولویدر **بیت** که من تا ترا دیدم
 ای جان من نیم پادشاه بر دل خویش **چون** بوجیم عیاله
 ضمه نك اشباع و اولک اظهار ی ایله لسان قلمید
 استعاره چون در لسان عربیده کی کیف کی ترکیبی دلد
 برکنک حالندن استعاره قلم اولو لرنجه من در ل
 ۴ عجم چون در کیف حالک در نجه در دیچک برده عجم چون
 نته که بوبیتدن ظاهر در ۴ ذکره مردم چشم نشسته در
 بی بی که در طلب حال مردمان چوست هر نجه دیچک
 برده عجم چون در نته که بوبیتده واقع اولویدر
 اگر پیش ازین بندافسون کنی بیار من این کو هر چو

گفته اطلاق مکن اولیایوب حقیقت در استغفار بر اثر
 اولاد غنیمت او و حق تعالی حضرت یحیی علیه توصیف
 ادر لایزید یحیی در لایزید چون جیم عی الیه اوله و یکی
 ضمه نك اشباعی و او ك اضهری اولیه سان فله
 تعلیل ایچون اولور نته که بوییدن ظاهر در **چون**
 ننام تلخ اذستان اوچون نیم در خلفه استان او
 چون اول نجبه معنیه در و او ك اشباع تلفظ اد
 کوکدر لسان ترکیده و عبارت بعین با معنای تعلیل
 استعمال اولور نته که بوییده ظاهر در **بیت** دید
 دلبر شمع کی یانه سولوسن بجا چون دل او جندل بشری
 یانه سولوسن بجا بلا اشباع اولور چون لغت ترکیه
 تشبیه معنیه ده کلوزنه که بوییدن ظاهر در **کر**
 خلوت مارشی از رخ فروری چون صبح در لفاق
 جهان سرفرازم بیت سابقدن ده بو معنای ایهام
 وارد در بلك اول معنای اراده سیله ده معنای کلام
 نمار اولور نجبه اکلی که فی کیم اونک مستلوی
 خلقه سندن دمکده مقام تناسب معنی در بر مقامده کی

معنای مناسبه کلمه مذکوره زیاده لطافت و بیدر
 تشبیه معنیه چون بر اسم حر کیدن خرا دلجی و ادنی
 حذق ایدر لایزید مثلاً جنان در لایزید در لایزید که بوییدن
 واقع اولور در **بیت** جنینی است رسم ساری در شست
 که ای پشت بر زین که بوییدن نه نشست چنانک چنانک
 اصلی چون ان چون این درگاه اولور اصل او زرنه ده
 استعمال اولور لایزید در لایزید که بوییده واقع اولور
 مکن ید که چونان نه سی خرا کوکا ریاشد شکی سزا
 چوین ده در لایزید که بوییده واقع اولور در **بیت**
 جنینی بود کی و چوین بود که شمع برفانی که شکی بوییدن
 جیم عی نك کسره سیله لفظ ترکیه در نته که سابقا
 بیان اولوزی بر جری چه در نه معنیه عجم نینه
 در دیکجک برده چه چوینست در بر جری ده راز
 لسان فارسیده را شول معنای فاده ایدر که ترکی
 دله اوندن ایچون دیکله تعبیر ایدر مثلاً آله
 دیکجک برده خدارا در لایزید که بوییده واقع
 اولور در **کر** خدارا دمنستان از وای شعله محلی

که فی بادگیری خوردست و با باسکران دارد
مفرداتك معنای مذکوره می مقتضای سخن چنانکه
معنای نیمه در نته که بویینده ظاهر در **چهار** و
جستنی نکردید بند که تا جیست پیرو و تختی بند
جری جیمك فتحه سیله ده تلفظ ایدر لراما اصل
چه اولوب عند التركیبها ساقط اولشی و لیجی جیمك
کسره سیله تلفظ افصح در زیرانه معنایست چه
مکسور در کله **بر** انك معنای مذکوری **لیان**
لام تعلیل معنای در لسان فارسیده مذکور کله **لیا**
ادات مفعول اولور مثلاً زید را یکودر لر معنی
زیده سوبله در زید را برت در لر معنای زیدی
اوردمك در مذکور اادات کاه اولور زایده
اولور کلام معنی نته افاده اغرضه که بویینده
ده دوشیدر **و** انکه خلق افتاب کویتش
راستی بر پچشم من نه نکوست **چیز** جیم عجمك کسره
چه باقیان اولند فی اوزر نه لسان فارسیده
شول معنای چون وضع اولیدر که ترکی دلدله اوند

نه ایله تعبیر ایدر لراما اول نه دیجك برده
ان چیست در لر چیستك اصلی چه است در
ننه که نیستك اصلی فی است در ترکیب و لیجی ها
حذف اولور الف یا به انفلیب اولور نه دم عجمك
برده عجم چه کو پیر در نته که بوییت ده واقع اولیدر
بیت نه دانه چه کو پیر چه زنك اورمر که نادرست
اوزیر سنك اورمر چیز جیم عجم ایله لسان ترکیده کی
ننه معنایست در نته سی یوقدر دیجك برده
نا چیز است در نته که بویینده ظاهر در **بکفتامی**
کل نا چیز بودمر و لیکتی مدتی یا کل نشستم چه ده
کاه اولور نته معنایست ده استعمال اولور
ننه که بویینده واقع اولیدر **بیت** مرغ انجار و
که چه نه بود چه نه بودك معنایست نته اولیه
چینه دن مراد دیر لیک دانه در اسم در چیدن فی
ماخورد **چون** مانند **و** **ش** چون جیم عجم ایله
لسان فارسیده اادات تشبیه در ترکی دلدله کی
کی کی نته که بوییت ده واقع اولیدر **بیت** چون

عارض تو ماه نباشد روشن ماند رخ گل نبود گلشن
گاه اولور اخترده نون حذف ایدر لچودر لر
نته که بوبیت ده واقع اولویدر **بیت** فردار
زبشت پاره چون باد هو سبزه بوسه زد بر پای
شمار تعلیل چون اولی چونک اخترده نون حذف
اولور نته که بوبیت ده واقع اولویدر **بیت**
چومردی سخن کوی قانی شود مرور سخن غریب
شود مانند تشبیه و نظیر معناسنه در مانستن
ماخوز اولش مراسم در مانستن بکننک در مثالی
نظیری یوق دیجک برده عجم بی مانند در نته که بوبیت
واقع اولویدر **د** و کمالند در جهان مشهور
یکی دکر ز جندای یکی در غزل عدیم المثل وان دگر
در قصیده بی مانند مانند معنای مستغنی واری
او یکچون در که بر شیون سلب اولنغه قابل در
بی مانند یکله اما چونکه معنای مستغنی یوقده
او یکچون در بر شیون سلب اولنغه قابل دکل در
بی چون دغر اما چون دن است مراد اولیچون

بی داخل اولور وجهی باقیان اولویدر وشی
دیجسان فارسی ده ادات تشبیه دن در نته که
بوبیتدن ظاهر در **بیت** از خرویی که نام از مادر
زمانه چون اولفک مهابت مانند اولفک وشی اما عجم
یکی معنای دکلدر او یکچون در که سنک یکی دیجک برده
چون تود نور وشی تود غر وشی اصل فشی در نته که
فردوی نک بوبیتده ظاهر در **بیت** چنین گفت
رستم که ای شیرفش مرا پروا نید باید یکشی قوا وده
تبدیل اولتدر سادخی ادات تشبیه ندر مثلاً ستم
تشبیه استه لر ستم سادخر اصلای سایی در نته که
بوبیت ده واقع اولویدر **د** صبحدر چون کله بند داه
دوداسای من چون شفق در خون نشیند چشم
بیمای من گاه اخترده پای حذف ادر لر اسادر لر
نته که بوبیت ده واقع اولویدر **بیت** شفیق
گشت زمانه مرا غلامر صفت رفیق گشت سعاد
مرا مرید اساکاه اولور الفی ده حذف ایدر لر
سادر لر استاباج معناسه سانک نته که بوبیتده

واقع اولویدر بیت ملازداور اسلام شیخ لیسیتی
 که شاهد فوستد سوي جنابش اصاع ساو
 اخزند وادی حذف اولغشی در **سراسر سراسر**
 سراسر معنای دید ز در نه که بوبیت ده طهری
 جهان کپی سراسر لاله زارست بر هندی احر و انجا که
 عاشرت اور تا سندی الف لسان فارسیده مقابله
 و مساوات معنای افاده ایدر کی خسته بری بر شیم
 مقایله اولوب متاوی اول لاول بغدادت
 تعبیر آلود لیسیتی سرتیک ار اسنه بر الف کتور لیس
 شله برابر دیر لوی بری بر نه مقابله و مساوی
 اول غلبه استعمال ایله بو عبارت مطلق مساوانده
 علم اولغدر معنای بر یونینی برده ده استعمال
 اولغدر مثلا ایکی اوجی برابر کلدی در لولیا لیده
 بونک کی در معنای اصلی طوداق طوداعه
 کلاک در صو ظرفنک کفاره برابر اول مجاز الیا
 اولدی در لونه که بو مصراعده اول معنی ظاهر
شعر لبالبست خون جگر پیاله ما دم نخست

چنین دنگانک ده اوله در معنای اصلی
 اکی دنگ بری برینه مقابل اوله ویا اولقدر غلبه استعمال
 مطلقا وزنده مساوانده استعمال اولغدر بیجا بیج
 اکی طرفدن بیج بری بر نه مقابل و مساوی اولقدر اکی
 بیجه طو تشبیه بری برن یک معنای بیجا بیج بولور
 اکی طرفدن چکشته اولویدر جانیده غلبه بولنه معنی
 کشاکش بولور چکاچاک ده بونک کی شکه بوبیت
 واقع اولویدر **شعر** چکاچاک چغیر بکر دون رسید
 زهند وستان خوب بچون رسید بر برده اکی هنک
 اوله بری بر نه مقابل بری غالب اولوب اولی
 مضمر اوله رنگارنگ در لور محله اکی در لونه
 اوله و جعفر کوراد زره کونا کون در لور بوقیای
 اوزر نه اکی باقی بری بر نه مقابل اوله سر در لور
 اصلی اوزر نه در لور کون اول حاله لازم اولدو
 اوزر غلبه استعمال ایله معنای لازمی ده منزه
 حقیقه وارستدر شدی سر امر دسلر دبد معنی
 خاطره کلانی اول لفظ دن متبادر ادنی شول

فاشه که بنک بنک کل کل اولیه التوی دینراوله
سراسر دیکلری و اعتباریه در موافقت و انتظام
معنی شده ده اول الفی استعمال ادر لمعنا صلی
سک لاری اولدوغی اعتباریه مثلا زنا شویدر
شولرله عورت که ارا لرتده ازدواج و استخراج اولیه
نه که بویتدن ظاهر در جوشد شرط زنا شویدی
مراد آمده کشت و داوریه حاست یورکن کاه
یورعلیوبیکه یکه نگاوی در لوشب روزک اصلی
اولدر کجه ایله کوندوزک بری برینار طباطی اکیه
بروقت حکمی و برشد در سرتاسرک معنایی بانندن باشد
در قاسان فارسیده انتهای غایت ایچون در نه که
بویت ده ظاهر در **بیت** انحر که یک دم اذتک
تازم فکیست **بیت** تامله و مدینه نگیر محسین **بیت**
ترکی دلدی دخی تا بو معنایه استعمال اولور نه که
بویتده واقع اولیدر چین سحر دن هر کون اولور دی
صوانی اخشامه دل برصد اولشدی عالم
رویدن تا شامه دل تا ابتداء غایت ایچون

۷۷
استعمال اولور نه که بویتده ظاهر در **بیت** تا شدم
خلفه یکوشی هر معنایه عشق **بیت** هر دم اید غیارتو
بیمارک بادم **بیت** ترکی دلدی تا بو معنایه استعمال
اولدوغی نه که بویتده واقع اولیدر تا بویتکه
یویک سروسی اولشد **بیت** او شیشک روامدن
چور مرچین اولشد **بیت** تا غایت عرق معنایه ده
استعمال اولور نه که بویت ده ظاهر در **بیت**
فرمود و با حسی رازین کتند **بیت** در اندر دنیا یی رویت
کتند **بیت** ترکی دلدی دخی تا بو معنایه استعمال اولور
مثلا دو کوکا که اوصله در لرتا مقام تحذیر ده
که صافی دیجک برده استعمال اولور نه که
بویت ده ظاهر در **بیت** تا کنی خدمت سلطان
دلبر تیغ دناق رویداز اندامشیر تا مادام
معنایه ده کلوزنه که عی قریب بیان اولور
تا که معنایه ده استعمال اولور نه که بویتده
واقع اولوبدر تعب رغف عامه تا جدی داشت
غلط کفتم ندانم ترا چه دیتی داشت اما قات معنایه

تائک اصلیاتای در نته که بوبیت ده ظاهر در پشت
دوتای فلک راست شد از خرمی ناچو تو فرزند زاد
ما در ایام بحر الغرایب صاحبی بمقامده اصابت
انما شد در کرمی بود که بعینه نقل اولو تادرت
معنایه کلور اولاد ات غایت در ثانیاد ات
تعلیل در لطیفی از مهر تا بلید بیاموز و پاک زی
نا نزد حق و خلق جهان معتبر شوی ثالثا تو قیچون
کلور کمال اصفهانی تا جهاست صدر عادل باد
فیضی جودنی جو عدل شامل باد رابعات دمک اولور
طاق معناسنه یکتا و دونادسه تا کی بر قات
اکی قات اوج قات دمک اولور برینجه و جمله
سوزنیک قصوری و خطایی وارد را اول بوکه تائک
ابتدای غایت یچون کلور کنی و تحذیر یچون کلور کنی
بیان انما شد در کرمی بوکه ثالثا دیو د کو اندوکی معنی
تائک معنی کلور تا اوفیق یچون کلمه استمر یچون
کلور اول استمهاد مخلصه کوردوکی بیتده تا مادام
معناسنه در استمر مراد اولک در تحدید وقت مقصود

دکله را و جیحی بوکه قات معناسنه کلن تا دکله
تای در سر برک معنای باشد یا شای در نته که بوبیت
اکلور فردا چو ازین روی زبانی در کدیم یا هفت
هزار ساله کان سر بر بر باشد یا شای دیچک پرده سر
دور قاپو قاپو دیچک پرده در بدر دوز نته که
بوبیتده اکلور بیت شنیدم منی ان داستان
سر بر نیک بدش اکهم در بدر مراد سر بخنلر و بابکر
تی چن ده در لونه که بوبیت ده واقع اولو بدر
بیت تی تی غرور اما دجیم بھر دلنی سر بر ناصیم
بر بر دیچک پرده یل بیک در لونه که بوبیتدن
ظاهر در بدانیک بیک حال ایی منی که با من چه
کودندان انخی کشور یکشور ده در لونه که بوبیت
واقع اولو بدر بیت ز کشور یکشور جهان فراخ
زده نور خسار او پنج شاخ **دان دانا نادان**
دون دان اسم فاعل در دان تی دن معنای بی
در دانده دن ترخیم اولک در نیکه دان و خره
دان دن جز اولی دان بو معنایه در **مصراع** محسلی

دان واقليدسی کش در دان مشتق اولی معنای
 دخواستنی معنای اسم جامد اولی غیر معنای و از
 سخن دان ایله جز دان فوقه بیان اولونیدر دانا
 بلو در بوالف که آخر کلمه به لا حق اولور معنای انصاف
 اظهار ایدر اصلی و انانک بیانده تفصیل اولونیدر
 دانک مقابلی نادان در کسک مقابلی ناگور مردک
 مقابلی نلرد اولدو غی کبی سان فارسیده نا ادا ت
 سیدر اول کلمه به داخل اولور مرد خولند مرد لولند
 اولی وصفی سلب ایدر موصوفند بقاعده اوز
 نادانک معنای یلجی کلمه زنده که ناردک معنای
 اردک کلمه حاشیه مطالعه سید شریف نادانی
 دانا مقابلی دو تندر اصابت ائم شد دانا ناک
 مقابله سنده دون ذکر اولوننده که بویتیلده واقع
 اولونیدر هه داند کردانا و کودون کریمه بری کار
 کودون بوانی دانا لوی قیلور حکم خون قیاسی انفسه
 قلای دکه بر دون دانا مقابله سنده او باشده ذکر
 اولوننده که بویتیلده واقع اولونیدر هه داند که

از دانا و او بانی نداند نقشی را کسی به نقاشی به دانا زو
 خبر دارنده او بانی که حرا نیز کور آمد جو خفاش **بینک**
 زدم ووشی موی کاشی مرست بدم که کودم رانی او بانی
خرد کو چک کلمه ی بزرگ بزرگوار سترک خرد
 اواق در اواق اندی بیچک پرده خرد کود در خرد
 اوندت مشتقد اسم مفعول در حره کبی اواق اولشی
 ننه لسان فارسیده خرد در لور حره دان دکی
 خرد استعاره اولمش در دقتی کلمه ایچون خردک
 مقابلی کلنی در تنه که بویتیلده طاهر **عدورا**
 بوچک نباید شرد که کوه کلانی دیدم زستک خردک
 معنای اری در کوچک کبی در مقابلی بزرگ در تنه که
 بویتیلده واقع اولونیدر **جهان بانی و تحت کجروی**
 مقام بزرگست کوچک مدار بزرگ اولور در بزرگ
 آمیدف و بزرگ هر دین خراولی بزرگ بو معنایه در **هه**
 بزرگ هر اولک نلین اولمش در صوک استاد بزرگ
 امید اولشی بزرگ هر ک اصلی بزرگ مهر در معرب
 اولمش در کافی جیمه تبدیل قاعده تعریب در

نته که ترجمه ده چهارده سرکنجیان ده ظاهر در عبارت
 فارسیه ترک کلمات سرکنجیان کاه اولور بزرگی خرد
 مقابل سنده دتراید روزنه که بوبیده واقع اولور
بیت شونده بود نزد خرد و بزرگ که از آدمی
 نباشد سترک بوقدر وجه تجوز اولور خرد ده
 معنای کوچک اراده امکانه یا بزرگده معنای کلان
 اراده امکانه سترک سرکش و لوح در نته که بوبیده
 کلانور **۴** نباشد نمید از خدای بزرگ محرک فرنگ
 رای شرک نمید نومیدند اختصار اولور سترک
 جسد دآر معنای سنده ده کلوزنه که بوبیت ده واقع
 اولور **شعر** در کفشی تیر و کمان از بزرگ و ناید
 کو آید آن کو سترک بزرگوار لفظ مرکب بر جری نیک
 در که معنای بیان اولور بزرگی و آرد که
 لسان فارسیه لیاقت معنای افاده آید
 در شاهوار در لر معنای شاهد لایق انجودر
 راهوار در لر معنای بوله بر آت در بر مقامده
 زیاده کلام ورله وارک فوقی مخلده دکواو

کوکر

کر کرد بادی الله تعالی بزرگوارک معنای ترکیبی
 اولور لایق در اما اولور لغز لایق معنای سنده ده
 استعمال اولور اولور تقدیر وجه بزرگوارک اصلی
 وارد در اولور اختصار اولور **کرم کوما سرد**
سرها کرم ای در مقابل سرد در که صوف در نته که
 بوبیتند ظاهر در **بیت** روزست خوش و هوای کرم
 است و نه سرد ابراز رخ کلنان می شوید کرد ایلیه
 کرمایه در لر اصلی کرم آید معنای عام ترکیبی دن
 معنای خاص علی به نقل ایچون آخر نه ها زیاده اولور
 لسان فارسیه بوقاعده بی باقیان اولور سترک کرم
 سبرکری کبی ای در سبرک معنای اصلی طوق در
 نته که بوبیتند ظاهر در **بیت** شکر بایی که می کشت
 از سنن سبرچوبک کذنبای خورد شمشیر اما اولور
 استغای خط دن که طوبی غلک لازمی در کنایت
 آید روزنه که بوبیت ده واقع اولور **۴** ناکار جهان
 راست کنی دیر شود چون دیر شود دلت نمی سبر شود
 روزنه دن که استغای خط اوله اوله فنه قدر

حاجت و اولی او و بر او اعتبار ایله کور سیرک معنای
 کوی کبی ای او و کور میتله رغبتدن تعبیر ایدر لوغبت
 اولنه کور او صافته سرد در لرزته که بوبیت ده
 اولویدر **۴** بره اینخت پس چرمه که کور خیر بر اینخت
 وان رستخیز کر ما یازدر مقابل هر ما در که قتی در
 نته که بوبیتدن طاهر در **بیت** ذمی بر تکار و هوا
 نه کی نه سر همیشه بهار **دیگر** دما در کوز لور شایند
 ایر شماسه کرمایه قوررد و یزدی در بالو بسوز و نا
 کرمایه کرماده سراده الفاظ مشتقه دند کرمانک
 معنای بالطبع ای به ملاسی در سرمانک معنای بالطبع
 صوغه ملاسی در معنای اول یازده وارد در معنای
 طبعی هوای ای اولقدر صوقل او و رسه عارضه
 کلور اخر که ده الفک زیاده سی مدخولتک مدلوله
 بست طبعیه دلالت اندکی توانایه زومندک قوتده
 بیان اولویدر **جفد کوچ کوف** جفد شول قوش در که
 ترکی دله آکه اوکی در کوندر کونوب کج طاهر
 اولده خالی بر او اختیار نه ده شوم لفظه مشهور و کون

با یقوشه مثابه در اماجسته ده تفاوتی فاختی در
 ایلمی بر دکل ایدوکی خسروک بوبیتدن که قران العبدی
 مدکور در ظاهر در **بیت** باغ خراب از قدم و مرشوم
 جعفر قدم شوم شده یار و مرسان عریده با یقوشه
 بومر در لرها مبارک که نجه مشهور ایله با یقوشه
 شوم غله او یله اشتها بولت در نته که بوبیلده مکرور
 بوبید چنانی گفت دسقا سفد که بزاید از خانه باز
 تفسیر تده خطا اندک لای استهادانده اصابت غلظت
 اول بیت ده دلالت یوقدر جعفر با یقوش اولما غه مراد
 اوکی اولدنی قدر چه ده مراد شاعر تمام او و کوچ نشی
 نته که غمی خفیک بوبیتدن طاهر در **۴** کرها ار نظردو
 لت او دور افتد شوم ویرانه نشی کورده مانده کوچ
 کوچ لغت مشترکه در حراجی مناسنه ده کلور نه که عنضریک
 بوبیتدن کلور **بیت** اندران ناحیت بمعدن
 کوچ دزد که ساختد کوچ و بلوج کوف بر قوشی در
 طاغورده او و را سوز بر لوده او و تروک او که لر
 قوشی دزنته که بوبیتد واقع اولویدر **۴** جمال ملک و کج

اندر دینارشی نذر دهم تا او موکوف دیارنده استر
 بر او لامقدن کنایت ایدر **روز پنجشنبه** روز
 اوه ایدن کنون دیو آتوقلری دلك در ترکی دلدی
 او که با جدر در لنته که بویندن ظاهر در **مغیرهای**
 مجلس افوز **کشاده** در دل شب روزن روزن
 پنجره نل غیر لیدی بویندن ظاهر در **بیت** روزن
 باغ از علم سرخ وزرد پنجره ها ساخته پر لاجورد پنجره
 عی الله لفظ فاری در ترکی ده ده استغالی غیاغ در
 اوه ضیا کریم چون اونی دکه عجم روزن در هر نره سندن
 اولورسه اولسون و صحنه وضع اورن اولورسه اولسون
 امت با پنجره ده وضع خاص معتبر در نته که بیت سابقدن
 منضم اولور جمیت معتبر در نظرگاه اچلی کوکدر که پنجره
 دید لور اولور دپسندن اچلی دکه پنجره دخر لور پنجره دن
 غرض اصیل ضیا دکلدر طغره به نورد راودن غرض یول اوردن
 بابین منظره به ده پنجره در لنته که در خواجک بوکلر
 ظاهر در **بیت** مرغان بر کناره ی شاخها چون مغنیان در
 پنجره های کاخها کاخ لسان فارسیده گوشه در لور

نته که

نته که شمس خرنیک بوینندن واقع اولوریدر **برای**
 نوهت طبع مبارکش دایم کند سعادت تربیب باغ
 و جره و کاخ **چنک چنک چنک** چنک چنک چنک
 قوش قابناغی در نته که بویندن ظاهر در **رره بط باز**
 نیز اهنگ میرد بر قش کبک شاهین چنک میر چنک
 لغت مشوره که در ساز آلترندن در شول آلتک
 اسمی در که ترکی ده او که چنک در لور بیت مذکورده اول
 معنای ابراهام وارد راستعاره طریق الله ادبی ده چنک
 استمال اولور نته که بوینندن واقع اولوریدر **پیاره**
 دیدی که چنک اورد سرش سواران بچنک اورد
 جیم عری الله اولی چنک صواتی معناسنه اولور
 نته که بیت مذکور دن ظاهر در چنک جیم عی الله برنجی
 قوش در باغی در چنک جیم عی الله برنجی چار بادرس
 ناغی در نته که بویندن آیتسی ده ظاهر در **عدل**
 او شده باز سفید جفت کلنک زانی او شده شیر
 سیاه بارشغال نه این فراز برو در هو آیدن چنک
 نه آن دراز کند در زمین بدین چنک استعاره طریق

ایله آدمی ده ده چنگال استمال او لورنته که بوبنده
 واقع او لویدر **بیت** هنرمند یوسف نایبی و داد چنگال
 خوشن آن عرب را بدادیم عربی ایله چنگل ترکی ده چنگلی
 دید کوی در چنگلستان او ماند که چنگلی نیک محلی
 معنای مستانه چنگلستانک بر فری در کستان ایستان
 فرقه بیان او لنتدر **پریال پشی بال** بر فوشک
 قنادنده بتی یلک در او چیدی دیکل یرده عجم پرواز
 کورد در اصیل پرواز در با و اوه تبدیل اولمشدر باز
 ابقی در باز کردن ابقی در قفات یلک برنی چامه
 او چاقدن کنایت ادر لسان عربیده یلکه ریشی
 در لوجای نیک بوبیلونده پریلک ایدوکنه تصریح
 وار در **شعر** در نعت خوانده امر که ریشی پر است
 بیتقدانش و رلغت پرواز لیک ان پرکز و بوکر
 عدمی کند مرغ نیکوی پرواز بال قفات در ننگه
 بوبنده واقع او لویدر **بیت** های اوج شرق
 خبیخ ابواسمخ که مرغ فتح زند در هوای او پروال
 شهر بویک در شهر بال بویک قفات در لسان

فاری ده رخ کوکدن در رخ ربا اول قوشی در که
 کوکدن قاپر آلورنته که سنقر وضعنده انت
 اولن کلامدن ظاهر در اول کلام و در شنقر
 الحاسی منقار رخ ربا شکار آلات شطرنجک برند
 آت برند قیل برند رخ دد کلر نیک و جوی پرواز
 ظاهر او لور فویرق صوقوسنه ده بال در لردم بال
 او نذن مرکب در دم فویرق در اصیل بال دم در
 سابقا بیان او لویدر بطریق الاستعاره آدخی نیک
 اردند مبال در لورنته که بوبنده واقع او لویدر
بیت مبادا هیچکس را نکی حال که سایه اش نیر
 بوبند زدمبال پشی و بال چار پاده پرو بال کی
 در قوشی ده نته که بوبیت دن کلور زیاده کرم
 طی موخت بر زمین هوا یلنک را پشی و بال و کلنک
 راپروبال اول قلده که آنک آک سنده بتی بالی در
 بالده بتد و کندن او توری در اخرنده بی با ادا
 نسبت در بالک چار پاید اختصاصی بو قدر آدی
 استمال او لورنته که بوبنده ظاهر در **بیت** بوزک

لندراقتادهم دوال سپهر را بران بزرديد بال
بابي به مجاز بال اطلاق اولورنه که بوبينده وقع
اولو بدر **بيت** سران خيل براهي دريدند در ديالورا
نرا بريند ادجي ده بال استعمال اولورنه بال ده
استعمال اولور خوي بال و بابي وارد در لوانا ظاهر
بود که ايکي بطريق الاستعاره در پرده استعمال
اولورنه که بوبينده واقع اولو بدر **بيت** زماني
بر اندیشه شد زال زر بر آورد بال و بکتر دير
بونک استعالي ده استعاره لهر في ايله در يا صد و غ
بالين دکري باله مناسب بدن او تو در نه که سابقا
بيان اولو بدر اخندي باله نونک ده اصلي تفصيل
اولورنه **سر** سر باشي در سا رکله در سا رک
بعضي اولورنه بوبيندن اکلاوز **بيت** سر يا کني پدار
شک سا و قسفر ورزنده جهت چوش و قش و قش
سده داخل در ساردن خارج در نه که بوبيند ظاهر
4 کوي که زر کويست سياه و سرخ روي در آهيا
در ي که عمر روز نعت و در انش و صفنده دغنه

۷۹
۸۰
که نقل اينچيده ادله کلاه سيار در لورنه که
بوبيندن ظاهر در **4** زسار **4** هندوي پر کوفت
برهنه سر و دست بر پر کوفت اخندي ها اختصاي
لچون در دسته دي و پايه دي يا کي بونک خوي
اياله اختصاي نچون اولورنه لان فارسي ده نه
عامه لچون اولورنه ياياله ارا لورنه فوق مرادني اخري
اولورنه حرف يانک معلاني سنک تفصيلده ترتيب اولورنه
رساله ده تحقيقي اولو بدر چا سار قوي باي در
دويدند بسيار تا چا سار کل کامشان کنده بد
جمله فارا صلي سار چاه در ترکیب اولورنه علم اولورنه
اليه تقديم ادن در مشک سارده بوبينده واقع
اولو بدر **بيت** شکوه دميدی ازان صده دار همه
لاله زلک و هم اشکيار ترکیب صفتله موصوف دنده
شک ساره صفت دوشند آسيه سارده که
بوبينده واقع اولو بدر **4** من از بهر ان بچه آسيه سار
هي کوم اندر بهر ماه سوکار ترکیب صفتله موصوف دنده
سارک صفتي در معنای سراسله سراسيه

فرتده بیان اولو بدتر شر سارده دهی که بوبیت
 واقع اولو بدتر **۴** از دهر کی رخ می یافتند ترکیب
 صفتله موصوفند در شر سارک اصلی شر سار در
 ترکیب اولیو ها حذف اولند در شر مدکی ها سان
 دکی ها کی در شر او ددر شر او ددر کشتی اذنی
 باغی اشاعه صالوا توهیا او تده طاهر اولی او که
 نسبت ایدر لوبو که او تده بحالت کله شر سار
 اولدی در لوبو که اولو شر ساری سره صفت قلوب
 ننه که فردوی نک بوبیتده واقع اولو بدتر که باقی
 نواها کسی خیره رای که جوید شر سار ت کله کوهار
 طاع دپدی در شاخ بوداق دپدی در بوتلو که
 ترکیبی چاه بکی دبحر العرایب صاحبک جمله **۵** عر
 در بو مقام کی کلاهی اول کلام بودر که بعینه نقل اولو
 شاخ بوینوز و بدان شاخ بوینوز و بدان غلک
 جو قلفند عبارتند زیر که زار لفظی ادات اسم مکان
 بر اسم اخیره اولاشد اول فسه او راده چوخ اولد
 دلالت ایدر آخری حرف خلق اولی اسم اولد

زآسینه ابدال اولو شر رخ و شاخ رکهار کی
 سارک اصلی ایدو کنی بلدو کندن اولو ری خطای
 فخش اندر معنای زارک رسارده وجهی بوغنده
 اکلامتی در بو غلطی ده بو که شاخی لغت مشترکه مشتی
 بوینوزه شاخ دیکار که بوبیت ده واقع اولو بدتر
بیت شد در بیت چو شاخهای کوزن هر کی شاخ چار
 کل یورت تشبیها بطریق الاستقاره در سان فایده
 بوینوزه سرور لونه که بوبیت هر کورده واقع اولو بدتر
 اقلونه شاخ در لونه تشبیه و جوی ایل اول وجه لفظ
 شاخ صاج ده استعمال اولو تده که بوبیتده واقع
 کجایوردی او را بنی باز کوی ملو باز بایم یک شاخ هوی
تا و نمر زاله تر تا و طامله در طامله نک ظرف
 اولدو غندن او توری اولو غه لسانتری ده ناو دان
 در لرد انک معنای ظرف ایدو کی غنی دان ابله خرد
 فرتده بیان اولند در شر چه در که دوشی چیده
 شبتم در لونه که بوینوزده طاهر در **۴** ای دل
 اسباب جهان ساخته کیو باغ طریبت سیره

اراسته گیر و آنگاه بر آن سبزه شبی چون شبنم بنشیند
و بامداد بر خاسته گیر قطره قطره او بلیجه زاله در لور
ناوله نم ایکی سیده گوشت یا غلوردن او دروچی بو
بیت لودن طاهر و لور **نیامد سی را سمان تا و نم**
سمی بر کشیدند نان بر درم **گاه** او لور تا و کالغی فکند
ادر لور نو در لر زنه که بو بیت لوده واقع او لور بندر
بیت سمنهاست چون در کشتان و نم **ترا هویش**
بر دست کنج و ست **زاله** شول قطره در که یا غرا کینی
طاهر ادمار یا پر اقلو او زنده کور نور نیت که بویش لوده
اکلور **خوی** کرده می خرامد و بر عارضی چمن از شرم
روی او غرق زاله می رود باد بهاری وزد از بوستان
وز زاله باده در قدح لاله می رود اولد فی هواد
از برده حادث او لور زنه که بویش لوده طاهر در **بیت**
ابرا کو فیض دستا و باید در هو چون کمر شود زاله زاله
لغت مشترکه در شول طوم ده که او کله صوده بو لور
زاله در لر زنه که بو بیت دن طاهر در **یا غلامان**
اوشا و کنند پیکر آسمان شود زاله باران اسم **چشم**

۸۱
هر که گوشت یغده او که باران صادق در معانی **اضلی**
اعتباری ایله باریدند تا خود در اسم در ا صله
اما خصوصیه یا غورده علم او کشت در گاه او لور **ضی**
اصلی اعتبار او لور غمه ده باران دینور نیت که بو
بیت دن اکلور چو از دامن ار جانی کم شود بیابان ز باران
ز باران پر از نم شود بحر الوای صاجی غمدن زاله و فوق
اما در معیار جمالی صاجی طولودن زاله و فوق **آهنگ**
لان فارسیده طولوبه تکون در لور تر یاشی در خشک
مقابلی در که مضایق و در زنه که بو بیت دن طاهر در
هر که قانع شد بخشک و تر شد بحر و برست لان
فارسیده قاقی کنده ده تدر لور نفاقدی دی بحد
یرده تر شد در لر زنه که بو بیت دن اکلور کاتبی **در**
شماخی ابر بر خیزد **جام** هایش سر بر تر شد و لی خویش
شد **استعاره** طریقیله تر لطیف مضاسنده استعمال
او لور کلای او کله توصیف ایدر لور مثله شورت در لر
نته که بویش لوده واقع او لور **کلی** شعر تر کنیز د خاطر که غری
بیت **یک** نکه ازین دفتر گفتیم و هایش باشد **اول**

استعاره به بنا لطافت تری در لرنه که خسروک
 بویسته ظاهر در **نظم** تری و کم کشت مرکب زود
 نام ترنم شدش اندر سرود **عنائی غنائک** عنائی لفظ
 مرکب در برجی نم در معنای بقایان اولدی
 بوجری ده الکی در ترکیب الفی حذف اولمدر
 بوننه نک یا صدق کی مندر کی یورغان کی ایچینه
 طولد فلوننه لسان فارسیده الکی در لرنه الکی ده نند
 اصی غنائی در عینک معنای باشی طولی در عینک
 معنای غم طول در غنائک ده لفظ مرکب در برجی
 غدر بربری ده ناک در لسان فارسیده ناک اختلاط
 عبارت در که اشراطی طریق ابله اوله غنائک معنیه
 ایچنه یا فی سکت ننه در حال بالیقون ناکله تعبیر
 مثله غنائک افیون ناک در لرنه **شیشه ابلکینه**
نظم اول که عشقده صرشد بر یوزی ابوابی
 اویندر بوکیند مینایی را الکی صرجه نکلن اولدوغدر
 او توری در جرایب صاحب که میناکو ک آسمان معنیه
 واول لاجوردی ننه که قیوم یارکشی یوزنه و در

غلط المتشدر اول اطلاق لول مینایی تشبیه ایدوکی
 بلا مشدر شیشه صرجه دن اولی ط قدر ننه که بو
 بیت دن ظاهر در **یا خود بوشیشه نازک خراج کوکل**
 او ستک دلان این انکساری دیلم تشبیها فکله
 شیشه اطلاق اولور ننه که بویسته واقع اولو بدر
بیت طبیبیا ترا کمر ای مکنه حل نیست که در شیشه
 داروی اجل نیست بحسب الوضع شیشه ابلکینه دن
 عام در بوشی اولسون طولو اولسون شیشه وضع لغو
 حبیل صرجه دن اولی طرفه اطلاق اولور ایچنه
 صوا و لوح کول که ابلکینه اطلاق اوله حقیقت زید
 مرکبدر ابله الکی دن اصی الکی در اراج معنیه ننه که
 کلیل ابله ناکله فرقی بیان اولدوغی رده ظاهر اولدر
 اخرن غی ها نقل الیچون در معنای عام ترکیبی دن معنای
 خام علی بی سوجی اوزوم صوبی اولدوغی اعتبار ابله
 اول جامه که ایچنه شراب اوله ابلکینه اطلاق وضع
 لغوی سنه موافق ننه که بوبیت ده واقع اولو بدر
شعر می خور تو در ابلکینه با ناله و چنک زان

پیش که آبکینه آید در سنگ اما مجازا شبیه بد بوئی بکن
آبکینه اطلاق اولوزنه که بوبیت بوده واقع اولوز در **شعر**
بدیده ز ارجح ار چشم سینه صورت در حجاب آبکینه
دیگر آبکینه در کوکلی چونک صند کینه اولوز اول بون
بل کوضه **روی چهره رخ رخ دیدار** روی نور
و اولک اشباحی ایله اماله ایله اولیجی نوحه در توجیه
اولی ننه یه رویی در لویوزی مصفا اولی کسبه
کسی و کدری اولی پاکیزه روی در لوزنه که بوبیت
واقع اولوز در **۴** خاتون خوب صورت و پاکیزه روی
نقش نگار خانم پروزه کومیاخی روی نگاه اولوز
یا بنی حذف ایدر لوز در لویوز بچک برده روی بار
در لوز لوی اولی یوز ارقه مقابل یوز در لوز فارسی
روی پشت مقابل سنده استوال اولوز جانبی ظاهر
ده مجازا روی در لوز مثلا سطح ظاهر در صند روی
زمین در لوزنه که بوبیت بوده واقع اولوز در **شعر**
اراسیت قناد کونطوری ارتدی رخسار ستم اقتدر
اوز واجبیست بر روی نوبی چون اوکم اقتدر **شعر**

الکشت خوب روی و بنا کوش دلغریب بی کوشوار و خانم
پروزه شاهدست هر وجهه دیچک برده **عجم**
از هر روی در لوزنه که بوبیت بوده واقع اولوز در **شعر**
جوان دیوانه یا شد از نه روی ز دیوانه بتبریر
جوان خوی عرب و جمده اندوکی بخوزی عجم روی
ده ایدر سرک ده یوزده ایدر هر یوز در شوبله
در در چهره یوز در لوزنه که بوبیت ظاهر در **بیت**
بچه جوانی بعارض جواب **۴** فروزان تر از ماه و از آفتاب
چهره ده در لوزنه که بوبیت بوده واقع اولوز در **شعر**
بیرسید بسیار و بوسید چهره نوازید و هر کوه افروزد
مهر چهره نک مدلولی اولی یوز عضو مروق در
قزبال بکرونک چهره سنی او ده تشبیه اندک لوزنی
نکه که بوبیت سابقه مذکور در اقبکرونک چهره سنی
آیه تشبیه ایدر لوز ماه چهره در لوزگاه اولوز شیری
تقدیم ایدر لوز ماه در لوزنه که فردوسی نک بی
بسنده واقع اولوز در **۴** بدین سان کجی گفتنی آن چهره ماه
بکزد یوسف بر سوکگاه رخ بکلی دم کلخ در لوز

بکفی قول کوله تشبیه ایدر لرنه که بوبیت ده واقع
 اولویدر بیت **بیت** خال رخک که غایه ساکامل اوزنور
 برهند و در که کل دوشور سنبل اوزنور رخ لغت
 مشرکه در کوکدند در لرنه که سابقا بیان اولونوبه
 رخار لفظ مرکب در خط سارن سارله سارک فرقه
 معنای سار بیان اولونوبه در فضل اولی وجه اوزنور
 رخسار کجایک یوقار و طرفی اولو بحر العرایب صاجی
 شاخساره سولیدوی غرایب که سابقا بیان اولونوبه
 بوند ده سولید در یو عیار که که بعینها نقل اولونوبه
 بولک و دکرچی بکفی در زیر که زار لفظی مر اسلم لرنه
 که اولونوبه کفر تنه دلالت ایدر کلزار و لاله
 زار کبی و لغزده خلکن اسلمه اولاشنه زاسینه
 قلب اولونوبه رخسار و شاخسار کبی بر کبی ده کجایک
 جوفل و غدن مراد بویکلی و دکرچی کبی در دینار لفظی
 مرکب در برجی دید در برجی ده آرد غودار کبی
 که برجی غود در برجی آرد در اسم فاعلی در آرد
 معنای کتور مجرور در تفصیلی و جنسی کتور کتور
 مانده

دکتر اولونوبه دیدر دیدن اختصار اولونوبه که بوبیت
 واقع اولویدر بیت **بیت** تاجی بخته بنی اندر جام دید باید
 نزار غوره خام طاهر اولدی بخته ده عجم دید آمدی
 نکه بوبیت ده واقع اولویدر بیت **بیت** دید آمدی
 نورمند نکوتر خورشید صد بار و اذ اصل بدید آمدی
 بدیدارنده نک ده بدیدن آردن در حق تعالی نک
 مدخنده بدیدارنده غما مید خورشید در لرنه عجز اظهور
 معنای دیده دیدار استوال اولونوبه و راندی دیک
 بوند دیدار کرد در لرنه که بوبیت ده واقع اولویدر
 دو چشم از نمونی سوی دیوار کرد زینهار دیوار دیدار
 کرد یوزه ده دیدار در لرنه دی دن طاهر اولی بر
 بر اول اولد و غدن اولونوبه که بوبیت ده ظاهر
 در دیدار کبی نمایی و برهیز میکی مارا خیش و آنتی
 نیز میکی انسانک الت ظهوری یوزی اولد و غدن
 المة فاعلی اسمی استعاره طریق الیه یوزه دیدار دیرو
وروار لسان فارسیده و رلسان عربی دی دن
 معنای فاده ایدر ننه که سابقا بیان اولونوبه

اول معادن ترکی دلد لویله تعبیر ایدر لوشلا ترورد
 فارسیده ترکی ده سیز لوردر کوکاه اولور آورک
 اوردنن اسم فاعل در الفی حذف ایدر لور قالور
 سخن و ترکی اصلی سخن اوردر سوز لور بی معناسته دلاور
 بوراده دلدن مراد قوت قلب در کتور مردن مراد
 اثارن اظهار در بو اعتبار با لاله دلاورک معنای
 بهادر در اتماسور دیکور تروردکی و در بحجاز اردن
 مراد ریاست و متبوعه در غایه استعماله سر مقدم
 و متبوع معناسته حقیقت منزله سته و ارشد
 سرکشگر دکی سراول معنایه در اورادن تجوزا سابقا
 مذکور اولی معناده استعمال اولور سرورک معنایه
 صاحب ریاست اولور بروردی وارد که مرکب
 و او عطفله رادن که اکودن قاعده در اول و رک
 اصلی و اول در نه که بوینده واقع اولورید **۴** بهوای
 کسی دروغ مگو و زنا دوست تر جان باشد که وی
 ار چند بهر مصطفی آن ذات بر تو مهربان باشد لیکه در حق
 تو بخوبی باشد اولی کسی که بد کمان باشد و ار لایق

فارسیده مناسبت و لیاقت معنای افاده ایدر ترکیه
 سابقا بزرگوارک معنای بیان دگوار اولوریدر اول
 معادن ترکی دلد بهار لاله تعبیر ایدر لور اهوراک
 که ات او صافدن در معنای یوله برارد در شاهور
 که انجوا صافدن در معنای شاه لایق در کوپه یه
 کوشوار دیکلری قوت معنای اعتبار با لاله در سوکوار
 دکی واردی بو معنایه در سوک مصیبت در نه که
 بو بیت دن کلور **بیت** کوستی بهنگام با سوک و در ده
 به ار خنده نابهنکام مرد یا سلویه سوکوار دگوار
 حالی مصیبت مناسبت اولور و غدن او ترورد در مشیبت
 مناسبت در نوع اولور و غچون مقام تشبیه ده
 ده و ار استعمال اولور نه که بو بیت برده واقع اولور
۲ قصاب و ار مردم چشت بنازکی مرکبان قفاور کرده
 و دلها در ورده **شعر** نجی الیدی صوده مرقوار
 صنایع برج الحیده مرقوار بزرگوارک اصلی
 سابقا بیان اولوریدر **سزان** سزان سزان
 فارسیده لایق معناسته در ناسرائلک معنای

لایق دکلذنته که بوبیت دن اکلوز **بیت** ناسزایی را
 چو دیدی بختیار عاقلان تسلیم کردند اختیار مصرع ثانی
 جزای محذوفک تعلیلی در جزایک منزله سنه تنزیل او شد
 جدا کردی تسلیم کنی در حذف او نشد تعلیل مذکور او کا
 دلالت ایندکندن او تو و اتمام معنی بود در نیم ایله که قلم
 تسلیم اختیار انتشار در سزاوار لفظ مرکب در برخی سزاوار
 معنای تقریر اولدی برخی ده وارد که اصلی سابقا
 تفصیل اولمشدر خلاصه ی بود که بر سبک شی آخره
 نسبت تامه ی اولسه اول منسوبی بومنسوب الیه نسبت
 ایدوب ارالوندیغی مناسبتی اظهاراتک دله لر
 منسوب الیه اسمک اخرنه لفظ واری زیاده
 ادرلودی مجموع مرکبی اول منسوبه اطلاق ایدر لفظ
 در شهوار در لونه که بوبیت ده وافع اولویدر **ه**
 کفنا چو تو خزینه در و کهرنه من نیز بجز اولوی شهوار
 نیم برکیه برننه لایق اولسه و اول ننه
 اکه مناسب اولسه اول کسیه سزاوار اول ننه
 سزاوار در لونه که بودوی نک بوبیتند ظاهر

بیت

بیت نیز در فریز بردند و گفت که آمد سزاوار
 اکی نسته بر برینه مناسب دو شوب الشلر هواره
 شوند در لسان فارسیده هم اکی نسنک را سنده
 اولان جهت اتحاد دن عبارتند مثل مولداشته که
 یولده مشترک در لورد همراه در لوله طوغشه که وقت
 ولادنده مشارک اولویدر هزاراد در لور باشد اشته
 هر دو کلری ده بوا اعتبارله در اول حالت که عرب
 اونده استوائله تعبیر ایدر بولندخی پره ترک
 دمندد در عجم هوار در ننه که بوبیت دن طاهر در
بیت آن هوار کشت از نیروی بخت چو کشت
 پر کلوخ از مالش بخت **کالبد تن تنه پیکر کالبد**
 جسد در که تمام اعضای مشتمل در روح حیوانی که
 لسان فارسیده او که جان در لوقالبی در قالب
 کلبدک معنی در کالبد جسد دن عبارت
 اولدوخی بوبیلردن ظاهر در او چو جلیت
 وجهان چون کالبد کالبد از جان پذیرد نیک
شعر تاجان من ار کالبدم کردد فرد هر کار که

خوشت ترست ان خواهم کود تن کوده در باشی وال
واياق اونک سمسندن خارج در لسان
عربيدکي بدن کي در اطراف مذکوره بدن دن
خارج اولاد و غني کتات العی ده خلیل قیاسی التمشک
سرندن خارج اولاد و غني بوبیدن اکلتور **بیت** خرو
وار سحر خیز باشی تاسرو تن بتاج لعل و قباي چکن بيار
تن ده باشی معتبر اولاد و غني بوبیدن باشی اولان تنلده
تن استعمال اولور مثلاً تن ماه در لونه که بوبیت ده
واقع اولدر در غم ان دانه خال سياه جمله و تن
خال شده روی ماه تمام طولقه تنه در لوبله دک
اولنه نیم تنه در لوبیم بار مرد را خولوندي ها اختصا
ایچون در پایه دکی پاتابه دکی کي تنه که سابقا
اولن در تشیرا اغاجک اوزدکنه تنه در لونه که
بوبیتده ظاهر در **+** نختی کياهی نماید درخت
تنه کبودانکه کنديج سخت اخندي ها کمانه
دکی ها کي در بر اسمک اصلاقی بر شیه حقیقه
اولا بوبیت شیرا اولیجی اخندي برهای سکن الحاق

۸۷
ادر کو کمانه در لوبه قیلوک متقبنده اولانی
درکه یایه بکوز در تنلست لفظ مرکب بر غري تن
در بر غري ده درت در بتون معناسنه معنای
ترکیبی کوده یی بتون در اما کتانه صاع و سالک معنای
غلبه استعمال ایله حقیقت منزله سنه وار شد
تناورده لفظ مرکب بر غري تنی در بر غري ده
اوردرکه معنای کتور یی در اوردن دن تناورک
معنای ترکیبی مجرد دکلدرا و نکل کتایت ایدر لوانکل دن
تومندده لفظ مرکب در بر غري ده تودر بر غري ده
منددر مندک معنای سابقا بیان اولند و غني اور
الت توصیف در شول و صفله که عارض اوله در
منددکی کي نیاز مندکی کي تنونک اصلی تنی در اخندي
واو بانود غني واو کي در اول و اولسان فارسیده
بر نوع نسب خصوصیه دلا بلیچو تدز تنه که برنده تحقیق
اولنشد رفائی کود لوانی کشته تومنددر لوتنا و دن
بوالبع در اول و اولک زیاده سیله نوع منی المبالغه
حاصل اولوبد بجر الغرایب صاجی نکل حله غرایبنددر

و مقامی کلاهی عبارتی بود که بعینها ذکر اولوز
 نموندند و هست و خوشی کو کلو سنایی **شعر** ای دو
 همه نموندان ارز و بخشی ارز و نمندان تفرینده
 غلط اندر و اشتباه داده اصابت اتمند بیت
 مذکورده اولد و کی معنایه دلالت یوقد مراد
 شاعر بزد دکر معنایه ده تمام او لور تنهایا لکوز
 معنایه اولجی لفظ مفرد در تن لور معنایه
 اولجی مرکب در برخی تنی در برخی ده هادر جمع
 معنایه نته که بویستد انکی معنایه ظاهر در
بیت دی می شدی خرامان چون و عقل سیکفت خوش
 ی روی تنهایا فذای جانت تنهای اولد یا لکوز معنایه
 در حرف با اولنده زاید در یخزده زاید اولد و خوشی
 که سابقا بیان اولند در اقا و مصراع ده تنهایا آمد
 و تنهایا بروف رفت تنهای اول نلر معنایه در یازاید
 دکل در لسان برید کی معنایه در یا لکوز معنایه
 تنهایا شد مرکب دکل کی بوبیت دن ظاهر در
 که ازیک سوی جمع آید سپاه مشرق و مغرب **بیت**

زدیک

زدیکر سوی بی باشد تن تنهای در ویشان
 بیکر کالبد ابلا مدلولده مشترک در نته که بو
 بیتن اکلوز **بیت** او چو نورست و ملک داری
 چشم او چو جاست و مملکت بیکر ارالونده فرق
 بوجهندند که کالبد ده هیئت و شکل معتبر کلد
 بیکر ده معتبر در کاه اولور تن زکرایدر لور مراد
 شخص کذوی او لور نته که بوبیت ده واقع او لور
بیت سبک آستین بزرده هر دو تنی دویدند با
 و دو ورسن جزو غالبی دکر آید و بکل دملک
 قبیلندن مجاز مشهور در **ها ان کان** یا لسان
 فارسیده ادات جمع در اخرا سمه لاحق او لور
 اول امک مدلولنده معنای جمعیتی زیاده **بیت**
 مثله کلک لاله نك اخرینه لاحق اولسه کلوز و لا لور
 معنای افاده اید نته که بوبیت ده واقع او لور
بیت منی آب و خاکم و توافاب او بر کلها و
 لاله ادم ارتبیت کتی اعضای انسانده بو
 ارانله جمع او لور شله تنهایا در لونه که سابقا

بیان اولی در سرها و جانها ده در لرنه که بوبیده
 واقع اولویدر زبان تیغهای چاکر و میر شده در جان
 جانها چشمتیگر اما اول عبارتته که او کله جمله دن
 تعبیر اولویر مذکور است لاحق اولویر مثلاً شامها و دهها
 که هر دو مهاده در لرنه که شاهان مردان زبان کان
 مردمان در لرنه ده لسان فارسیده ادات جمع در
 انسان ده ده حیوان ده ده استوال اولویر مثلاً
 کوان در لرنه که بوبیت ده واقع اولویدر ندریتی
 که کاوی در علفزار بیاید ده کوان ده را
 ستوران در لرنه که بوبیت ده واقع اولویدر
 سران خیل پراهن دریدند دم بال ستورانرا بریدند
 افاج ده ده استوال اولویر در خنان در لرنه که بو
 بیت ده واقع اولویدر پراهن سبز در خنان چون
 جامه و بعد نیکبختان اما که کلد کلد صکره چوب اولو
 یا نیز مرادله بود اداله جمع اولویر سابقا ذکر اولو
 اداله جمع اولویر چوپان نیز مان در لرنه چوپانها
 در لرنه غاجک بداغنده ده پراغنده ده میشتده

بود اداله

بود اداله جمع اولویر اولویر اداله اولویر شاخان بکن
 میوکان در لرنه که شاخها بر کله میوهها در لرنه
 بنامانده اولویر در کلان خنان در لرنه کلانها در لرنه
 جادانده ده اولویر در سکنها کله کله کله کله کله
 اسمانها در لرنه سکنها کله کله کله کله کله کله
 اسمان در لرنه کله کله کله کله کله کله کله
 آفریده های سکن اولویر اسمه لاحق اولویر بکن
 زیاده اولویر مثلاً سبزکان خواجکان مادکان
 در لرنه که بوبیت ده واقع اولویدر **شعر** تا توانی
 چارچین از جانورها ماده خرماکیان و ماده کان و ماده
 کاه و ماده خرما ماده کان لفظ مرکب بر بر خری ماده
 در که معنای دشتی در بر خری ده کان در کاف عجم ایله
 معنای جماع در لرنه که بوبیتدن ظاهر اولویر **مرکان** که
 پدر کرد پسر صد بعوض داد تا نظیر در کودن بابا شی
 نماید ماده کان که ترکی دلا ده او که یوند در لرنه
 غالب دو چون اولویر و غندن او تر و کانه نسبت
 اولویر در لرنه مذکور است اصلی ماد کان در اضافله

معنای ترکیبی دن امتیه نقل اولیجی اول اضافت
 قطع اولیجی خواهم سراید کی کی که اصلی خولع سرائی
 در اضافله **درخت چوب هیزم هم دارستون**
 درخت اناجه در که هنوز کسلا می او لایاتی اولسون
 قور و اولسون قرقی بو قدر میثی و رر اولسون
 و رر اولسون جمله سنه درخت در لودرخت
 اناج ایدو کیلید بیدن ظاهر **در بیت** افتاده چوب
 درختی ظلت لختی و نور لختی پلنگ و صفده د
 و اناج که هنوز کسلا می در پرند بوب طور
 اما می و بر اناج لر جسته دکلار بکله او د
 قدر که هیزم در لونه که بوبیت دن ظاهر در
بیت جو آمد بدان کوه هیزم فراز بداست
 بالا و پهن دراز کلدکن صکوه اناج است
 یا اناج غنه همه در لودون چکنه همه کش در لود
 بحر الوایب صاجی هیزم ایله همه فوق اناج در
 همه او دود در هیزم معنا سنه دمی و ریونو
 و دود کلدکن صکوه کسلا می اناجه چوب در لود

نه که بوبیت ده واقع اولوب **در بیت** چوب خسی را
 اگرش تربیت کنی جای رسد که بوسه گیر خسروان
 شود دکنه ده چوب در دکنه او ردی
 دیچک پرده چوب زد در **بیت** سیه مار کور
 سراید بکوب زسورخ پیمان شود سوی چوب الهه
 کور دکنه دسته چوب در لودسته ده اولن
 با اختصاصی چو ندر نه که سابقا بیان اولونشی در
 اصل چوب دست در علم اولیجی صورت ترکیب
 تغییر اولوب مضاف الیه تقدیم اولیجی جار
 چوبه ده که ترک اوله چوبه در لود چوب دن
 مرکب در اخرنده می با معنای عام ترکیبی دن معنای
 علمی نقل ایچون در ستون درک در دکیوز قبه به
 طاق بی ستون در لودرخت معنا سنه ده تن
 استعمال اولور مجازاً لسان عرب ده اوزمه غمر
 دکلوی کی که بی ستون دکی ستون اول معنایه در
 دار دکلوی طورن اناج در برده یا نان اناجه دار
 دملرا صلی آومه بردار اولدی در **بیت** خایینی

صمنا که بر خورد آرا و لور یک سیور باغی یا بود آرا و لور
 برده بتنی طوران اغاجه ده دار اطلاق اولور
 ترک اغاج دلی دیدکی قوشه لسان فارسیده دار
 سنب ددکری اول اعتبارله در که اغاجه قوزدی
 بر نیله قافدک استردار چینی دکی داردی بوغنا
 در آغاج در که چینی دلاشده اولور بود یاره کتوب
 دار چینی دکلری انک قابوخی در بر اول اغاجه
بالا پست بلند زیر برز دراز پهن کرد
کوتاه فواز فرود شیب زرق بالا ابعاء و ثلثه انک
 ثالثی در که لسان عربیده او که عقی در لونه که بوبت
 دن اکلور چون آمد بدان کوه میز فواز
 بدانت بالا و پهن و دراز پهن دن مراد عقی در
 دراز دن مراد طول در ننه که بیان اولنه کوکدر
 تفصیلی ابله بالانک اولر که ذکر اولشی دلالت ایدر که
 اولنن مراد عقی در مذکور بعده که انسانک غیر
 حیوانات ده و کلیا جمادات ده جانب مرکزدن جهت
 اوجه اعتبار اولور اکثر یا رفعت لازمه اولد و غرض

او تری بالای مقابله پست ده که حقیقتا
 اولنک مقابلی بلند در ننه که بوبیدن ظاهر در
بیت جهانرا بستدی و پستی ز تو نکو بر چه بی
 هر چه هستی ز تو استمال ایدر لولازی اعتبارله
 الحق و یوکسک دیچک برده بالا و پست در لور
 ننه که بوبیت ده واقع اولور بدر **خدا بی که بالا**
 و پست افزید زبردست هر دست دست
 افزید بالانک قده وصف اولد و غی ننه که
 بوبیت ده واقع اولور بدر **بیت** سرو صالغی
 قدی لایح او کور نازکلی کله رخ زیبای او کور
 بوجه معناسنده استمال اولد و غی اعتبارله
 در مذکور بعدک طرف اعلامسته ده بالاد لور
 اول اعتبارله بالامقابله زیر ده استمال
 اولور اشاعه یوقار و دیچک برده زیر
 بالادر لرایکی او بری برنک اوستنده اولسه
 اوزرندی او به بالا خانه در لور حقیقتده
 زیرک مقابلی زبرد زیر و زبرد لولسان

فارسیده ز برالت در نته که بوبیت دن ظاهر **در بیت**
 کرها از جهان شود معدوم کس نیاید بزیر سایه
 بوم ز بر اوست در کوچی کثی به زیر دست
 دد کلری نته که بوبیت ده واقع او لوبدر **ای**
 زیر دست زبردست از ار کومر تکی بماند این
 بازار اللهدن الی اوستن اولدوغندن او توری
 در یوقار و طداغه اغزک اوستنده اولدوغندن
 او توری لب زیرین در لوشاغه طداغه اغزک
 القیده اولدوغنون لب زیرین در لوشاغه
 زیر و زیر در بای سبت و فون تاکید زیاده او
 لشدر انگشتری دکی کبی بویایله نونک اصلی سابقا
 تفصیل اولوغشدر زبرک لسان فارسی ده یوقار
 معنا سنده ده استوائی وارد نته که بوبیت ده
 واقع اولوبدر **بیت** من ارجایی کله داری چه
 خواهم که افتد از زبردیدن کلام کاه اولور
 زبرک زاسنی حذف ایدر لوبدر لومر ادکنه معانی
 مرکور اولور نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **بیت**

۹۷
 چب و لست و پیش و پس و زیر و بر زینخای
 بت روی بد سر بر بر ز لسان فارسی ده یوجه
 در نته که بوبیت لوده اکلوق **بیت** بیلا بود چوه
 یکی سرو برز بگردن بر آرد ز بولا دگور به پیش جهان
 جوی بردند کور فو زان بگردن فرخید برز
 فو ز لسان فارسی ده یوقار و معنا سنده در اصل
 اقرار در افراختن دن ما خور در اصل او زرنیه بو
 بیت ده مذکور در **بیت** نیلی بود بر کوشه ره بلاق
 برافراز تل شد عمران هوشمند سرافراز اولدند مرکب
 سرافراز ده در لوبای یوقار اولدوغندن او
 نوسروی او ککله توصیف ایدر لوبد سرافراز
 در لوبجاز اوست معنا سنده ده فو ز استواء
 اولور نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** بر راه تو
 فساد فلک صد هزار چشم تا خرفرا ز دیده
 او کام شیرین فو ز لسان فارسی ده مجمع
 معنا سنده ده کلور نته که فرد و سینک بوبیت ده واقع
 اولشدر **بیت** تو کوی کسی آبی آرد فو ز فشاندرین

اشتم از فراز فراز ثانی یوقار و معناسنه در فراز
اول بجمع معناسنه در مجمع لوردی بچک برده عم
فرازند درسته که لطیفی بوبیتدن ظاهر در بسی
و جهرد و کوششها فرازند حکمت و دانشی تواند خورد
و خواب خوشی چه دانی نکنه و محفی بحر الغرایب صحتی
جمله و غرایبند در بوم مقامی کلای عبارتی بود که
بعینا نقل اول نور فراز درت وجه او زرنه استعمال نور
اول لا تظلم و مصدر او اول لوند هان تحین لفظ ایچون
کلور شوبله که ذکر اول غیه اصل معنایه خلل کلر لطیفی
بسی و جهرد و کوششها فرازند البیت اول غلطی بود که
دیدی برلوده فراز بجمع معناسنه در فراز اول معناسنه
کلدو کن بلد و کندن او توری وجه معنی کلامه ارتکاب
اشتم در انجی بو که بیت مذکورده فرازند عبارت
کلمه ده معنی داد اول کلام تمام اول و صا امشدر
خط فاحش امشدر اول عبارت کید بچک باقی کلام
تمام فالور معنای مرادی افاده اتم لسان فارسی ده
فراز کردن جمع انک در جمع اندی دیک برده عجم

فراز کرد درسته که بوبیت ده واقع اولدر
رفتم بر طبیب که برسم علاج درد چون ناله ام
شنید روان در فراز کرد یوقار و معناسنه فرازک
مقابلی فرود در لسان فارسی ده اشاعه یه فرود در
نته که بوبیت ده واقع اولدر فرود آمد اریشت
پاره جویاد چوبزه بوسه زدن بر پای نشادگاه
اولور فراز بوقش معناسنه ده استعمال اول نور اول
وقتی مقابلی نشیب اولور لسان فارسی ده انش
نشیب در لکراه اولور نوینی حذف ایدر لرشیب
در لسته که رود کی تک بوبیتده ایکسی ده واقع
اولدر فراز مقابله سده شیب توبافراز
و فراز توبان شب فرزندادی بتواند در نشیب
و شیب گاه اولور فرودک ترخیم و جهری او زرنه
اخذن دالبی حذف ایدر فرود در لسته که بوبیت
ده واقع اولدر خنجه شنه بچک فرو توان خورد
نخست فرود خوردن درد لسان فارسی ده بر
فرو دخی وارد که معنای زاید افاده اتم لسان

کلام تمام را اولور نشه که بوبیت ده واقع اولوبد **۴**
 چه خبی چندای صبح سیه روی **۵** باب چشم من
 رخ را فرد شوی **۶** لسان مذکورده تاکید ایچون
 بعضی کلمات زیاده ایدر لرجه کی بوده اولور دندر
 فوازک دخی گاه اولور آخری حذف ایدر لرجه ایدر لر
 جمع معنای کلن فراهم دکی خزانک اصلی فوازدر
 بحر العرایب صاحبی بونک دخی اصلی بیامش در دراز که
 معنای جسم شئی منند در لسان عربده او که طویل
 در لر ترکی دله اوزون در لر مقابلی کوتاه در
 معنای قصه در امتداد قوی ده ده بولند غندن
 ادوری لسان فارسی ده چاهی درازله توصیف
 ایدر لر نشه که بوبیت ده واقع اولوبد **بیت**
 نکونسا رکشی بچاه دراز که هر کوزو بر نیایی
 فواز **۷** درازک بوراده استعالی معنای عافک
 درک ده بولند دخی اعتبار ایله در خصوص صیله
 درک ایچون وضع اولن لفظ لسان فارسیده زرف
 در نشه که بوبیت دن ظاهر **۴** صد هزاران باج

۸۴
 از دریای زرف **۵** در دهان هر یکی دری شکر ف
 درک یلی دجک برده جم زرف یابی در نشه که بوبیت
 ده واقع اولوبد **۴** جدا کوردی یوسف زرف یابی
 زبیش زلیخا شب خانه طوب خواب **۶** زرف چوق
 معنای ده استعالی اولور نشه که بوبیت در نشه ظاهر
 در **بیت** هم شب و هم ابرو هم باران زرف این سه
 تاریکی غلط آر د شکر ف ناکله درویشان و رای کج
 و مال روزی دارند زرف از ذوالجلال زرف بویک
 معنای ده استعالی اولور نشه که بوبیت دن ظاهر در
۴ اکوپیل زرفست و کورک و شیر قراری کند چون
 شکم گشت سیر ظاهر بود که معنای ثانی و ثالث
 ده استعاره طریق ایله در جهت طوله چکلن نه به
 لسان فارسیده دراز در لر جهت عرضه چکلنه
 پنهان در لر نشه که بوبیت ده ایکی ده واقع اولوبد
بیت دهر او نادیدی یکی خانه خاست دراز او
 پنهان صد کام راست لسان فارسیده شول
 بعده که عرب عوض در ترک این در پهن در لر

نته که بوبیت ده واقع اولویدر **رسم ستوران**
 در آن پهن دشت • زمین شش شد و آسمان کشت
 هشت • مبالغه ایله اینلودیجک یرده عجم پهناوره
 معنای مبالغه یر بهضادکی الف افاده ایدرتنومند
 دکی مبالغه یر تنودکی و او افاده اندوکی بی
 نته که سابقایان اولویدر درازده و پهنادکی
 همان مانادکی الف در مانانک اصلی مان در
 مان تن دن اسم فاعل در بکزی معنای معنای
 الفک اصلی توانایله زورمندک فرقی بیانده تفصیل
 اولوغتی در پهناوره اینلو معنای اولوغتی
 بوبیتدن اکلور **بیت** اب جیحون با چنان پهنای
 وری اسب بار تانیان امدھی بحر الغرایب صیغی
 بهضایله پهنای وری فرقی آنها در لسان فارسی
 درازی ترک دلنده ارغاج دیدکری در
 معنای ترکیبی درازه منسوبدر مراد اوزون
 ایدجک نته دکلدر ایدجک معنای افاده
 ایچون بای نسبتی کتور مشهور در معنای ترکیبی

ما صدقی اولوغتی اعتبار ایله ارغاجه درازی در
 لسان فارسی ده خصوصیه او ایچون وضع اولدن
 عبارت تاردر عجم ارغاجه تارار شه بود در بای
 عجم ایله نته که بوبیت ده واقع اولویدر **بیت** چندز
 تار طمع و بودلاف بر قدم سفله بشوی حله باف
 بحر الغرایب صیغی بودی تاردن فرق ایدر پهنای
 تعبیر انشددر با صیغه لك لازم اولدوغند اویری
 مجازاً با صیغه لسان فارسی ده پهنای اطلاق اولور
 نته که بوبیت ده واقع اولویدر **بیت** زرر برای
 سکه دار پهن لغت بران کی که وزا کرد میکند بو
 بیت ده کرد دخی مجازاً استعمال اولغتی در زیر
 کرد میکند دن مراد غما جمع در معنای در کرد
 معنای حقیقی دگری در کرده لسان ترکی ده
 ده او که کرده در لر اوندن در کاف عجم نک کسه
 سیله در اخزندخی ها معنای عام اصلی دن معنای
 خاص علی به نقل ایچون در معنای جمعیت کرد
 اولما غلک لازمی در اول اعتبار ایله جمع امله مجازاً

کود کردن در لو کرد اب دخی او نند در لفظ مرکب در
وصفله موصوفه چرکاب کی اصحاب کرد در علم
اولیجی قاعده ترکیب تغییر اولوب وصف تقدیر
اولت در سان ترکی ده چو کد دید کلینه کرد اب
در لوصو او راده چو لوب دکر ملند و کندن او تو
کرد اب دخی او نند در ترک قامرغه دید و کی
یله که چکزی چکزی کیدر کرد یاد در نته که بوبیت ده
اولوب **بیت** در افتاد ناکه برو کرد باد بزد کر زبر
بشت او یکباد دکر می اولد و غدن او تو دایره به
در دایره بی دکنور دیجک برده حج بکردی
می کرد در اکی قات دایره به کرد کرد در لوار قاتا
سندخی الفک معنای سراسرله سرتاسرک فرقی بیان
اولندقن تقر او نند **م** در جلو کد اکو دخر و
کواکب وار بر کرد مدق کاف عرینک کسه سیله
کوداشی در نته که بوبیت لودن طاهر در **ب** بلبل
اندر قفسی چرازان می نالد که یکی کرد ندارد مکی
کفتارست باز بردست شمان پای ازان می گوید

۹۲
که یکی گفت ندارد مکی کرد است کرد او نند
مرکیدر برخی اردر که اسم فاعل در او وردند
بوجنی ترکیب اصحابان او نند در دید اهرک
معنای بیان اولند و خبر ده بحر الغرایب صاحبی
اولت ترکیب اصلته واقف اولد و غدن کرد
ایچون کرد در لفظنن تخفیف اولت در کاف عرینک
فتحه سیله اولیجی کرد تو در نته که بوبیت دن
طاهر **م** بزد ک کوک یوزینه چقدی کردی
بوطاق لاجورده پرده کردی کرد اسم جامد
اولیجی در اول معنایه کلار کی مشتق اولیجی اسم عمل
در کردیدن دن اصلی کرده در ترخیم اولت در
تیزد و نجی انه حج اسب تیز کرد در نته که بوبیت ده
واقع اولوب **بیت** روی هامون تیره کشت از
کرد اسب تیز کرد مغر کردن عطف داد و خالق
در یاسر ف کرد کردن ده کردیدن مأخوذ در عرب
کردون دیگر کلهی دوند و کندن او تو در مسئله شمشیر
استعاره طریقه بقیله چرخ کردن در نته که بوبیت ده

واقع اولوبدر عجمی برده متبوع اولسه هردون
 که کاوه تابع اولور چرخ کردون گاه اولور چرخ
 حرف ایدرلو باکلوز کردون درلور مراد که فلک
 اولور تنه که بوبیت ده واقع اولوبدر **بیت** اینگون
 بویله کردان اولدی کردون که اکلفایه کردانا
 اگر دون کاف عربیک فتحه سیله اولیجی کرم فعل
 ماضی در کردندن که ایلک معنایه درنه ایلدی
 دیحک برده عجم چه کرد در تنه که بوبیت ده واقع اولوبدر
بیت دانی که چه کرد اشرف جز او منظر برد و جا
 نیک زر کاف عجمیک ضمه سیله اولیجی کرد یهادر
 معنایه در تنه که بوبیت لولفا ظاهر در **بیت**
 چنانی گفت بران بهومان کورد که دشمنی ندارد خرمند
 خرو دانی که چه گفت زال مارستم کرد دشمنی توان
 حقیر بیچاره شمرد کاف عربیک ضمه سیله اولیجی
 کردینی امدن بر صنفک اسمی در که لسان ترکیده
 او که ده کرد درلور اول صنفک اولدو فی بربره
 کردستان دیر **آیین سان ساز** سازایی لسان

۹۷
 فارسی ده شول سنه نیک اسمی در که عرب دلنده او که
 قانون درلور رسم درلور ترک توره در تنه که بوبیت
 ظاهر در **بیت** کوزلله درن و فا او مکه کورسی بولر بلر
 اول آیین و رسمی آیین ایلکه گاه اولور لمر لاندن
 تعبیر ایدرلو توره ده و عادتده معنای لزم
 اولدو غندن او ترو تنه که بوبیت ده واقع او
 لوبدر **بیت** که نازنده و بر تو تفری بود **بیت**
 دندکی دوزخ آیین بود **بیت** سان شول سنه در که
 عرب دلنده او ندن عبارت اسلوبله تعبیر ایدرلو ترک
 بردوزیه دیدکی برده عجم یکسان در تنه که بوبیت ظاهر
بیت کرسنک همه لعل بدخشان بودی بس قیمت لعل
 و سنک یکسان بودی اینله سانک معنایه در تنه
 اولدو غندن او ترو بر یکی سان ده درلور تنه که بو
 بیت ده واقع اولوبدر **بیت** ندارد جهان بر یکی سان
 شکیب **بیت** فرازست بیش از بیش هر نشیب **بیت** بحر الغرایب
 صاجی بومقامده ده غرایب سوبلندر سانه گاه
 نقش معنای و بر مشدر گاه خوی معنای و بر مشدر

اهرکار اعتبار معنی اختیار اندر یکی بله بریده
 استوال ایدر لایین و سان در لرنه که بوبیت لوده واقع او
بیت هر گشتی چنین است و آیین و سان مرا و راود
 این جهان آن جهان کنون جمع اسباب را پیش خوان
 بده اشنای بایین و سان هیئت معناسنده ده
 مجازا استوال اولور شکل و هیئت دیجک برده
 شکل و سان در لرنه که بوبیت ده واقع اولیدر **ه**
 کوی شفق است شکل و سلفی از پرده و شام طلیس
 سان تشبیه مقامنده دعا استوال اولور لرنه که بوبیت
 لوده واقع اولیدر **بیت** عقل کل را بان بامر شای
 نرد بان پایه سوی بامر خواست **بیت** قلم سان منشی
 بر خط تسلیم بشوار خاطر او نقطه بیم عبارت
 این ده ده عجم توسع ادر مثله براق یاق دیجک
 برده برک آیین در لرنه که بوبیت ده واقع اولو بر
بیت سوار پیاده بایین و برک هر زیر جوشتن ده
 زیر ترک برک براق معناسنه کلدی سابق بیان
 اولور شد بر شول محله که بر کله بهارک فرقی تفصیل

و بیان اولور ندی سان لغت مشترکه در یکی ده لسان
 فارسی ده سان در لرنه که بوبیت ده طاهر در قبی
بیت خورشید تیغ تیز را آب میدهد مرغ نوز
 نیزه و تو سان کندهی ترک نشانه سان در نام نشانه
 دیجک برده آدو سان در نشان ایت دیجک
 برده سان ایت در ساز رزق در لرنه که بوبیت
 دن طاهر در **بیت** که یزدان مرا یوسف باز داد ده
 کارهای مرا ساز داد ساختن دن اخذ اولمشی در
 سار اسم فاعل دمکور مذکور فعل دن کار ساز دکی
 ساز بومعنا به در سازنده دن ترخیم اولمشی در
 چالچی به سازنده دد کلری چالو و غی ننه نک
 دزنی دزد و کندن او تو در **بر بو مر مر ز نهایی**
 بر لسان فارسی ده قرارگاه در که عرب دلنده
 او که وطنی در ترک دلنده بر در لرم و موطنه ترک
 بر لودر بر قرارگاه معناسنه ایدکی بوبیت دن
 اکله نور **بیت** فرستم بنزدیک افراسیاب نه آرام
 جویم بری بر نه خواب بر لغت مشترکه در لسان

فارسیده متعدد معنای واری وار در یونده بیان
اولوندر بومرورت در برورت دیجک رده
عج بود بومرورته که بوینلردن ظاهر در بیت باشد
ده مصر برداشتند برو بود خود پاک بکدانتند
زمینی که دارد بود بومرست اسای پرو بست
توان درست معور اولی یورده بومر آباد در
خراب اولی یره بومروران در لورته که بوینلرده و
اولوندر دران بومر آباد و جای مهان وانه بی کنج
دارد نهان چومرغان ده یادکنی خانه را رهاکن
مرا نی بومرورانه را نقش بر نه که ترکی دله زمین
اطلاق ایدر لر استعاره طریق ابله عج بومرورته که
بوینلرده ظاهر در بصد بار حوه سند دیبای
روم پندیده نقش و پندیده بومر هان دق
مهری و دیبای روم که چون بهاری بدار نقش
وبومر مرز صنوبر در که لسان غر بیده آکه تخوم
در لر بو عبارت ترک دله ده شایع در صنوبر
صنوبر در دیجک برده تخوم تخوم در لر مرز باشد

۱۰۰
جز اولی مرز بو معنایه در سرحد یکلینه که بان ترکی ده
اوج یکی در لر و عجم مرز بان در نه که بو بیت ده واقع در
چند امکی که باشد روز شب عدل و انصاف
در انجا مرز بان بان یکی معنایه ایدکی جهان بانله
جهان دارک فرقی بیان اولدو غی برده تفراد نش در بحر
صاحبی مرز له بوی فرقی انیوب بومر معنایه بیاده
ایتندر بومر یکی معنایه کلور اولدو با یقوش دد کلرک
قوش که ویرانه لوده اولور کیمه اوچر ثانیاً صنوبر و سرحد
معنایه کلور بومر مقامده بر غلطی دخی بوی الفاط قاهره
دن صامتدر بومر عبارت عربیه در با یقوشک
اسی بان فارسی ده کوچ در نه که سابقا جمعه له کوچ
فرقی بیان اولدو غی برده تفصیل اولندر زمینی کوکه
مقابل اولی یره در بر و کوک بیجک برده عج زمینی و اما
در نه که بو بیت ده واقع اولدر چته ره از
نیست تیغ بمانی بزینی بودند در امان زمین
و امان کاوند ادوب جفت کلور اشکری دهقان
جهان هفت سپهر آسمان سپهر لفظ مفرد در لسان

فارسی ده کوکل را می در نته که بوبیت دن ظاهر در **بیت**
گفته حصار نو اورا سپهر که ای فلک نو بکمری دار
مهر امان لفظ مرکب در بر فزنی آس در دگر من معنی
بر فزنی ده مان در یک زنجی معنیسته ماستی دن اسم فاعل
در آسمانک کو که اطلاق معنای ترکیبیستک اونده
تحقیقی اعتبار به در اما غلبه و استناله منزله و
علم وارشد اول دگر مته صوبله دونه بان قاریه
او که اسباب در لواصلی آس آب در یاز باده اولش
حرف مکسوره الف مدودک جمعده نوع ثقلت
اولد و غندن او تر و ارا لویه بر با کورر لول لفظ ده
مهرت مصلحتی ایچون مثلا اخر اسباب فار یا بشاد
یاخ در لرشول دگر مته که طوار دوندر خراسی در لول
اصلی ای خودر علم اولیجی قاعده و ترکیب تغیر اولو
مضاف الیه تقدیم اولو غشی در دیار عجم ده مذکور
دگر مته خرقه دوندر بر مته نته که بوبیت دن ظاهر
4 بیستی شهر عقل کلی ای حواسی چون خراس چشم بسته در
خراس اول سبیدن ابتداء و صفده اسمی خراسی و مشلر

شمی دوندرن خراسی لول لازم دکلر صغر دندره
خراسی در لول نته که عمر خیامک بور باغی سزده ظاهر در **4**
ما ییم در بی کنید دیرینه اسای جوینده و رخنه
محموری در طای آگاه نه از منزل اسد مراس
سرکشته و چشم بسته چون کا و خراسی خانان ده
اسمان کی در که معنای او در نته که خانه یله که
قرقده بیان او لول بدر یول کلک قاره اولرینه خانان
در لول او و بکزد کندن او تر و ترکمانه دخی ترک بکزد و
ترکمان در لول شادمانک ده و جرمی بورادن ظاهر اولور
این امر این اسم اشارت در قریب چون نته که او یله
انک قرقده تفصیلی کچشد رام دخی اول معنایه در اماتا
مخصوص در بر قاج مادیه مثلا اماعت امسال
امشب امروز در لول که با ما بیاید فرستادنشی یکی
امروز باید بامداد نشی امر ماه امر هفته امر دم در لول
بلکه این ماه این هفته این دم در لول واضح لغتک
تخصیصی لول دن در من جمله المعنی اختصاصی اقتضایدر
ننه و قدر بونک کی لول لغت عرب ده و ارد در **یک**

يك مبداء عدد در كه لسان عربده او كه واحد
در تركي دله بر درلورته كه بوبيت ده ظاهر در **بیت**
يك ساعت يك لحظه يك دم دگرگون ميشود
احوال عالم يكي شول معدود در كه معنای يك ايله موصوف
در تركي دله او كه ده بر درلورته كه بوبيت ده ظاهر در
مراد دست هنرهای خویشانی فریاد كه هر يكي بدگرگونه
دارد مرناشاد هر يكي نك اخرنده غي ياي نسبت در
موصوفي وصفه نسبت امتشدر در مسجد جامع دگر ي
كي معنای متحد ده كه تركي دله او ندن ده برله تبير
ايدر تركي استعمال اولور نته كه بوبيت ده واقع اولبد
امروز و پر پرودي فردا هر چار يكي بود تو فردا مصرع
اولده واقع اولی فردا نك معنای بارن در مصرع ثاني
دكي فردا مركب در بر جري فردا در معنای ياكوز در بر جري
ده آي در اخرنده خوف يا خوف اولك در معنای كل دك
در آمدن دن امر در عالم كون و فساد تعلقدن تجردله
امر در مراد علایق عالم دن مجرد اول دمكده يكي معناده
گاه اولور يك ده استعمال اولور نته كه بوبيت ده واقع

او لبدر **بیت** در مزبلة وجودهريك همچون خروسل
همیشه در ترك **تاي توي ته** تاي قات بر قاته
يك تاي يكي قاته دو تاي درلورته كه بوبيت ده واقع
اولبدر **بیت** پشت دو تاي فلك راست شد از
خارجي • تاچو تو فرزند زاد معاد را تا مرا • شول سازكه
اوج قلله چالور او كه ستاي درلور تايك گاه اولور
اخرندن حرف ياي ايدر لور تا درلور نته كه سابقا سرتاكر
بياننده ذكر او لبدر توي ده قات در اما شول قات
منحنی و منعطف اوله يعنی اكري اوله و بر ننه و برويه كلم
قات لوي و صوغان قات لوي كي نته كه بوبيت دن
اكلور **بیت** نهر اموجر چو دكردن سنك بر چوبدر
ككشی قصر كده كوك سر غنچه نه توي در تويك
اخرندن حرف ياي حذف ايدر لور تو درلورته الت
اما زیر معناسنه الت دكل در عجم طاشي الت ته
سنك دكك الت ته چوب در نته كه بوبيت
دن ظاهر در **بیت** اگر كرددني از چوبی فرو كوب
زبان چون اره كرددی در ته چوب اياغ الت ته

ته پای در لخته که قاجی نك بویتند واقع اولیده
بیت نه پایت هوجی برداخت هجران سینه ام از غم
 لب را از روی بوسه دلبر داز پاینی خروشد
 بویت لوندن **شعر** درین کیند پینکی بر کفی او از که
 کیند هر چه کوی کویدت یاز یکی مراده صدایابی درین
 راه که بالا کیند است و در نقش چاه تهنك معنی
 تقریر و لنان ایدکی قافی ظاهر بحر العرایب صاجی
 تهی از له تفسیر انشی و فتاحی نك بیته ایله استظهار
 ایشدر **جای کاه** جای بر در محل معناسنه نته که
 بویتلردن طاهر در **بیت** جای آست که خون موج
 زند در دل اعل زین تغایین که خرف می شکند باز را
بیت بونه بتجه باب سیاه بجای که هر کوزنر وید
 کیه منزله معناسنه ده مجاز آجای دوزنه که
 بویت ده واقع اولیدر **شعر** چوپ حسیسی راگو ش
 تربیت کنی جایی رست که بوسه که خسروان شود جای
 لفظ مرگیدر بر جزئی جای در معناسنه بر جزئی ده کاه
 در کان بحر ایله مجلس معناسنه کاهندک و معنایه کاه

تقریر اولسه کوك در بادن الله تعالی معنای جایگاه
 یانك سکونیه او توراجق بر در اصلی جایگاه ایدی
 یانك کسره سیله که علامت اضافت در علیته
 نقل اولیجی قاعده و ترکیب تغییر اولندی مذکور
 حرفك حرکتی سکونه مبتدل کاه کاف بحر ایله زمان
 ایله مکان او رتاسنده مشترک طرفك اسمی در
 ستان کبی که معنای کستان ایله دلستان فرقه
 بیان اولغدر زمان مراد اولنان یرده ده کاه
 استعال اولور مثلاً صبحگاه در لر معنای صبح
 وقتی در نته که بویت دن طاهر در **بیت** مرویج
 که حافظ بار کاه قبول روز نیم شب و درسی
 صبحگاه رسد صبحگاهان ده در لخته که نوت
 ده واقع اولور **بیت** جوش و تازنج مشرق
 صبحگاهان سفید و سرخ چون سبب صفاهان
 صبحگاهان جمع صبحگاه در الف و نون ادات جمع در
 صبح ایکی در بری کازب بری صادق ایکسیندک
 بله حصولی مراد ایدیمك صبحگاهان در لر

عرض صبح صادق فی تعیین در مطلق صبح کاذبه
ده صدق اولی بن صبحگاه ده صبح کاذبه ده احتمال
اول و اما صبحگاهان یحک اول احتمال ساقط اول
زیرا صبح صادق اولی بنجه اول یکی وقت خبر حصوله
دخول آفتاب و اما زمان مکان مراد اول زمان مرده ده گاه
استوال اول نور مثلا درگاه در هر معنایی قبولی
در نته که بوبیت ده واقع اول بدر بیت هر که خوا
هد کوبیا و هر چه خواهد کوبو کبر و باز حاجب
در بان درین درگاه نیست سو یکجک پره تکه
گاه در لونه که بوبیت ده واقع اول بدر بیت اذان
زمان که برین استان نهاد مرر فراز مستخرج
تکیه گاه منست قبله برینه قبله گاه سجد برینه
سجده گاه حواله برینه حواله گاه در لونه که
بوبیت ده واقع اول بدر بیت جز استان توام
در جهان پناهی نیست سر را بخزانی در حواله گاه
نیست بار برینه بار گاه در لونه که مقدما
مذکور اولان بیت ده واقع اول بدر بار

لسان فارسیده اجازت معناسنه در اجازت
و بودی دیجک بوده عجم بار داد نته که بوبیت ده
واقع اول بدر بیت بیا مدبر سامر بل مرده دار
بگفت و بنمود تا داد بار جایی بوبیت نده بیت
تو داده بار هر خسر منی مردم ار غیرت بی یکبار مرده
هر کسی پیچاره جایی بارها اجازت ابله مصاحبت
کنایت آتش در شول پره که پادشاهلوا رایه بقارو
وار باب حاجانه کوب عرضی حال آنگه دستور سلطان
قدیم عجم اوزر نته دستور و اجازت اولور لسان
فارسیده بار گاه در لور بار خدای دکی بار دخی
بو معنایه در معنای ترکیبی صاحب بار در خدای صاحب
معناسنه در نته که سابقا بیان اولنوب در علم اولی بن
قاعده ترکیب بوزلوب مضاف الیه تقدیم اولنوب
تمام انامه بار عام اسه درگاهندن غیر مرده
اولاد و غندن او تر و لفظ مذکور ک اطلاق
حق تعالی به مخصوص در حرف رانک سکونیله ای
معنی ذکر اولنی در اما کسر سیله اولی بن لفظ عجم

اولو را صلی باری در یار دجی معناسنه اول تقدیر^{ده}
خدای دن واجب تعالی اولور خدای بومعنایه کله^{که}
سابقایان اولنوب در بحر الخرابی صاجی بار خدای
مولی دمک اولور دمش انورینک بوییتی ایله
استشهاد اتمی در^۴ ای بر اطراف ملک فرمان ده
وی بر اینای دهر بار خدای تمینی معاده خطا اتمی
واستشهاد ده اصابت اتمی دمش در مغرب بیت ده
ددکی معنایه دلالت یوقدر مذکور کتابیده اولی
جمله غرابدن بری ده بودر که بارگاه دوزن دمک
اولور دمش در ستانله کاهک فرقی بودر که ستان
ده وسعت و نحت نظر وفنده و قوت و کثرت معتبر
درگاه ده بونلر معتبر دکلدر اوندن صکره ستان
ده نظر وفته نسبت معتبر ذرا وندن او ترو در که
ستان یا لکوز استقال اولماز کاه ده اول فتنه معتبر
دکلدر اوندن او توری در که یا لکوز استقال اولنور
کاه و بیگاه در لرن کاه در لری کاهله ناکاهک
فرقی بی یله ناک تفصیلی محله طاهر اولسه کر لدر

کاه وار کاه یوق دیکلریده کاه هست و کاه
نیست در لرنه که بوبیت ده واقع اولیدر بیت
بنده پییر خرابانم که لطفش دایم است ورنه لطف
و شیخ و زاهد کاه هست و کاه نیست و قنده دیکلر
برده عجم بگاه در نته که بوبیت دن طاهر در بیت
به بستند پیمان که فردا بگاه نبردیک یعقوب
کریم راه و قی دکلر ایکن اولی نینه کاه اولدی
در لرنه که بوبیت لودن طاهر در مرگ از بیضه
برون آمد و روزی طلبید آدی زاده ندارد خبر
عقل و تمیز آن که ناکاه کسی کنت بجای رسید
وین بتمکین و فضیلت بگذشت از ده چیز کاه
لغت مشترک در مجلسی معناسنه ده کلور تخت
اوزرنده پادشاهلرک او تراجم یرنه تختگاه
در لرن تخت که سریر پادشاهی در نته که بوبیت دن
طاهر در بیت چو آهنک رفتی کدجان پاک
چه بر تخت مردن چه بر روی خاک تختگاهک
اصلی کاه تخت در نته که بوبیت ده واقع اولیدر^۴

برآورد تراکاه تخت کیان بتوشاد مردم درین دودمان
 معنای ترکیبی در علتیه نقل اولی یعنی مضاف الیه تقدیم
 اولی بقاعده ترکیب تغییر اولی و ثانی نقل علامت چون
 بحر الغرایب صاحب کاه تخته تفسیر اتمشدر و اسدینک بوی پتله
بیت فدایم زجان افرین شاه را که زیباست خرویدی
 کاه را تفسیر زده خطا اتمشدر و استنهادنده اصبت
 اتمشدر بیت مذکورده در کج معنایه دلالت یوقدر
 تختگاه پادشاه پلرک طور دوخی شهره صفت اولور
 تختگاه قدیم در لرا اولی و ثانی تختگاه در جزا ولی کاه معنای
 اول اوزره اولور تختگاه معنای تخت بری اولور
 کاه تنقی معنایه اولور سه اولسون کاه اولور الفی
 حذف ایدر لکه در نته که بوبیت ده واقع اولیده
بیت شبان وادی ایمنی رسید براد که چندان
 بجان خدمت شعیب کنان دیجک رده عجم
 بکه نزد نته که بوبیت ده واقع اولیده **بیت** بکه تر
 سپهر در چینی از غرو زمینی کرد چون عرفی کاه نشور
 لسان فارسیده ترادات تفضیل در نیه لاحق اولور سه

مدخولنک مدلولنده مزیت معنای افاده ایدر قوت
 ده مزیت ارکن لک ایله اولورایش بر نه کارگاه در لرا
 الفی کاهک حرف ایدر لرا کار که در لرا نته که بوبیت
 ده واقع اولیده شهر راسته چون کار که انخلیون
 خاصه چون باغ شودار رخ کلهای رنگین کاهک بر نته
 دخی قوت مجملرک پونه بی در نته که بوبیت دن ظاهر در
بیت چنان بخدمت اوز عوار پال شود بران مثال که
 سیم بهره اندر کاه شمشیری کاه داماد معنایه کلور
 درو بویچا اول معنی اوزره معیار جمالیده کتور **شعر**
 شادمان استبد و جان ممالک زان سان که بود
 شاد دل و جان غرومان انگاه کاه کاف عربی ایله
 اولی صمان معنایه در نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت**
 ز شوق روی تو شاه بدین اسیر فرات هان رسید کن
 آتش بروی کاه رسید صمان پاره سینه بر کاه در لرا
 بو کاهک دخی الفی حذف ایدر لرا کاه پادشاه نشو نینه
 که صمان قایر لفظ مرکب بر جزئی کاه بر جزئی ربای اسم نقل
 در بودندن الفله یا حذف اولی و ثانی که کشان دخی

استعالي صحيح اولدوغي يرده اخرك صحيح اولموشلا
 نامرد درلرني مرد دغرلر مرد نيست درلر مرد ناست
 دغرلرني لسان فارسي ده شول معنایي افاده ادرکه
 تركي دلده او نندن سوزله تعبير ايدر لرمثلا ترك
 دلسوز ددكي يرده هم بي زبان در نشان سوزيچك
 يرده بي نشان در نته كه بوبيت ده واقع اولدر **ببيت**
 كركي وصف او زمين پرست بي دل ازي نشان چه
 كويد باز نايله بيك فوقي بورادن ظاهر اولور كه بيك
 استعالي صحيح اولدوغي يرده اخرك صحيح اولموشلا
 نادان درلرني دان دغرلرني دل درلر نادان دغرلر
 بعضي يرده ايكسنگ ده استعالي صحيح اولور مثلا
 ناكس ده درلرني كس ده درلر ناچيز ده درلرني چيز ده
 درلر نه زن ده درلرني زن ده درلر اما معنيلري
 مختلف در ناكسك معنایي كه دكلدر نته كه بوبيت
 ظاهر در **مصراع** ناكس بتر ببيت نشود اي حكيم كس
 بيكسك معنایي كه نرد در نته كه بوبيت دن ظاهر در
 كس ني كسان و نه كس **كره دست كبري بجاي**

رسم **ناچيزك** معنایي ننه دكلدر نته كه بوبيت
 دن ظاهر در **بكفتا** من كل ناچيز بودم وليكن مدتي
 باكل نشستم بيچيزك معنایي ننه نرد در نازك
 معنایي عورت دكلدر بي زن معنایي عورت نرد
 اما نامرد مستعمل در نازن مستعمل دكلدر اويله بيك
 يرده نه زن درلر ادر دكلدر عورت دكلدر ديجك
 نه مرد است و نه زنت درلر نازك الفه هاي غير
 ملفوظه تبديل ايدر لرنته كه سابقا بيان اولونبد
 لسان فارسيده مدلولك بي نك مقابلندن منده
 تعبير ايدر لرمثلا باحتياج لوديجك يرده نياز مندر
 احتياج جز ديجك يرده بي نياز درلر لفظ باده دخي بي
 من وجهه مقابله واردر مثلا سكله ديجك يرده باق
 درلر سنسرد ديجك يرده بي تودر لراما عامه مقابله
 بي ايله مندا ورتاسنده دربانك مدلولي معيت
 درني نك او كه مقابله بي مدلولنه انفراد لار
 اولدوغي اعتبار له در **بيم ترين** **بالك** **مراي** **بيم**
 مقابل اميد در نته كه بوبيت دن ظاهر در **ببيت**

هم اندر زمان روي او شد سفید باو خداوند
بیم و امید توقع خیره عرب دلنده رجا بچ دلنده
امید ترک دلنده او مو در لر امید وار کیه او
بی وار در لر تو مید او لا کیه او موی یوق در لر
توقع شره عرب لنده خوف بچ دلنده بیم ترک دلنده
قویو در لر بچ بی تری و بیم در ترک قور قوی قوی
یوق در ترس مطلق قور قود را ولجی دن او لسون
نته که بوبیت دن ظاهر در بیت نشست از براست
تازی سمند هی رفت ترسان ز بیم کردند او لمشدن
اولسون نته که بوبیت دن اکلهود چنانم ز عشق
ای چو در یتیم که یاد م نیاید هی تری و بیم شاعرک
تری دن مرادی شروا قعدن قور قود در بیم دن
مرادی شرم تو قعدن قور قود در پاک لسان قاریده
شول حالتدن عبارتند که ترک او نند ایمنجک
اله تعبیر ایدر خوفه اختصاصی یوق در ایمنجک کاه
قور قودن او لور کاه هیادن او لور او تانا جق
ننه دن ده کشتی ایمور عرب دلنده اول حالت

دن مبالا نله تعبیر او لور بوبیتده شعر چه غم
دیوار امت را چو باشد چون تو پستی بان چه بالک
ار موج بحر از که باشد نوح کشتی بان بالک مراد
قور قوی ننه دن ایمنجک در هیچ بر ننه دن ایمنجک
کنه به بی پاک در لر بای عربی ابله بالک معنایی در
لطیفه علامه شیرازی بکون سفا قده کدر کن
بر عورت یوقار و دن باشنه اغشی علامه دو نوی
یوقار و باقی پاک نیست مولا ناسر چفته پاکست
دمش علامه ده ایمنجک آری عشرتی عشر هست
ار یکن مراد اوت معنایی در امتا ترک دلنده
اری پاک معناسنه در بوا اعتبار له پاک
مقابلله سند ده ذکر ی نوع لطافتدن خالی دکلدر
عبارت انارک ذکر ی کبی بو حدیث ده من اکل
رمانه انار الله قلبه اربعیتی یومگار مانه دیو
عرب اناره در دخی عبارت سورک ذکر ی کبی
بو حدیث ده یا اهل الخندق ان جابر اقد صنع کم
سور سور دن مراد اگر چه که طعام در اما معنایی

اخري اعتبار به خندقه ملايم در اول اعتبار به
 ايكسك جمعده لطافت و اردردني عبارت سرك
 ذكر يكي بوبيت ده **بيت** شكهايي كه ميكشت از
 سير چو برك كند ناي خور دشمن سيردن مراد بود
 طوق معنای در امثالغت مشترکه در صار مساق
 معناسنه ده کلور اول اعتبار به کند تا ياننده ذكر ي
 كلامه نوع لطف و ير مشددني عبارت ايتك ذكر ي
 كبي بوبيت ده **+** خسرو كه زيبست با هه خوبان نو
 سني ايتك تاز يانه عشق تور امشد ايتك دن
 مراد اگر چه كه اشته شمدي دمك در اماتركي دلد
 كي معنای اعتبار به توسني ياننده ذكر ي لطيف دو
 شبد هر اسان فاري ده شول حالكت عبارت
 كه ترك دلنده بلك لفظي ايله تعبير ايدر لونه كه بو
 بيت ده واقع اولبد **شعر** ازان هيبتش در دل
 امد هر آي كه زيرك منشي بود وزيرك شناس
 بحر الغراب صاجي نك جمله غراييدن بري ده بود
 كه هر اسان قور قورس و بيم معناسنه دمش در ده

فرد و ينيك بوبيتي ايله استشهاده انشي در **+** بيزدان
 هر انكسي كه شد ناسپاس بدلي اندرايد زهر سوگر
 معنای هر اي تعيين ده خطا انشي و استشهاده
 اصابت اتمامش در بيت مذكوره ده دكي معنای
 دلالت يوقدر بزد كو مر معنای ايله مراد شاعر
 تمام اولور بلكه اول معنادن بلك معنای دني
 انشب در مقامه كلام فرورده خطاي اخروكه
 اول اوج عبارتلك معنای بر صانتي در هر اسان
 هر اسيدن دن مشتق در ترسان كبي ترسي دن دن
 خندان و كريان ده بواسلوب اوزرنه اسان فارغ
 ده بوصيغه مبالغه ايچون در قايي اينمشتي كه به
 هم هر اسان در **بيت** كشي كمر اوله بر بيم و هر اسان
 قتي مشكل كلور كه هر اسان سول كه اسان فاري
 ده شايعدر نته كه فرد و ينيك بوبيتده ده وا
 قع در زچنك و پرو باز و بال او بگردن بران سول
 كوپال اولقطاير بيدر قور قنج نسته يه اسان عبیده
 هاي در اسول اوتك وصفي در صولله صايل كبي

بیت مذکورده واقع اولی هول هایل معنانه در مبالغه
 مصدری فاعله اطلاق ایدر لر رجل عدد در لر معنای عادل
 ده مبالغه به قصد ایدر بک منظر دکی هولک تا نژند
 ناظرده حاصل اولی حالته ده هول اطلاق ایدر لر مجازا
 هولناک دکی هول اول معنایه در هولناک ده ترشاک
 کبی شاک و صغی در شو ترک و صغی دکل در سا بقا
 کنبه ناکل فرقی بیان اولند غی برده معنای ناک
 تقریر اولیدر **خار خارا خاشاک خسی خسک**
 خار دکن در اغاج ده اولسون برده اولسون ننه که بوبیت
 ده ظاهر در **چمن** کچی سراسر لاله زارست برهنه
 پامروا خجکه خارست ارقای هب دکن اولدوغدن
 اوتر و کرپه خار پشت در لونه که بوبیت ده واقودر
 قاده دران پهن دشت درشت سرناتراشیده چون
 خار پشت خار اجشی طاشدن بر نوع لور که صلا بتله
 معروف در قاتی طاشی دیجک برده عجم سنک خارا
 در ننه که بوبیت ده ظاهر در **بیت** سرکش که شو که
 چون شمع ار غیرتت بسوزد دیر که در کف لو

موسست سنک خارا خاریه خار ده در لونه که
 بوبیت ده واقع اولیدر **نکرفت** در توناله حافظ
 بهیج روی حیران آن دلم که ار سنک خارا نیست
 الف که علامت صیفه اولیه زیبادکی کویا دکی
 مینا دکی الف کبی بلکه نفی کله دن اوله های سانی
 ایله ارا لرنده مبادله اولور مثله اشکاره ده در لر
 اشکارا ده در لر خاشه چوب در خاشاک چوب چکندر
 اخرنده کبی کافی تصغیر ایچون در اول کافه لاق
 اولما غله های سانی الفه منقلب اولیدر خارله
 بله اکلور و خاشاک در لونه که بوبیت ده واقع
 اولیدر **بیت** ز خاشاک و از خار و شاخ در یکی
 بر ضر و زیر سخت خوسان فارسی ده بی منفعت
 اولنه اطلاق اولور ترک دلنده اولندن جورله
 تعبیر اولور ننه که بوبیت دن ظاهر در **باران** که
 در لطافت طبعی خلایق نیست در باغ لاله روید
 و در شوره بومر خسی منفعت شرکته به جنی
 اطلاق بوبیت ده واقع اولیدر **توداده** باره

موسست
 بیت

حی می مردم از غیرت بسی یکبار میرد هر کس بیچاره
جای بارها تشبیه را در استعاره طریقی ایله بحر الخراف
صاحبی بوجله ده دخی غرایب سولشی در تفصیلند منفع
بوق خاشه دن خاشکی فرق انماشی در خسک
چو بچکز در اخرنده کی کاف تصغیر لیچوندن زنده که بوسیده
اکلنور **نخفت** ایرا خسک در پستوشی بود مکشی
توی پیراهن درش بود **در دروازه دهلیز** در قاپودر
لسان عربیده او که باب درلر درگاه قاپویریدر دربان
قاپو بچی درگاهک دربانک معنای سابقا بیان
اولمندر در بنددکی در درننگ دکی در بومعنایه
دکلدر در لغت مشترکه در دخی معنای و اردر برنده
بیان اولنوبدر درک مدلولی اولی قاپوده یا پواوین
قنات اولی لازم دکلدر زیر اولنر لازم دکلدر زیر
دروازه دن جز اولی در بومعنایه در دروازه
ده اولنر لازم دکلدر زنده که عن قریب بیان اولنور
باذن الله تعالی نته که باب لسان عربیده نوع
معناسنه ده استعمال اولنر مجازا لسان فارسیده

دخی در اول معنایه استعمال اولنر مجازا مثله
نوعدن دیچک برده زهر در درلر نته که بوسیت دن
ظاهر در **بیت** زهر در پرستنده کانت بود هم آزاد
هم بند کانت بود بدرامدک معنای حقیقی
قاپویه کلدی در ماتا او شکله طاهره چغقندن کانت
ایدر لربدر ایدده که بوسیت ده **بیت** از دست و زبان
که براید کونعه ده **شکر** شکرش یدر آید واقع اولوبدر
خروجدن کانت در مرادک قدرتی واردر که
شکری نک عهده سندن چقه بله دکلدر لسان
فارسیده ده امد که یا سزاده ایچر و کلدی معناسنه
هدایایه در امد دکلدر نته که بوسیت ده واقع
اولنر **بیت** در امد کیشی بخشنده ایلر ایله نور
ایریمک خشنده ایله اوندن در درامدک
جزی اولی در ایچر معناسنه در در اول معنایه
ده کلور نته که بوسیت ده ظاهر در **شعر** بدریا
در منافع بی شمارست اگر خواهی سلامت در کنارست
احرق کلکه برو کلک لازم اولد و غقندن او تر و اوندن

بروکلری دیجک برده ازان در آمد در لر مجازا
نته که بو بیت ده ظاهر در **بیت** چنانی گفت
دختر نغز پذیر که آمد بچنی ازان راه در دره به
دید کلری رایی اولدوغندن او ترودر دره لفظ
فارسی در نته که بو بیت و قوی دلالت ایدر **بیت**
در شیرین گیاهان کوه و دره شکر یافته شیر
آهودره دره نك اخرتده الیها اختصار ایچون
اولن ده جایز در دسته ده پایه ده اولنی ها کی
معنای عامدن خاصه نقل ایچون اولمده جایز در
کده ده خانه ده اولنی ها کی بو معنای ها نك مکرر
ذکر اولمده لسان فارسی نك فصیحته دری در نته که
بو حدیثدن لسان اهل الحجة العربیة و الفارسیة
الدریة ظاهر در بو حدیثی حافظ الدین نسفی کلفی ده
ابو سعید بر دخی دن نقل ایدر بو معنایه در تازی نك
عربی نك فصیحی در مقابله سنده ذکر اولور نته که شرقی
بو بیتده که بوسه معنا سنده دسدر واقع اولد
معا نلعل بار خواهم ضد شرقی تازی و دری قلبی

تصحیف تازی عربی نك بدویسی در بدوی آشه
اسب تازی در نته که بو بیتده واقع اولد **بیت**
اسب تازی اگر ضعیف بود چنان از طوبله و خربه
فارسی بر عظیمه ولایت و قدیم مملکت در که شیراز
اونك دارالملکی در لسان فارسی او که نسبت اولور
در اول ولایتده بر فاحشیت آیدر کبک دری و لسان
دری او که نسبت اولور دری نك اصلنده بر خیر
دخی وارد شول رساله ده که لسان دری نك فریتی
بیاننده ترتیب انشوز در تفصیل اولمده در واره
الفاظ مرکبه دن در بر جزی در در قابو معنا سنده نته
سابقایان اولوندی بر جزی ده و از در که اصلی
باز در اچوق معنا سنده بو دخی سابقایان اولوند
بر جزی ده ها در که اخر مرکیانده لاحق اولور معنای
عام ترکیبی دن مسمای خاص مغده مکرر بیان
اولد در واره نك مسمای شول بولک قابو در که
تفاتی در اولمز دایم آجوق در بر یا بلز شارح منظور
صاحب حقایق بو عبارتله الیها البایه الواسع

بافارسیست دروازه وسعتی بیان امتی درامتا
قد آخره تعرضی امشد او لقید بوندن طاهر اولو که
شهره کراچک سوتاق اغزنه دروازه شهر درلس
نته که بوبیت ده واقع اولو بر **بیت** دروازه شهر
راتوان بست نتوان دهی مخالفان بست دهلیز
قابوایله اوارا اغنده اولی امتدیج درلر که اوتی
اورتلو اولور قابوایله مناسبتی وانتصالی و ارادی
بوبیت دن اکلنور **شعر** دوشاخ امید دویایش
دردغم را دری نمود دهلیز عدم را تشبیه با غاره
ده دهلیز استعالی و لغزنه که بوبیت ده واقع در
بهر برج ازان رهکنده های سخت بدلیز غار اندر او
رخت **نثر** **دژم زبان** نژند رای عجمی ایله متغیر
الحال درننه که ننه که بوبیت دن اکلنور جایی کنیست
زبخت نژند چون علم خسرویش سر بلند اول معنای
عامل تخت مندیج اولدو فی اعتبار ایله مالول
کسیه نژند درلر ننه که بوبیت دن اکلنور **بیت**
خود نیز دارم که چون دل نژند بماند کند دردم

اسان او یکلف شده درلر ننه که بوبیت دن
اکلنور **که** بر مرد جیتی خوشتر نژند صولشه ده
نژند درلر ننه که بوبیت دن اکلنور **بیت** کنون سو
سنت دردمندی گرفت کلت ریخت لاله نژ
ندی گرفت نونله اولیجی نژند معنای ذکر
اونان درامتا بژند که بابله در بای رای ده عجمی
در قزل بویه اغای درننه که بوبیت ده واقع اولو
بیت نکرایی باشد بان بژند زهم نیک کلان
باشد بژند دژم ژای عجم ایله قیغولو درننه که بو
بیت دن اکلنور **بیت** همه بر سر سوکار نژند
دژم کشته کردان زجرخ بلند معنای مذکور
لازجی و لغنی پریشان حاله ده دژم درلر ننه که
بوبیت ده واقع اولو بر **بیت** خسروادر زمان
معدلت نیست جز زلف یا هیچ دژم نژنده
و پریشان حال اولدو فی اعتبارله او یکلو به ده
دژم درلر ننه شیره دژم درلر ننه که بوبیت ده
واقع اولو بر **بیت** دلیران ایران و زاول بهم

بگردند حمله چو شیر دژم **فنگ** دژم در لخته که
 بوبیت ده واقع در **ه** هی ز آسمان کرکی اندر کشید
 ز دریا **فنگ** دژم بر کشید **شمعدان** **لکن** **تشت**
شمعدان طرف **شمع** در نته که خامه دان طرف خامه
 جامه دان طرف جامه در معنای دان سابقا سخن
 دان ایله جردان فرقه ده بیان اولمش در ترکی ده
 تحریف ایدوب **شمدان** دیدکوری **شمعدان** اطلاق
 معنای ترکی اعتباریله در لسان فارسی ده ادنک
 اسم خاصی **لکن** در نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** میل
 در سمدان چنان شده سخت که بی **شمع** در سر
لکن ترکی ده **لکن** دیدکوری **لک** لسان فارسی ده
 ای **تشت** در نته که بوبیت ظاهر در **بیت** کرکی
 تاج خواهی وزرینه **تشت** بملک عراقت بیاید گشت
 عرب **تشت** تقریب آتش در طشت که بوبیت ده واقع
 اولید **و** قع الطشت غیر متکسر لیت لم یقع و
 ینکسر **تشت** معرب در حرف تا طایه تبدیل آتش
 در **جامه** **قبا** جامه معنای اصلیه اعتباریله

۱۲۲
 ملبوس دن و مغروش دن عام در ملبوسه تن جامه
 در اصل جامه **تن** در علینه نقل اولند قدده قاعده
 ترکیب تغیر اولوب مضاف الیه تقدیر او لوغشی در
 مغروش جامه خواب در لخته که بوبیت ظاهر در
 جدا کرد پس بوسف **زرق** یاب زبیش ذیخا شب
 جامه خواب جامه خواب اصل جامه **تن** خواب
 در اضافت ایله علینه نقل اولند قدده علامت
 اضافت که جامه **نک** اخرنده **ه** مفسوره **ی** در
 حذف اولمقله قاعده **تن** ترکیب تغیر اولمش اما کثرت
 استعمال جامه **تن** ملبوس ده اعلام غالبه دن اولمش
 در اطلاق او زرنه بلا قرینه ذکر اولنه مراد اریابه
کچک در نته که بوبیت ده واقع اولید **بیت** پیراهن
 سبز درختان چون جامه عید **نیک** بختان استغفا
 طریق ایله بیت مذکور دکی پیرهن کی جامه ده افکار
 ده استمال اولور نته که بوبیت ده واقع اولید **بیت**
 بلبل زرده بانک ونوعه چون **بیت** و رز و جد
 کل مرخ شده جامه دران قباده قفتان چنندن در

نته که بوبیتدن اکلورنه من زان می کشم دامن تر است
که روزی چند تنک آمد قیامت جمله ایله قبانک
فرقی اولد که او کی طوق اولنه ده جامه در لیا
قباد مزلو او کی اچوغه مخصوص در قبا جامه قبا کرد
در عجم تیان او کی طوق قفتانی بر توب او کی اچوب
نته که بوبیت دن ظاهر در **بیت** چون کل از تنگت او
جامه قیامت حافظ وان قباد ره ره ان قامت جامه
انداز **کبر تر** لسان فارسیده کافک مشرکه
کبر در لر موحد نه تر سادر تعیم مقامنده کبر
تر سادر لسته که بوبیت لوده واقع او لیدر **بیت**
ای کرمی که از خزان غیب کبر و تر سا وظیفه
خورداری مشرکه کبر اطلاق بوبیت لودن ظاهر در
هر آنکی که مذهب غیر حیرست بنی فرمود که او
مانند کبر است چنان که آن کبر یزدان امر گفت
مرا بنی نادان و احق این وان گفت مجوسه دخی
که انشی پرست لودر کبر دیکلری نته که بوبیت
دن ظاهر در **بیت** اگر صد سال کبر انشی فرورد

۱۱۵
اگر یکدم درو افتد بسوزد مشرک اولد غنفلن
او ترود در خالق خیره یزدان در لر و خالق شره اهرمن
در لر بوبیتده بی نقاشه نسبت اولورننه که
بوبیت لودن ظاهر در **بیت** کران دو عارض خشان
نفع لیر داشت نفع اهرمنست آن دوزلف
چو کان زن بدین دلیل می انوی درست کند که خیر
نیست یزدان و شر اهرمن اهرمن بوراره الف
مدود ایله مذکورها مشرک در الفک فتحه بی وها
سکونله ده متمل در نته که بیت سابقده و فرود
بوبیت دنده واقع او لیدر **بیت** برفت اهرمن را با
فسون ببست چو بر تیز و بارکی بر نشست اهرمن
ده در لورننه که بوبیت ده واقع او لیدر **بیت** چنان
دان که در هرنی اهرمنی است همه خلق را اهرمن
دشمن است کبر لغت مشرکه در چو قال معناسه
ده کلورننه که بوبیت ده ظاهر در یکی کبر پوشید زل
دلیر بچنگ اندر آمد بکودار شیر کبر کافک فتحه
یا کمره سیله دکل در ضمه سیله در نته که بوبیت ده

ظاهر در **بیت** چون بشنید شد چون یکی پاره ابر
سر برشی بولاد و در تنش کبر **آفرین** **آفرین**
آفرین یار دجی در آفریدن دن اسم فاعل در حق تعالی
جانی یار تدغندن او ترو جان آفرین در لرنه که
بو بیت ده واقع اول بدر **بیت** آفرین جان آفرین
پاک را کو خرد بخشد و ایمان خاک را سوز
اختراع آیدن کسبه سخن آفرین در لرجهانی بر اینچون
حق تعالی به جهان آفرین در لرنه که بو بیت ده واقع در
شعر جهان آفرین تا جهان آفرید از خو بر صورتی
کسی ندید اصل کلام جهان آفرین جان آفرین سخن
در علمیه نقل اولیچو مضاف الیه تقدیم اولغش و ق
عده و ترکیب تغییر اولوغش در مقام تحسینی ده ده
آفرین در لرنه که بیت سابق ده مذکور در آفرین
اول او نده ده بو بیت لرده ده اول معنایه در **۴**
آفرین جان آفرین پاک کم ویردی بر وجهیله صوت
خاکه کم اولدی مجود ملک مجود جان نسیم
امر الکتاب کن فکان بومضایه آفرینک مقابلی آفرین

۱۱۷
در قارشی ویردی دیچک پرده ده نفرین اتدی
در لرنه نفرین اول معنایه کلدی بو بیتدن طاهر در
شعر چینی گفت شاه جهان کی قیاد که نفرین بد
بر زن غلک باد نفرینک اصلی نا آفرین در لسان
فارسی ده سلچون در لسان عربیدی لسی کینی نه که
سابقایان اولوندر نایله فی نلک خر قنده **زبان**
بیان **دسان** زبان زای عجمیله یر تجی لره صفت
اولور مثلاً شیر زبان در لرنه که بو بیت ده واقع
اول بدر **بیت** مورچکانرا جو بود اتفاق شیر
زبانرا بدر اند پوست یس زبان در لرنه که بو
بیت ده واقع اول بدر **بیت** درین پیسته زین پیش
بگذار کامر که بر زبان دارد اندر کف نام پیل زبان
در لرنه که بو بیت ده واقع اول بدر **بیت** زبانی
اندران که تگون کشت طوسی کو لغتی که پیل زبان
یافت کوی اما اول صفت مخصوص دکل در برنجی
اولیا نلره ده صفت اولور مثلاً کور زبان در لرنه
نه که بو بیت ده واقع اول بدر **شعر** بند شیر در

نده را خواجگاه نه کور زبان یافت بردشت راه
عزم زبان در لرنه که بوبیت ده واقع اولد **بیت**
مرکوبخواهی رستان جهان چو غم زبان بانو آیم
دمان بحر الغریب صاحبک کلامندن اختصاص
اکل نور صنف اوله زبان هیلیا ویرنجی لر صنفنده
استعمال اولور شیر زبان بیر زبان در لرنه
اصابت تمامش در اما ابو منصور اسدی زبانی که خشم
آودله تغیر انش در و فرخینک بوبیتله استرانش
در بر زم ریزد و ریزد چه چیز خون عدو بصید
کیرد و کیرد چه چیز شیر زبان اونک سوزندن لخت
لازم کلزیرنجی لر صنفنه بیر بیان بر کیمک آدی در که
رستم دستان او فی جنک کونده کیردی نه که
فردوینک بوبیتندن ظاهر **در** تهنن بیوشید
بیر بیان نشست زبانه های زبان تهنن
رستمک القایتدن در مذکور بیت دن و همه قیادر
ایدن اول کیم بیرو ری سندن اولقدر اما اوله
دکلدی پلنک دری سندن ایدی نه که فردوی بوبیت

لرده نصیح اندر **در** یکی جامه دارد زجر پلنک
بیوشد بیر اندر اید بجنک همی نام بیر بیان خوا
ندمش زخفتان و جوشن فرون داندش یا لکوز
ببرده در لرا اول رستمک کیدکی کیمه نه که بوبیت
ده واقع اولد **بیت** ازان بتیره برآمد یا بر
که آمد خداوند کوبال و ببر دمان صنیغه و میغه
در دمیدن دن جمیدن جهان یکی پیله صفت اولور
پیل دمان در لرنه که بوبیت ده واقع اولد **بیت**
نه مرد است ان بنزدیک خردستد که با پیل دمان
بیکار جوید نه که ده صفت اولور نه که دمان
در لرنه که بوبیتده واقع اولد بر نه که دمان
است اندر نبرد نر بر زیانست در کارزار
پهلوان پهلوان پهلوانی پهلوان اول مفرد اولق
اکل نور سپاهی نک مفردنه در لرنه که بوبیتدن
اکل نور **بیت** کسی کو بود پهلوان جهان میان سپه
در نما ندهان لشکر مقدمه پهلوان اطلاق
بوبیت لردن اکل نور **در** تو کو پهلوانی ز قلب میاه

جزا آمد استی بدین زرمگاه مرا شاه داد این دشت
سیاه هان پهلوانی و تخت و کلاه اما مقتضای
تدقیق نظر اولد که مرکب در بر جزوی پهل در معنی
حشم در عرب خیل و حشم د کی یرده عجم سبه پهل
در تنه که بوبیت دن ظاهر در **بیت** یکی سفته بود
باسوک و درد سر سفته پهل و سپه کرد کرد خری
ده وان در که اصلی بان و او قلی بانک لسان
فارسی ده شایع در بان حافظ معناسنه در
نته که سابقا جهان دار له جهان بانک فر قنده
بیان اولمتی در پهلوانک معنای ترکیبی حافظ
حشم در اصلی وان پهل در علیته نقل اولند قدده مضاف
الیه تقدیم اولنوب قاعده ترکیب تغییر اولنوب
پهلوان ثانی ده مرکب در اما بونک بر جزوی پهلودر
عرب اونی تعریب ایدوب و فرله دشو در عجم او که
منسوب اولان دله پهلوی در عرب فملوی در پهلوا
بش شمر دن عبارتند زنه که حمزه و اصفهانی کتاب التنبیه
ده تصریح انشد در بو عبارتله که بعینها نقل اولنور

واعلم ان کلام الفری قدیم کان تجری علی تحت السنه
وهی الفهلویة والدتریة والفارسیة والخوزیة و
السرانیة والفارسیة قد تطلق وتراد بها ما یعم
الکل فاما الفهلویة فكان تجری بها کلام الملوك فی مجازهم
وهی لغة منسوبة الی فرله وهو اسم یقع علی غیر بلدان
اصفهان وری و همدان و ماه نهاوند و ازربایجان و خری
دخی الفله فون در که لسان فارسی ده ادات جمع در تنه که
سابقا بیان اولونیدر پهلوانی نك دخی بر جزوی پهلودر
معنای مذکور و زنه اما بر جزوی دخی که الفله فون در
ادات جمع اولن الف فون دکل در بلکه معنای نسبت ده
اخر دخی بانک مدلوی در صالغه ایچون خسرو ایدکی و
کیانی دکی کبی بونک دخی تفصیلی سابقا اولیدر معنای
نسبت وارد دخی پهلوانی ده وجه مذکور و زینه بویتلو
دن ظاهر در **شعر** کفاده زبان و جوانیت نیست
مخن کفتی پهلوانیت نیست اگر پهلوانی ندانی زبان بتاری
توار و ندارد دجله خوان معنای اول اور رنه اولن پهلوانه
ده بای نسبت لاحق اولور و تعظیم اندک لری نسته و او کله

توصیف ایدر لومثلا بویجك اغاج ديجك یرده بهلوانی
 درخت در لومنه که بوبیت ده واقع اولدر **شعر** چوزد
 دهر بهلوانی درخت شد از خانه دو لشی تاج و تخت
 قابا اغاجی کیمک ده شامه وارد بهنای معنای بیت
 اول دهر بکه مطلقا اغاج کیمک ابودکلدر در لومنه که
 شیخ نظامی بوبیتده **هـ** درخت افکن بود کم زندگانی
 بدر و بستی کشد بخیر بانی اول معنایه اشارت انشده
تخت اوزک اوزک تخت مطلق سر پر در که اغاج
 اوله یا صی یونگی افاجه تخته دید کلری اودن دوزن
 تخته انسانی اعتباری ایله در اخرنده غیها اول معنای
 اظهار ایدر چوپه اخرنده غیها کبی تخت سریره اطلاق
 اولدونی بوبیت دن ظاهر در **بیت** روان چون روان
 شد فرو ریخت رخت چه بر تخت تخته چه بر نوم تخت
 معنای اصلی سنده تختک سر بر سلطان اختصای بودر
 اما اونده غلبه استعالم الله اعلام غالبه دن اولمشده
 اطلاق اوزرینه ذکر اولنه مراد سر سلطان در **اوزک**
 سر بر سلطان در خصوص ایله نته که بوبیت دن ظاهر در **هـ**

بر اوزک بنشت شید اسب شاد بشادی در دارو
 بخشش کشار اما بونک معنای اصلی سنده تخته دن
 اولن معتبر دکلدر شید اسب معنای ترکیبی دن نقل اولمش
 علم در شید کنشی در نته که سابقا بیان اولونبدر **اسب**
 ات در معنای ترکیبی شید اسب کنشی اولدر شید
 ادر کشب دن جز اولی کشب کبی در اوزر کشب
 مرکب در بر جزی ادر در یانار اود معنایه که سقا
 بیان اولونبدر اشله ادرک فرقی ذکر اولوندی یرده
 بر جزی ده کشب در بوغر مرکب در کنشی ایله اسب دن
 اسب کنه معنای مزبورده مستعمل در کنشی کافک فحه
 سیله در نته که فرد و یونک بوبیت دن ظاهر در **هـ** نیک
 همی کردت سر کنشی که از سر کنشی کسی نه بیند کنشی مستحق
 لسان فارسی ده کنشی در لو کشب که ترکیب اولدوده
 الفی حذف اولدر لقب اولمش در انشی کده لرا صحنه
 بر کنه به اول معنای لقبی اعتباری ایله جز اولمش در
 ادر کشب دن ادر کشب مجوس طایب و بی اودلور
 بر اودک ادبی در مذکور لقبه ملقب اولی کنه به

نسبت اولی وراثتی که سی اول بنا آتش در معنای
معنای مذکور فردوی نك بویتلرندن ظاهر در **بیت**
چنان دید در خواب آتش پرست سه آتش پرری
فروزانی بدست جواز رکشب و جو فراد و مهر فرد
زان یکبار کردان سپهر آتش که سی کم بنا آید
اودنی او که نسبت ادر لول مثل برزین با اندکی آتش که
اودنه اذر برزین در لول نه که بوییدن ظاهر در **بیت**
سزا و اربانی حقیقی منم بر ذمه اذر برزین منم برزین
لقب در معنای ترکیبی ابر و زرنده دمک در فرزین
اولنک معنی در اذر رکشب اسمی آتش که ایچنده یانی
اوده اطلاق اندکترین نه که سابقا ذکر اولنک بیت
لردن و بوییدن **بیت** زبا کیزه جان فرود زرب
عمر فروزم جواز رکشی اسم آتش که کند و سه
اطلاق ایدر لول نه که بوییدن ظاهر در **بیت** زده
موبدش نعل زرین براسب شده نام آن خانه اذر
کشب لقی ایل ملقب موبدک آتش کشی در کلر
و جری بوییدن ظاهر در ایا غنده نعل لری التون کش

موبد لسان فارسی ده دانشنده دوزننه که
بوییدن ظاهر در **بیت** ز علم و فرد بندکان در بود
بود در یخی هر یکی صد جو موبد دانشمند لولک اولو
سنة موبد موبدان در لولجوسی دانشنده لختص
یوقدر اذر رکشب جمله سی اسم ده اولیدر بر پهلوان
نه که بوییدن در ظاهر در **بیت** سی بوییدن چینی
گفت که اذر رکشب بند نامور تر رجفک زار سب
کو که ده اورنک اطلاق اولور تمشیم یا استعاره
طریق ایله یدی کو که هفتوزنک در لول نه که بو
بوییدن ظاهر در **بیت** هفت زنکست زیر مفتوزنک
نیت بالان سیاهی زنک هفتوزنک را اصلی
هفت اوزنک در ترکیب اولمذوق الف حذف
اولمذوق بود کراولنان معنی اورنک مفرد کدر بر
اوزنک دخی وارد مرکه مرکب در بر جری اودر که
اصلی اب در با و او منقلب اولشی و تخفیف گامی
فتحیه تبدیل اولمذوق بر جری ده زنک در او
زنک دن مراد معنای اب و زنک اولدوخی بو

بیتند ظاهر در **بیت** رخسار و آورند کشتی
 ستاده ز حسن وی آرای کشت حنی میادان او
 رنکله تعبیر ایدر مجاز است که عنصری نیک بویستند
 اکمل نور **ج** جهان خبره مانده ز فرهنگ او از آن
 برز و بالا و آورند او بحر الغرایب صاحبی ورنیکی
 بوراده یار اشق معناسنه صافش در معنای کبری
 مسند غافل او شده **پیدا نهان اشکار اهویدا**
پنهان را ز پوشیده باز پنهان بای عجب ایله مخی در
 مقابلی پیدا در بای عجب ایله که معنای مظهر در پنهان
 تمام مقابلی دکل در بوبیت ده که **بیت** دل میرود
 ز دستم صاحب دلان خدا را در داکه را پنهان
 خواهد شد اشکارا پنهان مقابله سنده اشکارا
 اکملش در قافیه مصطفی چون در اشکارا نهان
 مقابلی در که معنای مخفی در مخفی ایله خفی خفی
 بود که مخفی ده غیر نفعی ایله او را اختفا خفی ده
 اول معتبر دکل در ظاهر ایله مظهر کفری بورادن
 ظاهر او را مظهر کفری غیری نفعی ایله او را

ظاهرده اول معتبر دکل درگاه او را نهان مقابلند
 پیدا استعمال او را نور نته که بوبیت واقع او لیدر **ر**
 بگفت احوال مابرق جهاست دم پیدا و دیگر در نهانست
 بودند ده ضرورت شعرا قضا نشد پنهان پنهان نهان
 کلمه بی هرقی ذکر او در سه اولسون اصل معنی تمام او را
 پیدا ایله اشکارا ده ادیله در بوبیت ده حق مقابله تمام
 رعایت اولش نهان مقابله سنده اشکارا ذکر او را
بیت عجب گویدم از خدای جهان بترسم عجب اشکارا و نهان
 اشکارا کفر حذف جایز دزنته که بوبیت مذکور ده
 واقع او لیدرگاه او را الفی هاید تبدیل در اشکارا
 در لکاه او را نهان کفر نه بریاز یاده ایدر لوار توق
 معنی فاده انزهان کنه نهان معنای ادا ایدر نته که
 بوبیت ده واقع او لیدر **بیت** آبیت در بی جهان
 ونانی از دیده و آدمی نهانی هویدا ده ظاهر معنی
 در نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** گفت آن یار و کزو
 کشت سردار بلند جرمی این بود که اسرار هویدا کزو
 فیض روح القدسی را باز مد و فرماید دیگران همه بکنند

آنچه میباید کرد اما اشکارا بیه بونک فرقی وارد که
 اشکارا ده معتبر اولان ظهور و مظهر حزن ده ظهور در بونته
 مطلق ظهور در عقی ظهور ده شامل در راز کون لونه
 قول اولسون نته که بوبیت ده ظاهر در **کنکر طاقی**
 بزبان دراز **بیش فک کفتم** سخنهای راز فعل اولسون
 نته که بوبیت دن ظاهر در **چو آمد بدین روزگاری**
 دراز سپهران زهر کیم ده داشت راز رازده
 معنای اختصاص اولدوغدن او تو و مقابله و اشکارا
 ده استعمال اولور نته که بوبیت ده واقع اولدیر **بیت**
 کدشت اندران روزگاری دراز که میگوید میباشی اشکا
 و راز مقابله و ضد الیستر از نهانله توصیف ادرا
 نته که بوبیت ده واقع اولدیر **کل یوزنی اچسون**
 غنچه دهانم بنم دشمنون اغلوله راز نهانم بنم پوشیده
 اسم مفعول در پوشیدن دن معنای متوردر که
 او تلش در لسان ترکی ده اخفا اولنک لاری در
 شول که که اسراره اطلاع قادر اولمایه پوشیده
 راز در لونه که بوبیت ده واقع اولدیر **بیت خطی کنی**

بزرگان ندانند باز چه دانند طفلان پوشیده
 راز باز اچوق در نته که سابقا در وازه نك اصلي
 تقریرده بیان او نمیشی در اجدی دیجک یرده عجم باز کرد
 در کل میله کشف اولیجی باز گفت ده در نته که بوبیت
 واقع اولدیر **بیت** کرکسی وصف او زمی پرسد
 بیدل از بی نشان چه گوید باز چه گوید باز که معنی
 نه کشف ایده در استفهام انکاری در **هنک**
اهنک سر هنک فر هنک هنک اغراق در نته که
 بوبیت دن ظاهر در **بیت** زمین کنکر از بکر بکر بکر
 بروز نبرد تو از هنک لشکر هنکله ادب معناسته نند
 کنایت اولور نته که بوبیت ده ظاهر در **تغظیم پدر**
 کنی از هنک است که اهنک خلافت هنک است
 هنکله اوضی معناسدن ده کنایت ایدر لونه که بوبیت
 ده ظاهر در **بیت** اگر بخواهد دند بیا و بخاصیت
 ازین سپس نمکند باده هیچ از الت هنک بو کنایت بر
 ترکی دلد ده وارد در ابدن او صدن اغر غله کنایت
 ایدر لونه معنای روزده ده هنک استمال اولور مجازا

نته که بوبیت ده واقع اولیدر **شعر** کند کربه برهوش
 آهنگ شیر و لیکن نمی دارد او هنک شیر زورک
 اغراق لاری در اول علاقه ایله بری نك ایی آخرده استمال
 اولمق جایز در بحر الغرایب صاحبی بو معنای معانی
 حقیقیه دن صانعی در سنک قوت مناسبه
 دیوبیت مذکور ایله استشهاد ایدیدر آهنگ غمر در
 نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** جواهنک رفتن
 کند جان پاک چه بر تخت مردن چه بر روی خالک
 بر نسیه اهتمامه اولمق دن آهنگه کنایت ایدر
 لرنته که بوبیت دن ظاهر در **بیت** دراز آهنگ
 شد این کار با تو ندانم چون کنم این بار با تو غمک
 لاری اولدوخی اعتبار له جمله به ده آهنگ در لرنته که
 بوبیت ده واقع اولوبدر **بیت** ره بط باز نیر آهنگ
 میزد برقص کیک شاهین جنک میزد سرهنک
 الفاظ مرکبه دن در اصلی سر آهنگ در نته که بوبیت
 ده ظاهر در **شعر** درای شعر خاست ارکوجگاه
 آهنگ لشکر درآمد بره اه جری با شلرینه که شین

اول حرکت غم ایدر و قلا فی او که تابع اولور هنک
 در لراصلی آهنگ در سرک آهنگه اضافی ایله علم
 اولمق قاعده ی ترکیب تغییر اولمق علاقه ی اضافی
 قطع اولمق در بریط دکی کبی که اصلی بریط در اضافی
 اولمق تشبیه امتثال در قار بر نه بحر الغرایب صاحبی
 جمله ی غرایب دن در که بو مقامده دمش در سرهنک
 او که غیر ی لورک او زرینه حواله اوله بورت
 سورجی با شلرینه و اش او زرینه طوب ارغاد
 اشلد نلرو بونلرک امثالی اشلر که لوه اطلاق
 اولور فرهنک ده مرکبه دن در اصلی فرهنک در
 اضافی فرود مراد اولمق در که ترکی ده او که
 فردر لرهنگ معنای سابق بیان اولن در معنی
 ترکیبی بوبیت ده ظاهر در **بیت** بصیری که آورد
 فرهنک در هوش نشانند آتش جوشیده را
 جوش فرهنکی سینه به نسبت امک نته که بوبیت
 ده واقع اولیدر **شعر** چو آمد تا بقصر ازین نك
 زمغری عقل رفت از سینه فرهنک سینه مقر

قلب و لد و بچون در بحر الغرایب صاحب فرهنگ ادب
 و عقل و هنر دش درو بو بیت ایله استشهاد اتمش در
 جوان کینه را شاید و جنک را کهنی پیر تدبیر و فرهنگ
 سر فرهنگ مرکب و لوب مدلولنده معنای هنک
 دن زاید فر معنایی وارد غن دو بیا مشی در **زهر نیش**
 زهر اغود را غلام غالبه دن اولش در کثرت استعماله
 اطلاق او زره ذکر و بفتح مراد اول او لورننه که بو
 پیده واقع اولیدر **زهر** هر که او لور سم آغولو
 او تلر نته قبر مراد مستنده کلوب فوکه کباهدن
 صق معنای اصلیی فاتی اچی در او ده زهره دکری
 او که نسبت ایله در لغز ندی ها المختصا ایچون در غنجه
 دکی ها کی غنجه کلمتک در کل غنجه سنک اغزند کی حالتی
 او که تشبیه ایدوب غنجه لفظی اوندفاستعاره
 اتمش در غنجه دن اول حالت زایل اولدق دن صکره
 غنجه دفر لکل در لو معنای اختصاص دن که اغزند غی
 ها اول مصلحت ایچون کلمتک در مراد بود در ترک او دی یوقدر
 دکی یرده عجم زهره ندارد در نته که بو پیده واقع در

بیت زهره نداده که بپوسم لیت تیر کمان دارد
 ابروی تو نیشی سوری نسته در بیان طکوز نک
 دشنه ده نیشی در لورننه که بو بیت دن طاهر در **زهر**
 بچو نیشی کران ندانسی **تیز** در قصد مستنداشی •
 نیشتر که او که ترک نشتر در مرکب در بو معنایه
 نیشی ایله تردن که لسان فارسی ده ادات تفصیل در
 نته که سابقا تفصیل اولمش در کثرت استعمال ایله ارونک
 دکننده نیشی اعلام غالبه دن اولش در اطلاق او زره
 ذکر اولنه او لمراد اولور اولدکنک اغوی اولدوغ
 او تر و نیشی مقابله ی نوشده ذکر ایدر لورننه که شیرین
 ایله نوشینک فر قده بیان اولمش در بحر الغرایب صاحب فرهنگ
 جمله ی غرابیندن در بو مقام دکی کلامی که بعبار نه
 نقل اولور نیشی کی معنایه کلور اولان شتر ثانیاهر
 صوبتی جانورک دکنی ارونکی عقرب کی نیش ترک
 نه لفظند کی ترکیبی نیشی نه معناسنک اصلی فهم قلمش
 اوندن صکره یلان ده صوبتی جانور لردن در نیش
 اونده استعمال اولمشی دکلدر **فرشته** **سروش**

فرشته که ترکی دلدۀ استوائی شایع در لفظ فارسی در
معنای اسان عربیده ملک دکلمی در تنه که بوبیت ده
ظاهر در بیت نویدون فرخ فرشته نبود ز مشک
وز غنیر سرشته نبود بداد و دمش یافت ان یاکویی
کنونی کنی کمر فریدون تویی سروش انبیایه خوتقالی
جانبندن خبر کنورن فرشته در شمس خرمی معیا جالیده
سروش جبرئیلست دمسدر و بوبیت ابله تمیل انشی در
ذبح فرشته صفت خسروی که در ملکوت دعای
جان تو کوید همیشه جان سروش ابو منصور مدی
اید سروش جبرائیل را گویند و فرشته را نیز گویند
واندر باری این را بسیار گفته اند پهلویست چنان که
فردوسی گفت **شمس** بفرمان یزدان خجسته سروش
مراروی نبود در خواب دوش فرشته نک اصلی
بر هشته در لفظ مرکب در برجی پردر بای عجله
تقات معناسنه در اول بانک فایه تبدیلی شایع
باری ده فارسی ده در لفظ اصهبان اصهبان ده در
هشته اسم مفعول در هشتی دن بر ننه دوش

۱۷۵
صالی در رکۀ در لفظ قناتلونی فرو هشت پردر
نته که بوبیت ده واقع در **شمس** قضا چون زکرونی
هشت پردۀ زیرکان کور کشند و کور تصویر ده
فرشته و قناتلونی اچق یاز لرا اول سبیلۀ او که
بر هشته دمسدر در جائز در برجی فرشته نک
هشته اولیا هشت اوله ماضی معناسنه آخر
ها معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علی به
نقل ایچون اوله هم خوابه دکی هاکی بو هانک اصلی
امثالۀ متعدد ده سابقا بیان اولونشد
مهمان مین مینر بان مهمان و نغه اطلاق
اولونرا لفظ مرکبۀ دن در برجی مه در اولو
معناسنه برجی ده مان در بکزی معناسنه در
اسم فاعل در همان تن دن قنوق مستحق تعظیم او
قوندو غی پرده رعایت اولند و غندن او ترو
مهمان در لفظ شعری عربی دن اول شاعر که بوبیتلری
شمس ماسمت العجم الممان مهمان الالاجلال
صیف کان منی کانا فاله اکبر هم و اما منزلهم

والضيف سيدهم لانهم امانا دمشدرمهاك
مركب اولدوغي بيانده مهك معناسني تعينده
اصابت اتشي درامتا معنای ي مالي تعيبي ده خطا
ايد بداربو منصور تعالي لطايف المعارف اولو
كنا بنده دكر اولان بيلري كوروش درو مفراتش غلط
واقف اولامشدر ميزقونو غل اسم خاي درنه كه بويست
ظاهر در **بيت** مكارم و نعمت باد مین بان كرم بخود
تو صاحب دلان و شاهان مین مهماني تله بونك فرقي
اولدركه و وضع خاصله موضوع در اولك اطلاقي
وضع عام تركيبي حبي ايله در مین اسم جامد اوليقي معنيك
دكر اولدو مشتقاتدن اوليقي امر در مین يدين ننه كه بويست
لندن ظاهر در **بيت** هر كرا بخت يار من تد بود كو بشو
مرده راز كوراكين يا بگر دار ببر پير شير جبر كس
و كوشني اندر ميز مینان توغي تو نقليوب رعایت
ايدن در لفظ مركب در بر جري مین در كه معنای بيان
اولندي بر جري ده بان در حفظ ايدجي معناسنه در نه
جهان بانله جهان دار فرقه تحقيق اولونيد **هستي**

بودن شدن هستي وارلق در مقابل نيستي ده معنيك
يوقلق در هتيك اصلي هست در وار معناسنه نه
بور باي ده ظاهر در **باي** از رفته قلم هيچ دكر كون
نشود و ز خوردن غم بجز جگر خون نشود كودرعه عمر
خويش خونابه خوروي بك قطره از انچه هست
افوق نشود اخزندكي يا شول يادركه لسان فارسي ده
اخركله به لاحق اولور اول كلنك مدلولنده اولي
معنای و صفيتي افاده ايدر مثلاً مردار در مردكي
ارلك در سرد صوق در سردي صوقلقد كاه اولور
هست مجرد رابطه معناسنده كه است معنای در مثال
اولور ننه كه بويست ده واقع اولدو **بيت** به بيت ديكي
ويكان بي حباب درو كه هست كوه غم و چشم هاي اب
درو كه نك مدخوي اوليقي استك اولنه برهان ياده
ايدر لومعني همان كنه است معنای در است اولكلام
واقع اوليقي ده اوله ايدر لونه كه بويست ده ظاهر در
هست در بي دايره و لاجورد مرتبه و مرد بمقدار
مرد نيست كه هستك مقابل در مركب در بر جري

فی درکه معنای یوقدرته که سابقا بایله فی اندر فرقی
 بیانده تحقیق اولوغی در بر جزیه ده است درکه لسان
 فارسی ده رابطه در نیستک معنای یوقدر در این سینا
 اشارت ادکوکت بنده است رابطه ایدوکنه تصریح آتشی
 اول یرده که بویله دمنی در و قد یحذف ذلک یعنی
 اللفظ الثالث الدال علی معنی الاجتماع بین الموضوع ^{القول}
 فی لغات کما یحذف تارة فی لغة العرب الاصلی کقولنا
 زید کاتب وحقه ان یقال زید هو کاتب وقد لا یکن
 حذنه فی بعض اللغات کما فی الفارسیة الاصلیة وهو
 است فی قولنا زید بیرست و هذه النقطة تنسبی
 رابطه افاضل عجمی در جلال الدین دوانی و غیر
 صدر الدین که زید نیست ده رابطه مذکور دکل
 صاغشی لودرنه که شرح تجرید اوزرنه یا ذقلری
 حواشیده تصریح انشردر خط فاضل ایدوب
 در هر لوانی سینانک است رابطه در لغت فارس
 ده رابطه نلک خرفی جایز دکل در دکی سوزک
 مقتضای اولدکه زید هست ده ده رابطه مذکور

اوله اول تقدیر جه هست ده مرکب اولوهای
 های مفتوحه یله است دن مذکور هانک اصلي
 ها اولور وار معنای ترکیب اولیجی اونک
 اغرنده فی هم استک اولدکی الف حذف اولوئی
 اولورننه که هست است یرنده استمال اولور
 سابقا بیان اولدنی اوزرنه است ده هست
 یرنده استمال اولورننه که بوبیت ده واقع در
 جهان کرمی سراسر لاله زارست برهنه یا مرو
 انجا که غارست مقتضای مقام غار هست
 در بود وجود درنه که بوبیت دن ظاهر در بیت
 ده بود در هست از و تا کزید به بود کس و نیست
 حاجت تدبیر بوده موجود در صیغه ^{است} فعل
 در بودن دن مصدر در اولی معنایسته بودله
 بودن دیدله دیدن گفت ایلد گفتی کی درنه که
 اولدکرده صیغه لری مشترک در فعل ماضی معنایسته
 ده کلور لر حاصل بالمصدر معنایسته ده کلور
 بوده اوله در سید شریف شرح تجرید اوزرنه

تعلیق اندوکی خواهی ده وجودی بودن ایله تفسیر
اتش در اصابت اقامش در اوندن صکره هتی ایله
بودنی بری برینه مراد قوتش در اوراده ده اصابت
اتمامش در نته که بیان سابق دن وجه لوی طاهر
اولو بدر بودنی نك معنای اولاج در نته که بوبیت
دن ظاهر در بیت گذشته خود گذشت و بودنی
بود پشیمانی نمی دار دکتون سود اخرنی یا شول
یادر که لسان فارسیده آخر مصدره لاحق اولور
تربا و استعداد معنی افاده ایدر مثلا دیجک
دیجک دیجک برده عجم گفتنی حور دنی در سو یکه
لایق کلام یکه را قلمش طعام دمکدر دیکله سخی
کسینه کشتنی کیدجک نذیه رفتنی در نته که
بوبیت دن ظاهر در **بیر** چون توان رفتی را داشت
در بند کوه بستن چوموران بر شکم چند شدن
بر شبک شی آخره اولما قلمی در که لسان عربیده
اوندن صیور و تله تعبیر ایدر لر معنای بودن
دن کون ایله تعبیر ایدر لر مثلا عرب کان فقیرا

۱۷۸
صارغیا در عجم فقیر بود غنی شد در ترک فقیر
غنی اولدی در شدن لغت مشترکه در اولدی
یعنی فوت اولدی معناسنه ده کلونته که بوبیت لرده
ظاهر در **بیت** مکرکه لاله بداشت بی و قای عمر
که نادراد ویشد جامی ز کف نهاده که زنده
است انخرود کودک هنوز و یا شد ز سرمای
مهر و غور اما تحقیق اولدر که شدند معنای
اصلی زایل اولماق در نته که بوبیت لودن ظاهر در
یوسفی از برادران کم شد اقباب از میان انجم شد
اولکی شد عربیدی صا معناسنه در انجی شد
زال معناسنه در **۴** خوی بد در طبیعتی که نشست
نشود تا بوقت مرگ از دست شدند اولک
معناسنده استعالی کنایت طریقی ایله در اولک
زایل اولق لوازمند در **دوست یار یا شاهد**
یار دوست لفظ فارسی در ترکی دلمده ده استعالی
شایع در اول معناده که فارسی ده مستعمل در مقابل
دشمن در نته که بوبیت لودن ظاهر در **بیت** مترسی

از دشمنی که او دوست خوی است **هذر از دشمنی**
 او دوست روی است **دیکر** دو شرمک است
 یعنی دشمنی غایت الیه دو دشمن یارک
 معنای اصلیش معین در یاری معاونت در نه که
 بوبیت دن طاهر در **بیت** منم کوزخم تیغم پیشه
 خالی از غضب فرزند فلک یاری نکر دای دوستان
 دشمنی ضفر شد یار قدرت در نه که بوبیت دن طاهر در
 همه کشت با نقش دیوار جفت نه یاری جنبش
 نه آوای گفت یار آنک آخر ندی الف یاری نک
 یاسندن بدلدربایله بی دکی کبی الفز بو
 بو معنایه کلدکی سابقا بیان اولو بندر یارانک
 معنای حقیقی یاردم در یاری کبی یاردمدن
 حاصل اولی قدر در مجاز در توسعاً مطلق
 قدرته استعمال اولو در نه که سابق ده واقع
 اولو بندر بر کشتی بولداشته خطاب مقامده ده
 عجم یار در نه که بوبیتده واقع اولو بندر **ده**
 روزه مهر کردون افسانه است و افسون **ده**

نیکی بجای یاران فرصت شمار یارا لسان فارسی
 ده آخر اعاده الف خطا چون کلور ترکی دلدده ده
 بوالف اول معناده استعمال اولو در نه که بوبیتده
 واقع اولو بندر **ده** یار رضا که اولسه که بی رضا
 کچم عاشق همیشه ترک رضا ایله خوش کچر
 محبوبه ترکی دلدده یار اطلاق اولو ندی کبی لسان
 فارسی ده اطلاق اولو در نه که بوبیت ده طاهر
 در **ده** مصلحت دیدن آنست یاران همه کار
 بگذارند و خم طره یاری گیرند اما بواطلاق
 حقیقت دکل در بطریق الاستعاره اول معنایه
 حقیقت اولی لفظ شاهد در نه که بوبیت ده
 واقع اولو بندر **ده** شاهدان زمانه خرد و بزرگ
 دیده را بوسف اندودل را کرک بحر الغرایب
 صاحبی نک جمله غرابیندن در بو مقامده سواد
 کلام بو عبارتله که بعینها نقل اولو یاری ایلدی
 یعنی ایکی قرند آشک عورتلوی بری بر نه ایلدی در
 رودکی **ده** چه نیکو سخن گفت یاری بیاری **ده**

نیکی

که تا کی کشم از زنان ذل و خواری بیت مذکوری
دو کی معنایه استرهادی چون کثرت در لفظ یاره
لغزده الف ادیجی معنای اولی که ذکر اولی
اتفاقا چنان که لغزده ها اولی معنای قول باجی
در نته که بوبیت ده ظاهر در **۴** ای سروری که زید
کز نقل مرکب تو در دست و پای دولت حلال و
یاره باشد بلز که لسان فارسیده سوار در لونه که
بوبیت ده ظاهر در **بیت** ساعد سیمین که زنی سوار
اولی سوار صا که آشتی د و ایر چکدی مرآب
او ستنه تحقیق بود که یارک معنای اصلی
مصاحب در اصحاب صفایه یاران در لونه که
بوبیت ده ظاهر در **بیت** یاران جو فرشته زخراشت
رمیدند ما چون مکنان در پی پیمانه بماندیم
یار دمی معناسند، استواری یارک مجازا در
اول معناده حقیقت اولی لفظ یار در نته که
بوبیت ده ظاهر در **۴** چاره ما ساز که بی یار و یار
کر تو برانی که روی اویم یار و یار یاره ادیجی

۱۲۰
معنای اولی که بیان اولی اما یاره ادیجی تصدیق
معنایه در نته که بوبیت ظاهر در **بیت** نیست در
فی خود در چون تو ز شاهان هتا باز پرس از سخنم کرفت
نباشد باور باور کردن انا نق در ترک انا نق دین
عجم باور پی در یاری یار در نته که بوبیت در
ظاهر در **بیت** بهر کار از خواستی یاری اگر صلح بودی
و کرداری داری خصومت در داور خصم در
ننه که بوبیت در ظاهر در **۴** سرانجام تر سر که پرور
کر نباشد جز از داور کینه و فصل خصومت اندکی
اعتبار یاره حکم ده داور در لونه که بوبیت ده اق
اولی در **۴** از تو که ناله که ذکر داور نیست و دست
تو هیچ دست بل از نیست ظاهر بود که با اطلاق
مجازا در بحر الزایب صاحب داری حکم یاره تفسیر اثنی
در داری حکومت در جنگ معناسند ده کلور دشتی در
ایکی سوزنده بله اصابت اثنی در **بیت** بی بی
تیر معناسند در لسان ترکی ده ده اول معناده مستعمل
در نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** جو کبار کفنی مکون باری

که حلوای کبار خوردند و بی معنای مذکور ایچون
اولی بی بای بریله بای عجمیله بیت زبورده اول
ذکر اولی بی بای یله در معنای ایچون در اول معنای
عنی قریب بیان اولونسه کرکدر باذن الله تعالی بی
لغت مشترکه در نجه معناسنه ده کلورننه که بی
بیت ده ظاهر در **بیت** ای سا است یزیر که باند
بسخر لک که جان بمنزل برده سا و بی ده اول معنای
استمال اولور بسانک استمالی بیت مذکورین ظاهر
اولدی بی لک استمالی بویتدن ظاهر در **بیت** بد آنجه
میکدر دل منه که دجله بی بی از خلیفه خواهد
گذشت از بغداد بحر الخرابی صاحبی نک بو مقامده
کلامی بودر بی انجی معناسنه شیخ سعدی **بیت**
سخنی کرچه دلیند و شیرینی بودنرا وار تصدیق و
تحسین بود چو کبار کفنی مگو بار بی که حلوای کبار
خوردند بی و نجه بیجه دمک اولور سا و بی افطندن
تخفیف اید و بی شیخ سعدی **بیت** بی نامور که زیر غنچه
کرده اند کنه سیتی بزوی زمین بر نشان غانده سا

انجه و نجه بیجه دمک اولور **بیت** زهر پیرون که مینک
در و نشیچنان باشد سا حلوای صابونی که زهری
در میان باشد لفظ بی انجی ایله تفسیرده خطا
انجی در اشتها ایچون کتوردکی بیت ده اول معنای
یقشمن بر معنای در اده که مناسب اولی بی بادن بی
تخفیف اولونشی در دکنده اصابت اتمامی در سا
دکی الفک بی دکی یانک معنای بی لک بی بی نک
اخرندکی یا بای نسبت در یکینک اخرندکی یا بای بسانک
اخرندکی الف تناوردکی تالی و بهنادکی بهنادکی بی در
بونک دخی معنای نینه دلالتی وار در ننه که سابقا
بیان اولوندر بی بای عجمی ایله ارد در پیش معنای
اولک ارد دیجک برده عجم پیش و بی در ننه که بو بیت
ده ظاهر در **بیت** بی و پیشی ترکان طاوی زک چب
وراست شیران بولاد جنک صکره معناسنه ده
استمال اولور مجازانته که بو بیت ده واقع اولدر
بی از مرک دشمن یکی شربت آب به از مرک کاوی و
افراسیاب دستیاره بی خیزدر لپی دخی بو معنای

استعمال او نورنه که بوبیت ده واقع ادلبد **بیت**
که بک شربت آب از پی بدسکال بود خوشتر از عمر
هفتاد سال بیک معنای حقیقی بی ایزد که صکره
قالور برکشک ایزن باصه اردنجه کیده پی رو
در لری سکو معنای ده کور اما استعاره مذ
کوره معنای اول اعتباری ایله در صکره کنه دیک
بوده عجم باز پس در نه که بوبیت ده ظاهر در **کوتضع**
کسی و کفر زیاد ذرد زرباز پس نخواهد داد مکوبات
پس کی باز پسک ده معنای بود پس بر معناده عجم
استعمال او نور که ترکی دله ده او ندن بوعبارتله تغییر
ایدرلو مثلاً عجم پس چرا کفی در ترک پس چون ددک
در نه که بوبیت ده واقع ادلبد **بیت** بحر غده کوریدی
عجم کردن آتی کوز یا شی پس ندن در مشی عطایی اولدی
در پرو زکش بیک اصلی پس در اولدن سین
حذف اولشی پس قاشق در لغات فارسیه ده حذف
کله نک اولنده اولسون او رتاسندن اولسون
اخرندن اولسون شایع در پس پس معنای ده اولد

۱۲۴
ابوبیت لودن ظاهر در **بیت** ندانم چه شاید بدن
زین سپی که راز سپهری ندانست کی چون
پشیمانی زد دل شد تا شفاف زان سپی سودی ندا
رد اعتراف **گاه هنگام هنگامه بام** گاه مطلقاً
وقت معنای اطلاق اولور معنای اصلی
ظرف مشترک در زمانه مکان او رتاسندن نه
سابقایان اولمش در هنگام وقت معین و محدود
در مثلاً بهارک وقت محدود نه هنگام بهارک
وقت معین هنگام کل در لرو وقتند هیتش دیک
بوده عجم هنگام رسبد در نه که بوبیت ده ظاهر در **بیت**
کمر ز هنگام فوزانکیست ستیزه رخا رید و انکیست
معین و قی اولوب اول وقت او بی جمعینه هنگام
در لرا خنده عجم ها اختصاصی چون در نامه دکی ها کی
شول مکتوبه نامه در که عنوانده یا خنده با ایکنده
بله آدیانه بحر الغرایب صاحب هنگامی سطلق وقتله
المتی در اول فرق دقیقه که اولکله گاه او رتاسنده وار
در واقف اولامش در بام خصوصی ایله صبح و قی در

سلاطینک و حکامک اول وقت دیوانی زمانی
اولدوخی اعتبار ایله اکه بامداد درلر اصلی میمک کسره
سیله در علینه نقل اولی قاعده ترکیب تغییر اولو
میم مدکور سکن اولی در بامدادک معنای بوبیت
ده ظاهر در **اختر سعد** سر سکر بامداد کفت زین
راکه سرت سبز داد بامدادان صبح صادق در شیخ
سعدینک بولکه منده بامدادان که خاطر باز آمدن
برای نشستی غالب آمد مراد بامدادان دن چین
صبح در اخر زده کی الف نون ادات جمع در صبحگاهان
معنای بیان ده تقریر اولی در بام لغت مشترکه در
طام او ستنه ده در لونه که بوبیت ده ظاهر در **بیت**
زحل بر بام او از پاسداران فلک بر در کشتی از روز بان
طشت من از بام اقداد عجب مثلی در طام او ستند کن
دو شمع قاتی چکر بر کشینک خبری شایع سری
فاشی اولدوخی بومثلی ضرب ایدر لوانا اول بام که
بر نوع ادات تشبیه در اصلی فام در فانک بایه بانک
فایه تبدیلی سان فارسیده شایع در کل فام در لر

223
ازرق فام در لونه که بوبیت ده واقع اولدو **ر**
ساقی بر کف نه تاز بر بر کسم این دلی ازرق فام را
فام رنگ بر شدن مناسبت ده استوال اولدو غلبی
طعم جهنده مناسبت ده ده استوال اولدو زنه که
بوبیت ده ظاهر در **شعر** نو سازی که بودش بارید
نام ندای ساخت آن روز انکینی فام بحر الغرایب
صاحبی فامک زنه اختصاصی وار صاعنی در غلط
اتنی در **روزه روزی بهره** روزه اوج در
نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** روزه چون بی داری
ای شیرین سر کزد و لب بینم دهانت پر شکر اوجیه
روزه دد کلری روزه که کوندز در اختصاص اولدو غنیم
او تو در اخر ندی ها ادات اختصاص در هفته دکی
ها یکی کوساله دکی ها یکی که سابقا بیان اولدو
زی کون کون تقدیر اوفان وظیفه در که سان ترکیه
او که کونک در لور روزه بستند او تو روزی در
اخر ندی یا بای نسبت در شهری دکی یکی بونک دچی
اصلی سابقا بیان اولدو در صکر، تعیم اولو غنی مطلقا

رزق مقدره اطلاق او نوشت در کهنه نك رزق
 مقدرن کسه بزرگ بجای برده بحج روزی کسی
 نمی خورد در لرنه که بربای ده واقع اولیدر **۴** مایا
 ده بخوریم بشادی و خصم ما خرم بزر طاق مقرنی
 نمی خورد از قصه اسکندر و اب حیات و خضر معلوم
 شد که روزی کسی نمی خورد دخی توسع ایدب مقدر
 اطلاق معنا سندفته روزی لفظی استعمال ایدر
 نته که بوبیت ده ظاهر در **۴** بروزی توان باده زین
 طای خورد که اسکندر بی جست و ایای خورد کاه اولور
 معنای تقدیری ده اسقاط ایدر لمطلقا رفته روزی
 در لرنه که بوبیت ده ظاهر در **شعر** مرغ از بیضه
 برون آید و روزی طلبد وادی زاده ندارد خبر از
 عقل و نیز آنکه ناکاه کسی گشت بجای نرسید وین
 بتکمیل و فضیلت بگذشت از نه خیره کنه ایچون
 توان پای در خرن دخی هاروزه اخرن دخی هاکی اختصای
 ایچون در فلانی ایچون قوندي بجلت یرده بحج بهر طلاق
 نهاده در بهره معنای مذکورده بودند ما خورد در بهره

روزي به معنای تقدیر بوده مشارک در امتا بهره منک
 رزقه اختصاصی و قدر غیر ده استعوال اول نور مثلاً
 فضلان بهره می یابد در در بهره دن و بی خطله تعبیر
 ایدرنه که بوبیت ده واقع در بیت **اکه** خط افرد و در
 سخت با فضیلت می دهد یا بخت سختك اصلي ساخت
 در الفی حذف او لبدرسان قاری ده حروف علتك که
 الف در و او در یاد در هذ فی خصوصاً وسط کلمه ده اولی
 الفك شایع در **سخت درشت زفت** سخت حکم در
 مقابلی سست در معنای کشتك در سختك بر کسی
 برك در برك یوزو دیجك برده بحج سخت رو در لو
 برکله قائلق لازم او لدغدن او تو و مجازاً آقایی یخت
 در لرقایی کشتك دیجك برده سخت سست در لونه که
 بوبیت ده ظاهر در **ر** من عهد تو سخت سست می دانستم
 بشکتی ان در سست می دانستم قاتیلغه سختی در لونه
 نه بوبیت ده ظاهر در **ر** دست چرخ بس سختی کونده
 ز عالم کوی و سردی چشیده ذکر او بی سخت اصلي
 معنای در سخت گاه او لور ساخت دن مخفف او لور

نته که سابقا بیان اولندی اول وقت معنای دور
در ماضی در ساختن دن درشت قاتی در نته که
بیت ده واقع اولد در **شعر** چنین است رسم جهان
درشت کهای پشت بر زین کهای زین به پشت و شت
مقابلی نوم در نته که بوبیت ده ظاهر در **در** درشتی
و نومی هم در به است جو زر کن که جواح مرهم است
فولانک یو مشق یرنه لسان فارسی ده نومه و کوش
در لر بخر الغریب صاحبی درشتی ری ایله و سختی قاتی
ایله تفسیر اتش در یک نده ده اصابت اتماش
اری سترک معنای در نته که بوبیت دن ظاهر در **بیت**
نشست از بر زین جو کوه بزرک که بزدند در پشت
پیل سترک سترک مقابلی خود در بزرک مقابلی کوکل
در نته که سابقا تفصیل اولوغش درشتک معنای
سختک او نده استعالی مجازا در نته که بیان اولند
زفت رای معجه نک فتح سیله جته بریکلوک در که
سان عربیده او که ضخامت در لر نته که بوبیت ده ظاهر
در **در** برو بزرک باشی چو اسب تازی جنت مباحی در

۱۲۹
حکمتی چو کا و کا هل زفت برو صفا و احادی توصیف
اتد کلر لیلین متودی ده توصیف ادر لر مثله لشکر زفت
در لر نته که بوبیت ده واقع اولد در **بیت** مرغ بایلی
دو سه سنک اکند لشکر زفت حبشی را بشکند
زفت ایله بزرک فرقی و در که زفت محسوسه
مخصوص صدر بزرک ده اول اختصا ص یو قدر شانی
اولویه بزرک در لر زفت و من لر زفت زای عجی ایله
ضمه سله اولیجی تمسک معنایسته اولور که مقای
بلی جواد در نته که بوبیت لر دن ظاهر در **بیت** یا او
او چکونه کشت زمان زفت یا جواد با او چگونه
زفت فلك نر میرا درشت ثوبا کنج و دینار جنتی
مکن زهر سلاح اینج زفتی مکن زای عجی ایله تقید ری
مهمله دن احتراز ایچون در که رفت او نکل ده ستمل
در رای مهمله دن احتراز ایچون در که رفت او نکل ده
ستمل در رای مهمله نک فتح سیله زفتی دن ماضی در
کندی معنایسته نته که بوبیت ده ظاهر در **در** جهان چون
رفت دیگر یافت نتوان غنای زندگانی یافت نتوان

رای مملکته نکه ضمه سیله رفتی دن مافی در سپردی
 معناسنه رفتنک اصلي رفتی در نته که خسروک
 بویتندن ظاهر در **شعر** بجای فای فتاد از چشمش آشوب
 مژگی رفت دلها را بجاروب سابقایان اولنبد
 که حرف علتدن هر فانی بی وسط کله ده واقع اولسه
 لسان فارسی ده ادنک حذنی جایز در اول قاعده ده
 بناد وقتک وادی حذق ایدر لور رفت در لور جاروب
 لفظ مرکب در بر جری جای در بر معناسنه یا حرف علت
 اولوب آخر کله ده واقع ادلا غنی حذق اولتی در جری
 ده روب در سو پر جی معناسنه اسم فاعل در رفتی
 دن جاروبک معنای ترکیبی بی پر سو پر جی در اصلي
 روب جای دی اضافله علیه نقل ادیجی قاعده ده
 ترکیب تغییر اولوب مضاف الیه تقدیم اولدی بو
 قاعده مرار بیان اولونیدر سو پر کیه جاروب دکلری
 پر سو پر جی الی اولدوغنل اد تودر مجاز آلت
 فاعله فاعلک اسمی اطلاق ایدر جمع الیه ده شا
 بع مجاز لردندر **کوان** **سکلی** کران کاف عجمینک

کسره سیله اغرد راغرا با شلویه لسان فارسی ده سرکران
 در لرنته که بو بیت ده ظاهر در **۴** خدا را داد من
 بستان اروای شخه بی مجلسی که بی باد بکران خوردست
 و با مسکران دارد آخر بهالویه کوانیام در لور قو آک مسانه
 کران که بو بیت ده واقع اولبد **۴** سر منزل قناعت
 نتوان زد دست دادن ای ساریان فرو کشی کین ره
 کران ندارد کاف عجمینک فتحه سیله در دکنک اولو کلفه
 سبالقه اته لور دای بی کران در لور کرانک مقابلی
 سبک در کله معنای در سینی با شلویه سبک سر سیلو ایلو
 سبک پای در لور لطافتیله سینی لک لازم ادلا غنی مجازا
 لطیف سبک در لرنته که بو بیت ده ظاهر در **شعر** بر فکی
 علت بواجب شناخت تواند سبک دآروی در دست
 لطیف و شیرین دیجک برده سبک و سیرین در لور
 سرعتدن سبک لکله نهایت اد لور علی الفور ویردی
 دیجک برده سبک داد در لرنته که بو بیت ده واقع
 اولوبدر **۳** سبک داد سو کندان پاک دینی بیزدان
 هفت آسمان وزین سنک مجازا قدر قیمت معناسنه

استعمال اولورنته که بوبیتده ظاهر در **۴** بتی بر یکی
 حله کن بودی ورنک همی بر کل و مشک نهاده سنک
 بوبیت ده ده سنک اول معنایه در **۴** چه خوشی
 لغت آن که سنک از تمش بود که هست هست مقنا
 طیس مقصود سنکین وزنده اغراولانه در هر مرکب
 بر جری سنک در وزن معنایه وزنه ی اغره کران
 سنک در وزن که بوبیت ده واقع اولو در **۴** تر کو سفتند
 ازان به بدی که باری کران سنک و خربه بدی بوبیت
 ده ده سنک و سنک و برونبار سپردنی یعقوب
 فرزانه باز بر جری ده بایله تون در که لسان فارسیده
 بر نوع ادات اصناف در که هر چه نیبه مؤکده در شلا
 رنگله متصف اولانه رنگین چکرله متصف اولانه چکرین
 در لر قیبه چکرین دد کله ی استعاره طریقی بایله در تجزیه
 سبالغه قصدا و نمش در مذکور اداتک تفصیلی بخش
 در سنکینک معنای ترکیبی وزلودر وزن لولک وزن
 ده اغراق دن کنایت در سنک وزن معنایه کلا
 کنایه نه که بوبیت ده ظاهر در **بیت** چنان بر کمر فتم

زرنی بلنک که کو بی ندار بر یک بسته سنک طاشن
 معنایه ده کلور بر نوع قانی طاشه که او که کلنک
 تاثیر از سنک خارادر لوسنکین که بر جری بومعنایه
 سنک اوله طاشدن دوزلش معنایه اولور
 نه که رنگینله سنکینک فرقی برنده بومعنی تفصیل
 اولنشی در **باو بهم** باونک معنای او نکلله در
 بهک معنای بایله در او نکلله کنیدی بیک برده عجم
 باورقت در بر بردن بایله کنیدی بیک برده عجم
 رفتند با و ده معتبر اولان مجرد تبعیت در جمعیت
 لازم در کلدر بهم ده معتبر اولی جمعیت در تبعیت
 لازم در کلدر باونک اصلی با او در بالسان فارسی ده مقنا
 مذکور ی افاده ایدرنه که بوبیت دن ظاهر در **بیت**
 دهنت کرچه زما خاتم دلها زد دید چون بخندد
 همه دانند که خاتم بالوست بوبیت ده ده با اول
 معنایه در **۴** اسایش دو کیتی تفسیری دو حرقت
 باد و ستان تطف باد شنان مدارا الف که حرق
 علت دن در لسان فارسی ده حذنی شایع در

اصلي با اولی بنك معنای اولدیر که ذکر اولدی فتحه
ایله اولی بنك که اصلي اوله بادن مخفف اولیه بر فلج
معنای وار در بری قسم معنای درنته که بوبیت ده
ظاهر در **بجانب** دوست بحق قدیم و عهد در ست
که مونی دل و جانم دعا و دولت اوست بر معنای
لسان عربی که فی معنای در مدخولتک نظر فیتی افاده
ایدزنته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** کسی بد و زکرت
طرفی نیست از عاقبت به که نفروشتد مستوری
بلستان غما لسان عربیده سببیت ایچون کلن باه
مکسور معناسنده افاده ایدزنته که بوبیت ده ظاهر
در **شعر** باز آمد آن مهی که ندیدنی فلک بخواب
آورد آتشی که غیر در هیچ آب لسان عربی که
الی معناسنه ده کلورنته که بوبیت ده ظاهر در
عاشق که شد یار بجالتی نظر نکرد ای خواجه درد
نیست و کر نه طیب هست نظر الیه در غم بدو
نظر کرد در نظر الی الیه اولی تعدیه سنی یا ایله
ادا اید لسان عربی که لامله لعله یا ایله افاده

اولی ان الصاق معناسنه ده کلورنته که بو
بیت ده ظاهر در **شعر** سنبلستان خطم خشک
نکشت است هور بمن آید که آهوی خطا بید
عبارت ترکیله ادا اولدقده اول کی معنای
بری برندن فرقی ظاهر اولمز اول سبیدن بحر الغراب
صاحبی الی معناسنه کلن بی الصاق ایچون صاعقه در
مذکور بیت ایله که کلام اونده الی معناسیده تمام اولور
اشتهاد مقامنده کتور شد در غلط امثی در لسان
فارسی ده بادخی الی معناسنه کلورنته که بوبیت ده
ظاهر در **کمز** تیغشی مزاجت بیند چون دو بیکر
شود اسد برو نیم اصل کلام اسد دو نیم شود در
ضرورت وزن ایچون نظم کلام متغیر اولجی مذکور
حرفک زیاده یی سخن اولدی شود اسد دو نیم نه
نوع سقلت اولور دی بناگاه دکی کی باده که بو شعر
ده واقع اولدیر زاید در **بیت** از پرده و لعب
بناگاه بر ماه فلک نظر کارند صدمه ره بیک کمان
کرو برد امنی آسمان شمارند بحر الغراب صاحبی

کمال نچندینک بوبیتندگی **۴** بطلب یافت
 نشان از لب شیرین فرهاد ره سوی لعل نبرد
 بجز کوه کتان خوف یابی زاید صافش در غلط
 امش در اول یا سببیت ایچون در اول معنی
 تعبیر ده عرب بالطلب در بای سببیت کتور
 ترك طلب ایله در عبارت بطلب دکی با طلب
 طلبله دکی له معناسی افاده ایدیجک زیاده
 لك احتمالی قالمز تفصیل اولان احوال ینک
 در که مفتوح در بادن مخفف اولنه مشتبه
 اولان اولدر اول ینک که مکسور اوله
 مذکور حرفه اشتباه یوقدر اولنک حالی دخی
 برنده بیان اولنذر بهمده اولن معنای
 اجتماع بوبیتده ظاهر در **بیت** اندک اندک
 بهم شود بسیار دانه دانه است غله در
 انبار بهمک اصلی باهم در الف حذف اولشی
 بهم قالمش در بهم معنای ترکیب دن بانه معنیه
 نقل اولمش در بانک معنای اولندگی در اولنچون

در که بر بایله دخی جمع اولوزنه که بوبیت ده
 واقع اولنذر **بیت** از پی چشم بدست آن که
 در ایام بهار خار با خاصیت عدل تو با کمال
 نهم است لسان فارسی ده هم معنای ترکیبی افان
 ایدرنه که سابقا تفصیل اولنشی در مثله بولده
 شریک اولنه همراه اوده شریک اولنه معنانه
 در لر بریره در لشی نغیه واهم در لرنه که بو
 مصراعدن ظاهر در **۴** دهان ورد فرام نمی شود
 ز فرج فراهم مرکب در بر جزی فراد که مقابل
 فرو در فزانک اصلی فواز فزونک اصلی فرو در
 ترکیبه کلیمک آخر حرف لوی حذف اولنشی در تخفیف
 فراهم معنای ترکیبی سی دو کلمش طافش سنه لری
 قالدر وب بریره کتور وب جمع اتمکدر مطلقا
 بریره کتور لسه فراهم در لرفالدر مق معناسی امضا
 ایدر لرد و لوب جمع اولنه در هم در لربوزن در ده
 دیجک برده عجم روی در هم کشید در دی بوکادی
 دیجک برده در هم کمد در در هندن معنای مذکور

مراد اولدوغي بوبیت دن ظاهر در **۴** یکی بچه کورک
 بی پرورید جو پرورده شد خواهه درم دریدسان
 فارسیده مع شول معناده استعمال اولور که ترکی
 دلده اوندن ده ایله تعبیر ایدر لر مثله او ده کلدی
 دیجک برده عجم او مع نیامد در بوبیت ده **بیت**
 کو قرض خدائی گذارد ارفوض تو مع غی ندارد مع اول
 معناده مستعمل در لسان فارسی ده مع بر معناده
 دخی مستعمل در که ترکی دلده ده اوندن مع ایله تعبیر
 ایدر لر مثله ترک هم استر هم تور تور در عجم هم جوید هم
 ترست در نته که بوبیت ده واقع اولدو **بیت**
 بدائسی نام غواهی بود زرق که هم در جوید و هم
 ترسد از غرق • چنان دکی عده اولعدر ترک هم
 ادیله در عجم چنانست در هم لسان فارسی ده جمله
 معنانه ده در جمله ویردی دیجک برده عجم
 مراد در هرنه بی اولور سه بنی کسه به هردان
 در نته که بوبیت دن اکلور **بیت** زرق هنر
 روزی نه هر کیست از هردان ره بیدختان

نیمه نك اخرنده کی هانقل چون در معنای عام اصلي
 معنای خاص علی به نیمه دکی ها کی نیم مطلقا بار مر کرده
 نك اسم خاص در اخرندي هانقل چون در **مکسی زنبور پشه**
 مکسی اسم عام در معنای رویه صاد قدزته که بوبیت دن
 ظاهر در **۴** یکی زان مکسی که انکینی کر بود به ارض مکسی له
 انکینی خر بود سکک تور یا جغه مکسی ان در لرنه که
 بوبیت دن ظاهر در **۴** جامه به اسلام بر اصحاب دیو
 بر فرشته است مکسی ان دیو بولفظ مرکب پلینه ده
 صادق در که لسان فارسی ده او که باد پزن در لرنه
 خسروک بومصر عذنب ظاهر در **۴** باد پزن اتایک مکسی
 است او غلجق ترک مو دبنه که ترکیده لا لادر لو
 لسان فارسی ده اتایک در لوزنبو خصوص ایله ارنوک
 ایی در نته که بوبیت ده ظاهر در **بیت** که یانت اینی نصب
 سگری بقامت فی که دوخت اینی علی خرقه بر قد
 اشک اروسنه ده خر مکسی در لر معنای مکسی ده عوم
 وار ایدو کی بوندن ده ظاهر در پشه خصوص ایی ایله
 سوری سکک در نته که بوبیت دن ظاهر در **بیت**

پشه چو پر شد بزند پیل را باجه مردی و صلابت
 که اوست اصل کلام بزند پیل را که اوست باجه مردی
 و صلابت در وزن و قافیه ضرورتی چون اصلدن
 عدول و لونیدر اول سبیدن وجه مراد مکشوف دکل
 در ترک جنبلك دید که لسان فارسی ده پشه خانه
 در لرناتار دهنده چینی دیو سکه در لره **ساجا بون**
 هابر کله بی مبارک قوشی در نته که بوبیت دن ظاهر در
بیت بی هائی نکرده ظلها اول کی زلف دامر ظلها
 کله بی مرغوب اولدو بی بوبیت دن ظاهر در **کرها**
 از جهان شود معدوم کسی نیاید بر سر سایه بوم مذکور
 قوشك کله بی مک اوزرنه دوشره اول که
 سلطان اولور در خلق اراسنده اشتهازی او کله
 در نته که بوبیت دن ظاهر در **بیت** عجیبی اولدسه
 عونی جهان سلطانلری خانی که دوشدی او ستنه
 سایه سنك زلفك هاسندن هانك اصیل های در
 اخرنده حرف یا حذف اولغی در پادن و سادن و
 خادن و رادن حذف اولغی بی دست و پاد را

اصیل پای در سمت در لرا اصیل پای در شکر خادر لرا
 اصیل خاید رخود را در لرا اصیل رای در هابوبیت ده اصیل
 اوزرنه ذکر اولوغی در **کرها** های بر سر مرغان ازان
 شرف دارد که استخوان خورد و جانور نیاز دارد هابو
 قوتلور در هابه نسبت دن حاصل اولغی معنی در آخر
 کله دن و اولسان فارسیده بر نوع نسبت دن عبارتند
 نیکوده سزوده با نوده او یله در نته که سابقا بی
 اولوغی در پایله او بی نسبتی تاکید ایچون نون زیاده
 ایدوب نیکینی و شیرینی دد کیری بی و اوله اولغی بی
 تاکید ایچون نون زیاده ایدر لره ایچون درون اندر
 در لردرونك اندرونك اصللری در و اندر و در
 و اونسبت ایچون نون تاکید ایچون در **بیدر یاد در میا**
 لسان فارسیده ظرفیت افاده ایدن پای مفتوحه
 نك که اول کله ده واقع اولور در له التبا بی واد
 معنای بی بر نه قریب در فرق لری بودر که مذکور
 بانك افاده اتدکی ظرفیت غول معنا در که ترکی داده
 اولنلده ایله تعبیر اولور مثلاً دکرده دیجك

بدید باد نور یوزنده دیجک یرده بروی زمین
 دنور لفظ درک مدلولی ایچ در درون ایچ و در
 اول و اوله فن نسبة مؤکده ایچون در نته که سابقا
 بیان اولندی ایچنده دملواو ایچتی عجم در لوبای مذکور
 جمع ایدر مثلاً دکن ایچنده دیجک یرده بدید در نته که
 بوبیت ده واقع اولوبدر بیت بدید در منافع بیقرار
 اگر خواهی سلامت در کنار است او ستنده دملواو ایچتی
 مذکور بیای برله جمع ایدر مثلاً یوزنک او ستنده دیجک
 یرده بروی زمین بر نته که بوبیت ده واقع **دیر بیت**
 بس نامور که زیر زمینی دفن کرده اند کز هستی بی روی
 زمینی بر نشان نماند برک ده در کبی مغالوبی متعدد
 در بوراده مراد اولی معنی بردن اوست **در بتو ترا**
 لسان فارسی ده اول کلمه لاحق اولان بای مفتوحه
 ایله که تعدیه معنائی افاده ایدر آخر کلمه ده ایراد
 اولنی را اورنا ستده که اولده ادات تعدیه که
 التباسی نامور در مثلاً سکا دیجک یرده عجم بتو دمه
 تراده در یکا دیجک یرده یعنی ده در مراده در اکا دیجک

یرده یا وده در او راده در فرقلری بودر که رانک
 افاده اتدوکی تعدیه ده عموم واردر بر نوع تعدیه
 دخی واردر که را اونی افاده ایدر مذکور با افاده عجم
 بنی سنی اونی دیجک یرده مرزا اوراد نور بنی بتو با و عجم
 عجم سنی قخر دی دملواو لسه ترا خواند در بتو خواند
 اول ایکنده ده حال بویله در ترانک اصلی تورادر
 واو حذف اولند در تخفیف حروف علتک آخر کلمه دن
 حذفی لسان فارسی ده شایع در مرانک اصلی سنی
 در رایه متصل اولد قده منک نونی حذف اولنی
 در تخفیف اول و اوله بونونک حذفی رایه اتصاله
 مشروط در تو اولسون سنی اولسون منفصل اولسه
 و اوله نون حذف اولنی مثلاً تو کردی سنی کردم در لوب
 نکردی بکردم در لوب رانک غیری نه متصل اولسه
 لوده حال اوله در مثلاً منی در لوب منشی در لوب نته که
 بوبیت ده واقع اولوبدر **منشی تاج** داد من
 سر کشید منشی تیغ داد من بنی بر کشید توده ده حال
 بویله در مذکور تخمایر منفصله نک جمع لوبی خلاف

قیاس و زرته در اولت جمعی ایشان درنته که سابقا
شانله ایشانک فرقی بیان اولندی برده ذکر اولتی
در منک جمعی مادرنته که بوبیت ده ظاهر در **بیت**
مایم بعشق تو تو لا کرده و طاعت و معصیت
بتر کرده بن لك دجك برده عجمی در برك دجك
برده مای درنته که بوبیت ده ظاهر در **چون صوك**
طبراغ اوكله مای منی نه در او زباده بومای و منی
تو لك جمعی شما درنته که بوبیت ده ظاهر در **دل خرابی بیکند**
نهارای دوستان جان من جان شما صاف دجك
برده لسان فارسیده زینهار در لردنهار ده در لرد
نته که بوبیت ده ایکی بله واقع اولیدر **نیزنهار**
از قرین بد نهار و قاربتنای ذای النار مراد کی بمله
آخر کله به لاق اولی بملک مدلول لوی مشتبه در
ایکی ده نفس مستکرم ضمیری در فرق لوی بودر که
اولیم که مفتوح در اول راده اولور ضمیر منفصل
در لسان عربی کی انا معنا سنه در اولیم که سکنی
در و آخر کله به لاق اولور دایم دکی دانستم دکی

۱۵۸
یم بنی ضمیر متصل در لسان عربی کی تا و مضمره معناه
در که آخر کله متصل اولور نای علت کی گاه اولور اول
ایکی ضمیری جمع ایدر لرنم در لرنته که بوبیت ده واقع
اولیدر **بیت** منم که گوشه و پنجاه خانقاه مست
دعای پر معان و رد صبحگاه مست اول بنم دجك
برده ان منم در لرنته که بوبیت ده واقع اولیدر **ان**
نه منی باشم که رود جلك بینیشت منی ان منم که اندر
میان خاك و خون بینی سري بن اولور دجك برده منی آنم
در لرنته که بوبیت ده واقع اولیدر **منی انم** که باشم
بازی کنم میان بلای سرفرازی کتم **زنده پاره چاك**
شكاف كاف زنده زای عجمی نك فتحه سیله بیتر غله
بر تلک در لردننده براهی در لرنته که بوبیت ده واقع
اولیدر **چو کل کرچه** او زنده براهیشت و پی بوی
او از ذکر کلشی است زنده جامه در لرنته که بوبیت
ده واقع اولیدر **دید وقتی** که يك بر آکده زنده
زیر جامه و زنده زای عربی نك فتحه سیله زنده
معنای آخر افاده ایدر بویك صویه زنده رود بویك

فيله زنده بيل در لرنه كه بوبيت ده ظاهر در **بيت**
بكي مايي بود در رو دنيل بالا و پرتا چوده زنده بيل
زاي عربي تك كسر سيله زنده دريدر مرده مقابلي در كه
مردن دن اسم مفعول در باره باي عجيبله بر جمله دن ابرشته
در لرنه دله ده بو معناده استوال اولور ننه كه بنده
واقعاد لوبدر **شعر** كلتك اد كنه دكني دكه ماره اولور
دي برج و بارو بر حصاره بر پاره بي در لرنه كوپاره دكي
پاره بو معنابه در اصلي كا و پاره در كاوك الي حذف
اولنق در شمس فري كا و پاره نك ياننده رنه كا و بشد
دمشي در بوبيتي مثال كتر مش در **بيت** كترين بخشش
زمت او صد هزاران دست و كوپاره بر بنون ننه
لو غرسلر پاره پاره ما و لادي در لرنه باي عربي ايله اولنجي
پاره قله معناسنه در ننه كه بوبيت دن ظاهر در **بيت**
هر كجا هيبتش كشد لشكر چه كشايد ز حصيني و از باره
آنه دن اطلاق اولور ننه كه بوبيت دن ظاهر در **بيت**
نشت از بر باره تند باز هي رفت باوي در م
ساز باره كره معناسنه ده كلور ننه كه بوبيت دن

ظاهر در **بيت** سكي رالقه هر كز فراموش بگرد و زرنه
صد پاره اشي سنك باره نك بر معنای دخی وار كه
تركي دل ده او دن خصوصه حقه تعبير ايد لر
مثلا بنم خصوصه بنم حقه در لر عجم او راده در
باره من در ننه كه بوبيت ده واقع اوليدر **بيت** در باره
تو منم هوا خواه در باره من تويي در كااه چاك
بر تنق در لرنه دي بلك برده عجم چاك شد در ننه كه
بوبيت دن ظاهر در **بيت** تا بكي در فراق چهره و نود آني
و جيب خويش سارم جان بر تنك چاك شده در
ننه كه بور باي ده واقع اوليدر **بيت** كرم باييم ننه
بر دو زيم دامني كرم فراق چاك شده و رغايم عذر
ما بپدير اي بسا از زو كه خاك شده بر تنق اولن
ننه به چاك چاك در ننه كه بوبيت دن ظاهر در
بيت تن از خوي بر آب و دهان بر ر خاك زبان
كشته از تشنگي چاك چاك چاك لغت مشركه در
بر نوع صدابه اسم ده اوليدر ترك چاق چاق
ديدي برده عجم چاك چاك در ننه كه بوبيت ده ظاهر

چکا چاک خجی بگردون رسید ز هندوستان
 خون بجیخون رسید چکا چاک اصل چکا چاک
 در چاک اولد الف حذف اولند در کی چاک اوتا
 سندی برابر دی لبالب دی الف در بو الفک
 اصلی سرتا سرتا سرتا فرقی رنده بیان اولونبد شکاف
 ابرق در ابرق یکی باره اولونب خود شکافته در لر
 شکافتن یارمق در نته که بوبیت دن ظاهر در استره
 هر چند زبان نیز یافت مو سترد مونواند شکافت
 شکوفه بوندن ماهوز در چچک ده اچلد غی وقت
 یارلق بولور شکاف اسم فاعل در شکافتن دن نته که بو
 بیتدن ظاهر در کشت خشک ارفغان سقف شکاف
 ذاکران را درون زلب تاناف مو شکاف دی شکاف
 بو معنایه در مو شکاف معنای ترکیبی فی یار کی
 در استعاره طریقی ایله تحقیق کلام ده تدقیق اید
 مکسیه مو شکاف در ککاف یارق در کافتن دن
 مشتق در معنای کافتن یارمق در نته که بوبیت
 دن ظاهر در بیت و یا باز کافر زمین رازم برشت

بخاک اندرون پیشی کم کاف اسم فاعل ده کلور فعل
 مذکور دن یاربچی معنایه امر ده کلور نته که بوبیت
 ده ظاهر در کشا ورز و آهنکرو پای یاف چوبکار
 مانند سرشان بکاف کافله شکاف معنای بری برنه
 قریب اولماغی ابو منصور سدی و شمس غفری فرق
 انماش در بحر الغرایب صاحبی ده اولنره تقلید اغشیر
 یارق ده که معنای کاف در لر لوب کتک لادف ککاد
 شکاف ده اول معنی معتبر در سان عربی کی فصله
 قسم بی هر ذکر اولنر کافله شکاف معنای حقیقی
 لری در مجازاً احد هوای تحریره استعمال جایز در
 اولرنده علاقه و مجازی ظاهر در **دز باره بارو**
 دز قلعه در دز دارا و دز مرکب در بر جری دز در که
 معنای ذکر اولنری بر جری ده دارد در که داشتن دن
 اسم فاعل هر حافظ معنایه قلعه بکی لرینک اولو
 دزدار در لر قلعه نک حنفی امری اولنک الذه او
 لدغذن او تر و نته که بوبیت دن ظاهر در **بیت**
 دزداری دری دزدید دزدی زهی دزدی که

در دزد دزد دزد دار دزد مانك دخی بر جری دزد در بر
 جری ده مان در که مان تن دنا م فاعلی در معنای
 بگری در کو دلو و بویلو کسه به تشبیه در زمان در
 باره قلعه غلستانه در نته که سابقا بیان اولندی
 بارونك معنای بر غاز در نته که بوبیت ده ظاهر
 در **شعر** برج اخلاک که روبرو دیدی فلک
 بلکه انده بر بار ویدی یکسك ده اصلي بار در برك
 اخرنده هانقل ایچون در معنای عام اصلي دن معنای
 خاص علی به بر نك اخرندي و او نسبت به مخصوصه
 ایچون در نیکو دکی هندو دکی و او کی باره ایله بارو
 تنه ایله تنوکی در نونك اصلي تنو منك بیاننده
 ذکر اولمش در بو و او ك عن قریب تفصیلی کسه کرد
 در بادن الله تعالی **هندي هندو** هند اسم مملکت
 در هندي اول مملکته نسبتی اولی نسه در اخرندي
 پایای نسبت در روجی دکی کی بو عرفك مدلولی
 اولی نسبت ده لزوم معتبر دکلدر منسوب اولی
 ادی اولماق ده معتبر دکلدر هانك مدلولی اولی

نسبت ده لزوم معتبر در اما ادی اولی معتبر
 دکلدر دسته ده و پایه ده و ساره ده اولی
 ها کی اما اول نسبت که و او ك مدلولی در اول
 نسبت ده هم لزوم معتبر در هم منسوب اولی آدی
 اولی معتبر در هند و یله هندینك ایکی جهتن دن فوقی
 وارد بر یکه غیر دیاردن کلوب هند ده توطنی
 اید نه هندي در لر کویدن کلوب شهر ده یرلشنه شهر
 دد کلری کی اما هند و دفر لر هند و شول طایفه مخصوصه
 در که دیار هنده نسبت جبلتیه ی وارد در عرب و عجم
 و ترك و دیلمر کی غیر یی ردن کلوب اول دیار ده
 توطنی اید نه هند و دفر لر اول سیدن هند وستان
 دوز عربستان عجمستان تركستان دیستان دندکی
 کی هندي ستان دفر روی ستان دغذکی کی ستانك
 مغر منده نشو و نما اونده اولی معتبر در بریره و
 کل کتروید و کسه لر اولیره کستان دفر ستانك
 معنای وضعی نه ایدی کستان ایله دستان فرقه
 بیان اولو بنیدر جهت لغزی دن فوقی بودر که آدی

اولیانه هندو و دگر و حیوان او لسون مجاد او لسون
اما هندی در لومثله قلی هندی ایله توصیف ایدر بوتغ
هندی در لوه و نك اصلي هندوي در اخرتدن حرفیا
حذف او لفتی در نیکی ایله نیکونك فرقه ده اصلي بیان
اولو بندر **ایزد یزدان** ایزد لسان فارسی ده باری تعالی
نك علی در لسان عربی کی لفظه الله کی لسان ترکی کی
تو کی لفظی کی زای محجه نك فتحه سیله در نته که بوبیت دن
ظاهر در **بیت** بجا آمدن و عده ایزدی یزدان
بیر پاک و دور ایزدی یزدان لسان فارسی ده یارادی
معنا سنه در که لسان عربی ده او که خالی در لومثله که
بوبیت دن ظاهر در **بیت** سبک داد و سوکندان پاک
دین یزدان هفت آسمان و زمین بجوی اصطلاحنده
یزدان خالق خیره مخصوص در خالق شره او نلوا هر منی در لوم
ننه که سابقا کبر له ترسانك فرقی بیان او لندگی یرده ل
اولفتی در بحر العرب صاحبی یزدان ایله یزدانی فرق اتوب
ایک فی ده لفظ ترکی ایله تفسیر ایدر لفظ خدای که
مرکب اوله اصلي خورای اوله واجب لذاته معنا سنه

۱۵۲
حق تعالی به مخصوص اسمادن در اما لفظ خدای که
مغرد اوله معنای صاحب در حق تعالی به اختصاصی
یوقدر بونك تفصیلی ده سابقا مذکور او لیدر شواهد
و دلا یلی ایله **کام یان یازیدن پیرون** کام کاف
عجی ایله ادم در نته که بوبیت دن ظاهر در **بیت** گوشه
کیدان ستوده نامر بوند کوجه کردان فراخ کامر بوند
کام لغت مشترکه در بر معنای دخی طماق ننه که بوبیت دن
ظاهر در ذوالفقار علی در نیام و زبان سعدی در کام
کاف عربی ایله اولیجی کام مراد معنا سنه در نته که بوبیت
دن ظاهر در **شعر** ساقی بنور باده بینر و زجام ما
مطرب بزن که کار جهان شد بکام ما کامران خراونی
کامر بومعنا یه در بر فری دخی ران در که راندن دن
اسم فاعل در سورجی معنا سنه کامرانك معنای ترکی
مراد سورجی در کام کار دخی کامر دخی اوله معنا یه ده
کارابی در مرادن اشبجی به کامکار در لومثله که بوبیت دن
ظاهر در **چه** کردن زبان بوبدی کامکار چه در سلتان
داشتن کرزه مارا یاز قولا ج در نته که بوبیت دن

ظاهر در **۴** کوازه برآمد بسان کراز در فنی برافراخته
 هفت باز یازیدن دن باخو ز اسم در پیچیدن یکی
 یازیدن یکی او چک در اما کیفیت لره مختلف در
 پیچیدن او چکله او چکله در او چکله در چکله پیچیده در
 نه که بوبیت ظاهر در **۴** در پی ان غله پیچیده کشت
 رنجه مشو چون قلم آسوده کشت پیمان پیچیدن دن
 ماخو ز اسم در معنای او چک در بویک ساغر پیمان
 دد کله نه که بوبیت ده ظاهر در **بیت** باده و لعل بشی
 کز برنی دور مبارح روح که و پیمان ده پیمان کیست
 تشبیهها در استعاره طریقی ایله پیمان اسم فاعل در او چک در
 نه که بوبیت ده ظاهر در **۴** دشمن آتش بخاد و باد پیمارا
 بخواه که بر سر کی که اب رفته باز آمد بخو یازیدن ^{حضور} و لا
 و یا آدم ایوب او چکله دشمنی بفرقت غافل او
 معیار جمالیده یازیدن پیچیدن ایله تفسیر انشی در یاز
 اسم فاعل کلوراد میچی معنای یازیدن دن او کابنه
 یازیدن ادملق معنای مجاز آدمی کیچ آدنه
 دیر یاز در لرو بطی لمر که معنای سندن او نکلله انیت

ایدر لرنه که بوبیده ظاهر در **۴** اگر چند باشد شب
 دیر یاز بر و تیر کی سم غاندر از آدمی نیز آدنه
 تند یاز در لرو سیر لمر که معنای سندن او نکلله
 کنایت ایدر لرنه که بوبیت ده ظاهر در **۴** نشست
 از بر باره و تند باز هی رفت باوی بی زمر ساز یاز
 صیغه و مفتر که در امر معنای سنده ده کلوراد مله
 دیچک برده یاز در لرو او نکلله میل دن کنایت ایدر لرنه
 بوبیت ده ظاهر در **۴** بیاسای چندی همه بد مگوئی
 سوی مردی یاز و یازار هوئی یازیدن مجاز ادملق
 معنای سنده کلد کنایه ال او زتی معنای سنده ده کلور
 علقه و مجازی ایستده ده ظاهر در بری آدمیه
 او چکله لازمی بری قول جمله او چکله لازمی
 ال او زتی دیچک برده و دست یازیدن در ال
 او زتی دیچک برده دست مبار در نه که بوبیت
 ده واقع اولیدر **۴** بخمر از سر سران تو پای مننه بخ
 بسوی زرخندان ساده دست مبار **خوش خرنیک**
 بواسطه یکسیده الفاظ مرکبه دن در عبارت

خرده اشتراک لوی وارد در لفظ جهر شدند معنی جهر شدند که
اول سبیدن محل اشتباه اولوب بیانه محتاج الفاظ
و عبارات سلکده مسلک اولدی خروکش بر خری
خرد که معنای مرکب معروف در نته که بوبیت ده ظاهر
در **خرعیسی** اگر بکه رود چون بیاید هنوز خراب شد
بر خری ده کوش در که معنای قولاق در که نته که بوبیت
ده ظاهر در **شعر** کوشی خری و کوشی و دیکو کوشی خری
نخن را در نباید کوشی عبارت کوشه بودند در ستمای
لسان ترکیده او که کوشه در بر قولاقه تشبیه التمثل
در خرنده فی هاست جهر شدند اولی مناسبی اظهار
در طوشنه خروشی دید کلوی قولاقی خرقولاقه بکود
کنند او ترود در خروچیک اصل خارجیک در بر خری بخار
در که معنای دکن در تخفیفاً الی حذف اولشی در و خ
قالمی در ده دن حذف اولدی بی که اصلی داه در
فردوی نك بوبیتها اصلی او زرنه مذکور در **بیت**
ا بر داه و دو هفت شد کندی کرفتند هر یک ترا
وارجای حروف علتک که وای هر فلوی در لسان فار

150
سیده حذقی شایع در نته که سابقاً بیان اولیدر
بر خری ده چنک در جیم عجمی الیه معنای حقیقی بر خری
قوش در ناغی در نته که چنک الیه چنکالك فرقی نمکنده
بیان اولونشد خروچیک پنج در نته که بوبیت دن ظاهر
در چوبرز در از چنک خروچیک سور جهان کشت روشنی
بان بلور اسمک یکی جز نك ده استعالی استعاره طریقی
ایله در قاجلری هیئتده بر خری قوشی در ناغنه حدیده
دکنه تشبیه التمثل در تشبیه ثانی دن غرضی در ناق
شدنی یوقد غنه تشبیه در خروچیک خار پست کی در
اما استعاره اولک البقی بر خبرنده در **زنده کی**
زندگانی زنده در ی معناسنه در نته که غرضیک
بور باغی سنده ظاهر در **رباعی** در بای اهل چون بکنده
شوم و زدست غشی رنج بر کنده شوم زنهار کلم
بحر صراحی کیند تا چون که زیاده پر شوم زنده شوم
زنده نك مقابلی مرده در که معنای اولود نته که
بور باغیدن ظاهر در **رباعی** چون مرده شوم خالك
مر اکر سازید و لحوال ره عبرت مردم سازید خالك

تن من بیاده اغشته کنید و زکالبد مرخشت رخسار
سازید زندگی در یک در که لسان عربیده او که حیاء
در لور اخرنده کی یایای نسبت در کاف زیاده اولند
غناک سبی زندگ اخرنده غی های غیر موقوفه
در هواسم که اخرنده اول ها اوله او کایای نسبت
داخل اولی قبله بر کاف زیاده اول نور مثله مرده کی
ثر مردگی بتدی خواننده کی در لور لسان فارسی نک
قواعد مطرده سندن در زندگانی در ملک در حیاء
دن تمنع معنای در نته که عریضامک بور باعی سندن
ظاهر در **۴** ی نوشی که عریضادانی اینست خود صلاحت
از روز جوانی اینست هنگام کل و بادیه و یاران
سر مست خوش باشی دی که زندگانی اینست زند
کافی دکی کاف و یا هان زندگی دکی کاف و یا در
الف و نون زیاده اولی در مبالغه لیچون نسبت
بوقاعده لسان فارسی ده ده اعتبار اولی در نته که
اوایل رساله ده تقریر اولی در در ملک در ملک
مفرع اولوب او کا اختصاصی تای اولد و غنند

۱۵۰
او تو اول مبالغه بونده اعتبار اتدی لور اول
ایکی معنادن تعبیر ده فرق ده حاصل اولدی اولی فرق
بویتدن ظاهر در کنجیان زندگ است حیوانرا زندگ
تو میدی جان را پهلوی ده فارسی و در یکی بر در لور
دل در نته که بویت دن ظاهر در **بیت** بیاموخته کزی
و جادویی بدانته چینی و هر پهلوی فردوی بویتنه
پهلوی جادویه قافیه ایدوب لامنک پهلونک مضمون
اعتبار اتدی در بیت سابقده کچر و قافیه ایدوب
لامنی مفتوح اعتبار اتدی در ایکی ده جایز در نوکی
شوه ده قافیه او لور مفتوح اعتبار او لور نته که عری
خیامک بور باعی سنده ظاهر در **رباعی** بکمره یی کمرینه
ز عمر توبه هر جا که نه یی طریق بیرون شوید یک تلک
به از بخت فریدون و قباد خشت سر خمر ز تاج کچر ویه
او یه ده قافیه او لور مضمون اعتبار او لور نته که عری
خیامک بور باعی سنده ظاهر در **رباعی** نه جامه یی کمرینه
نخواهد شد نه کار کسی بکام او خواهد شد منزل بکنار
آب کمر و یسوی کین کوزه جویشکت سبو خواهد شد

مذکور شاعر مشهورك بوشعرندن اكلن اولدركه مذهب
باطل تاسخه قایل اولن جاهل لر دن اوله زبانی پهلوی ایله تو
صیف شاعر مذکورك بوربای سنده واقع اولبدن رو
زیست خوش و هوایه کمر است و نه مرد ابراز رخ کلزار
می شوید کرد بلبل بزبان پهلوی باکی زرد فریادی زند که
می باید خورد لسان پهلوی دن فصاحت یوغدغه بوربای
ده اشادت وار در پهلویك نسبتده مبالغه قصد ایکن
الف و نون زیاده ایدر لری پهلوانی در لونه که فرد ویك
بویتلرندن ظاهر در **شعر** کشاده زبان و جوانیست
سخن گفتن پهلوانیست هست اگر پهلوانی ندانی زبان نیاز
توار و ندر اجه خوان بوالف و نون حیانی دکی ربانی دکی
الف نون در مبالغه لیچون زیاده یی لسان عرب ده اعتبار
اولوئش در نه که جوهری صحاح ده بیان انش در لسان فارسی
ده ده مستعلی در مثلاً کیه نسبت ده کیانی در لرخسروك
نسبت ده خسروانی در لسان فارسیك درسی فصیح
نه که سابقا بیان اولوندی پهلوی یی فصیح دکل در نه
لسان عربیده ده حال او یله در شهری سنك دی فصیح دکل

101
در بادیه نشین لرینك دی فصیح در پهلوانی بر معنای
دیخی وار در پهلوان مغدله پهلوان مرکب فرقی بیان
اولندی برده تقویر اولوبلر زبانیك معنای حقیقی یی
التکلم اولن عضو مخصوص در که عرب او که لسان ورك
دل در نه که بویت دن ظاهر در **شعر** زبان در دهان
ای فرد مند چیست کلید در کنج صاحب هنر لغت منسته
ده استعمال اولور استعاره طریقی ایله اولده التکلم اولدوغدن
اولدوغدن اولدوغدن اولدوغدن اولدوغدن اولدوغدن
بیماره در ان حالت نومیدی بزبانی که داشت ملکر
دشنام دادن گرفت واقع اولن زبان دن مراد لغت
معنی در کلهر مذکورك شرحده ای بسانه الی قی
فیه دین کسه خط فاحش انش در اول تقدیریه عبارت
بزبانی که داشت لغوا ولدغنی بلامش در عبارت لسان
ده ده استعاره مذکور شایع در نه که سابقا روا
اولان حدیث نبوی ده واقع در لسان اهل الجنة دن
مراد جنت لهنك استعمال انکری لغت در دل لفظنده
اول استعاره وار در مثله یی اولن کسه یه دل بلر نور

اسب ستر اسب خصوصیه آتک اسمی درسته که بویست
دن ظاهر در پیاده اناحر فرستاد طوسی که اسب بتام
از اشکبوسی ستر مطلقا بتک در آت اولسون قاترا چون
اشک اولسون دوه اولسون شیخ سعدی تک بو نظمه
شعر ان شنیدستی که وقتی تاجری در بیابانی بیفتاد از
ستر گفت چشم تک دنیا دارا یا قاغت پر کذبیا خا
کور واقع ادنی اطلاق او زرینه در خصوصیه آت با قاتر
مراد اولدغی ظاد کل در تمام کلام اول تعبیه توفی
بو قدر ستر لفظ تک دودیه اطلاق قند بر قید معتبر
در حافظ الدین کوردی قفا و اسنده بیان اتمش
بو عبارتله لفظ ستر لا یتنا والابل الا ان کان فی موضع
بر کب الابل ایضا عجم ستر لفظن که بمیننده اونک
حکمی بیان صد دنده ابراد اولونشی در کلام مذکور
مذکور لفظ تک عربی و لاسی اقتضا انز نیلیس چار پایه
ستر اطلاق اولونش بحر الغرایب صاحبی که ستر طوار در
اسم عام در جمع درت ابقلوبیه اطلاق اولونش در
اصابت انش در ایکی آتوک که یه که یوله کیده بر نه بنه

۶۵۷
برنی یدک ایده دواسیه در لراسم مرکب در لغزندی
ها معنای عام ترکیبی دن معنای خالصی یه نقل
ایچون در چارچوبه دکی ها کی هر درت اغاجه چارچوبه
اطلاق اولونش چارچوبه مخصوص در لسان ترکیده
چرچوه دکلری غیرینه اطلاق اولونش دواسیه ده
اوله در هر کی اته دواسب دتور اما دواسیه
دن اولدوقتی دواسیه دن نور ایکی برکشک
اوله اول که اولونشی وضع مذکور اوزره استعمال
ایلیه دیار عجم ده اولاقدرده عادت اولونش دواسیه
اولاقدرده اعلام غالبه دن اولونش در قاعده مذکور
بورساله ده مکررا ذکر اولونش امثله متعدد سی
بیان اولنه اول قاعده اوزرنه اولونش دواسیه
معنای فریبده وضع اصلی حبیبیه اولونش مجاز مرسل
طریق ایله استعمال اولونشی اولور اما اخرندی ها
اختصاص ایچون اولونش دسته کی پایه دکی ها کی
لفظ مذکور معنای حقیقی سنده مستعمل اولونش اولور
حرف هتک اخر کله ده بو معنایه کله دکی ده بورساله

اعاده اولوب نچه مثاللر ايراد اولسه کرکدر بازن^{الله}
 تعالی عبارت اسب کرچه که بای عری ايله ده تلفظ اولور
 اما اصل ده بای عری ايله درنته که سپرک اصلی بیان
 دن ظاهر اولور سپه اصل ده اسپه در مرکبه در ايله
 های اختصاص دن معنای آتو در قال حمزه بن الحلی صفهان
 اسم مشتق من الجندیه وذلك ان لفظ صفهان اذ ارد
 الی اسمه بالفارسیه کان اسپاهان و هی جمع اسپاه
 واسپاه اسم للجند و قال یاقوت
 بلغة الفری هو الفری وهان کانه دلیل الجمع ثغناه
 الفرسان والاصبر الفارس معنای اصبی تعبیر ده
 اصابت اتدی اما هانی جمله دلیل جمع صاندی آتده
 غلط اتدی ادات جمع الفله نون درها امارت نسبت
 اختصاصیه درنته که سابقا بیان اولندی تفصیل^{منکور}
 دن بو تحصیل اولدی که اسپاهک اصلی اسپه اوله
 الفک زیاده بی تاکید نسبت ایچون اوله اول مصححت
 ایچون الفله نون زیاده ایدر لرنته که بورساله ده بیانی
 کله کرکدر بالکوز الفک زیاده سنه قالیحی نه تکلف

۴۲
 مقام تاکید زیاده حرف لسان فارسی ده شایع
 درنته که مواقع متعدده ده بیانی کله کرکدر
 بازن الله تعالی اسبک اسایی والقبای چوقدر
 مثلا شیده و پور و باره و نوند و سمد و خنک
 و جرمه و دیزه و ابرشی و شبیدیز در لراما اته
 شیده اصطلاحی فرد و سینک بو بیتدن ظاهر در
 نشست از بر شیده راه جوی بنزدیک کودزنیا
 دروی شیده نک اصلی شید در که معنای کنشی در
 نته که بو بیت دن ظاهر در بیت بدو گفت زان
 سوکه تابنده شید بر آید یکی پرده بنیم سفید
 اخرنده فی های اختصاص صدد مراد مناسبت مشابعت
 در اول معنای چون مذکورهای استعاره لسان فارسی
 ده وار درنته که بورساله ده مثال خرده بیانی
 کله کرکدر بازن الله تعالی شیده نک معنای ترکیبی
 کنشه بکوز آن در اما آتده بور اصطلاحی فردوی نک
 بو بیتدن ظاهر در بیت کوازان کرازان نه آگاه
 ازی که پشون هادست بو پوز زین پور لغت مشترکه^{در}

او غول مناسنه ده کلور اما اته باره دکلوې فردو
 نك بوبیتندن ظاهر در **۶** نشست از بر باره تند باز
 چی رفت باوې بی زمر ساز بار کی ده در لونه که
 بوبیت ده ظاهر در **۶** فرود آمد بیکسو بار کی بست
 در آن اندیشه بر نظار کی بست اما اته نوند دکلوې
 بوست دن ظاهر در **۶** ز نقل نوندان بولاد میخ زین
 ز جنبش بر افتاد میخ اته نوندك اطلاق حرکت ده
 سرعی اعتبار یله در حقیقت او صافدن در نته که
 فرد وینك بوبیتندن ظاهر در **بیت** سمند نوندی
 چی راند بزم برو بر چی افرین خواند کمر اما اته
 سمند اطلاق بیت مذکور دن ظاهر ادلدي اونك
 اطلاق ده اته باعتبار الوصف در نته که بوبیت دن
 ظاهر در **بیت** نشست از بر تازی اسب سمند چی
 تاخت ترسان ز بیم کزنند کل رنگدنها ولان آته
 سمند در لمقدمت الادب صاحبی اوبله تفسیر
 ائتشد در عبارتی بودر سمند انکه رنگ رماد دان
 دلستان عریده کله رماد در لوبی خاک تر در اما

اته جنك اطلاق بوبیتندن ظاهر در **بیت** تبارك
 ز پولاسنرشی کلاه قوس خنك وبرک توانشی سیاه
 بونك اطلاق ده اته رنگ اعتبار یله در نته که بیت
 مذکور دن اکلور معنایی اق در اتك غیری آته ده
 خنك اطلاق اولور نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **۶**
 قوس قزح کست کمان وار کوز از دو طرف خنك
 پی و سرخ توز اما اته جریمه اطلاق بوبیت دن طه
 در **۶** پوشید سراب خفتان خنك نشست از بر
 جریمه سنك رنگ بونك اطلاق ده اته رنگ اعتبار
 در نته که بیت مذکور دن اکلور نحر الغرایب صاحبی
 جریمه بوزات دیش و بوبیت یله استشهاد ائتشد
بیت بر اینکنت بسن جریمه و کرم خیزد رافکذ در
 هندوان رستخیز بوبیت ده اول دید و کی معنایه
 دلالت یوقدر تعیین رنگه دلالت بیت سابقده
 وار در اما اته دیره اطلاق بوبیت دن ظاهر در **بیت**
 بفرمود تا بر نهادند زین بران دیزه پیل تن روزگین
 قاتره ده اطلاق اولور نته که بوبیت دن ظاهر در

بیت قطار استردیزه صدوی که پاریش طشت
 و طشخان بود و بی بونک دخی اته و غیر حیوانه
 اطلاق زنگ اعتبار به در لسان فارسی ده دیز شول
 زنگ دن عبارت در که ترکی دلاوه او ندن یا غز عبارت
 تعبیر ایدر لر عجم اسب دیزه در ترک باغرات در کفر
 ندخی هانست اختصاصیه ایچون در بنفشه دکی
 رذ دکی سپید دکی ها کی لسان فارسی ده آخر کله ده
 اولی هانک بر قاج معنای وارد نه که بری کلد کچه
 بوسالده بیان اولونه کوکدر باذن الله تعالی اول
 معانی دن بری مذکور معنی در دیزک معنای باغز
 اولدو غز اعتبار له قاره یا غز اته شبیدیز در لر قوی
 قاره اولیغی شبرنگ در لو شبیدیزده اته باعتبار الوصف
 اطلاق اولوز لساندن در نه که بوبیت دن ظاهر که
بیت من و رستم واسب شبیدیز و تیغ نیار کچه
 سایه کتر تیغ بحر الخراب صاحبی ک جمله و غز ایندن
 که دیزه نک تفسیرنده ایتش در اول زنگ که اخده
 غیرت اوله یعنی بوزرق اوله توزر نکوا کثرات و صفند

کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 تهران

استعمال و نور هم عرضه اطلاق هم عرضه جمیع
 زنگ دلالت ایدن لغت لک حالی بود که منک او لنده
 ده خطا انشدر نه که بیان سابق دن ظاهر اولدی
 اخرنده ده خطا انش در دیز ابله دیزه و فرق انماشی
 در بونک ایی دیز در بونک ایی دیزه در آخر کله دکی
 هانک زیادی فی افاده ایدر کلامی در اما اته ابرش
 اطلاق بوبیت دن ظاهر در **بیت** جو برابرش تند کشی
 سوار بلوزیدی از هیبتش کوهسار ابرش اول معناد
 عبارت در که لسان ترکی ده ده او که ابرش در لر
 اما توك ابرشك الفن مدلوله تلفظ ایدر اصل ده
 مدود دکلدر بونک ده اته اطلاق باعتبار الوصف

تم
 بعون الله

تم

372
 KISHI AMCA ZADE
 MUSTEYIN PASA
 Yenikay

